ΝΑ ΑΝΑΔΕΙΞΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΜΕ ΤΑ ΑΝΑΡΧΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αριθμ. Φύλλου 194
ΙΟΥΝΙΟΣ 2019
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

´Ολα αλλάξανε στη χώρα, όλα τα άλλαξε ο καιρός...
´Ομως, μένουνε ακόμα το κοπάδι και ο βοσκός.

ΙΟΥΝΙΟΣ
2019
1,5 ΕΥΡΩ

ΜΠΕ Ε Ε...
ΜΠΕ Ε Ε...
ΜΠΑ Α Α...

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ... ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

Κάθε εξουσία, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που ομνύουν στο όνομα της δημοκρατίας, δύσκολα μπορεί να κρύψει –κάτω από ορισμένες συνθήκες– το γεγονός ότι δεν έχει κανένα πρόβλημα να υιοθετήσει ορισμένες πρακτικές, που απροκάλυπτα ασκούνται συστηματικά από τα ολοκληρωτικά καθεστώτα.

Κάθε απόχρωσης και προέλευσης εξουσιαστές, βέβαια, προτιμούν να κρατούνται τα προσχήματα, γενικώς και ειδικώς, διότι πολύ απλά μ' αυτόν τον τρόπο δεν προκαλούν, δημιουργούν αυταπάτες, βρίσκουν περισσότερους πρόθυμους συνένοχους, διαχέοντας λειτουργικότερα τις εξουσιαστικές λογικές στον κοινωνικό χώρο.

Φυσικά, αν το καλοσκεφτούμε, μπορούμε εύκολα να διακρίνουμε μια συνέπεια εκ μέρους τους, αφού δεν αφήνουν ανεκμετάλλευτη την βαριά πράγματι κληρονομιά που κουβαλούν, η οποία εκτός των άλλων περιλαμβάνει την βαριά πράγματι ιστορία τους από εγκλήματα, πολέμους, σφαγές, την ανυπολόγιστη καταστροφή τού περιβάλλοντος, την καθυπόταξη τεράστιων πληθυσμών, την δυστυχία και την εξαθλίωση εκατοντάδων εκατομμυρίων ανθρώπων.

Μάς κάνει, λοιπόν, εντύπωση η έκπληξη πολλών ανθρώπων μπροστά στις απροκάλυπτες εκδηλώσεις διαφόρων εξουσιαστών, που εμφανίζονται κυριολεκτικά καρφωμένοι στα κρατικά αξιώματα. Μήπως πιστεύει, έστω και ένας νοήμων άνθρωπος ότι θα απομακρύνονταν ή θα παραχωρούσαν την θέση τους σε όσους από το συνάφι τους θα ήταν διατεθειμένοι να περιμένουν υπομονετικά την σειρά τους; Αστεία πράγματα.

Ληστεύουν απροκάλυπτα τον κοινωνικό μόχθο, καταστέλλουν με αγριότητα αν χρειασθεί κάθε ξεσηκωμό, βυθίζουν στην ανέχεια τους πιο φτωχούς και μετά τους υπόσχονται επιδόματα,

Η «ΣΦΑΛΙΑΡΑ» ΣΤΟ ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΣΙΠΡΑ ΚΑΙ Ο «ΝΕΟΣ ΜΕΣΣΙΑΣ»...

«Στραβά πηγαίνεις κάβουρα,
να ιδώ την προκοπή σου»

Η θητεία μιας ακόμη μνημονιακής κατοχικής κυβέρνησης (σύμφωνα και με την παλαιότερη δήλωση-παραδοχή του Πάνου Καμμένου ότι συμμετέχει σε κατοχική κυβέρνηση) της μακροβιότερης, μάλιστα, μετράει πλέον μέρες. Η χρήσιμη ή μάλλον η χρησιμοτάτη κομμουνιστική διαχείριση των εξουσιαστικών υποθέσεων επί των ημερών του λαοπρόβλητου «τίποτα», του μεγάλου ηγέτη, του «ομόνοια και καταπέλτη» Αλέξη Τσίπρα είναι εξόχως αδιαμφισβήτητη. Δεν χρειάζεται, νομίζουμε, να θυμίσουμε την βαθιά ικανοποίηση των «θεσμών», όπως του ΔΝΤ, της ΕΕ, της κυρά Μέρκελ και τόσων άλλων θαυμαστών του καθεστώτος Τσίπρα, που έκπληκτοι από ένα σημείο, υποκλίθηκαν στις «ικανότητες» του δουλικού τους. Όμως, όσο σημαντικές ήταν πράγματι και όσο και αν εκτιμήθηκαν σαν τέτοιες οι υπηρεσίες που προσφέρθηκαν, «υπάρχουν και άλλου πορτοκαλιές, που κάνουν πορτοκάλια»...

Εξ ίσου, όμως, χρήσιμος για την σταθερότητα του πολιτικού συστήματος είναι και ο τρόπος «εξόδου», είτε πρόκειται για προσωρινή είτε όχι. Ο «κυρίαρχος λαός», λοιπόν, αποφάσισε κατά πως φαίνεται, την αντικατάσταση του ενός «σωτήρα» με τον επόμενο, ο οποίος περιμένει εδώ και καιρό την σειρά του. Οι συνήθεις αυταπάτες θα πει κάποιος, τι περιμένατε δηλαδή; Θα συμφωνήσουμε κατ' αρχήν, αλλά θεωρούμε ότι μπορούμε να κάνουμε ορισμένες επισημάνσεις ή μάλλον να τις τονίσουμε εκ νέου.

Στις 13 Μαΐου ο μεγάλος τιμονιέρης, ο αιώνιος κομμουνιστής ηγέτης Αλέξης Τσίπρας έδωσε συνέντευξη στον τηλεοπτικό σταθμό *Alpha* όπου, μεταξύ άλλων, δήλωνε με την συνήθη απίστευτη αλαζονεία του και προφανώς παντελώς εκτός οποιασδήποτε διάστασης της πραγμα-

Είναι αυτό που λένε *«να σε κλαίνε οι ρέγγες»*... Τέτοια ευστοχία στις προβλέψεις, τέτοια ακρίβεια στις εκτιμήσεις και στις αναλύσεις, αλλά το βασικότερο, τόσο μέσα στην καρδιά και τον νου του «κυρίαρχου λαού»... ουπς, πολύ ποιητικό το τελευταίο, και μην το κλέψει κάποιος στην προεκλογική του καμπάνια, γιατί θα γίνει Βιετνάμ... Λέμε τώρα... Πάμε παρακάτω.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τα «δείγματα» που «είχε», η συντόμως κατά έναν τρόπο «στημένη λεμονόκουπα» των μεγάλων αφεντικών του, η δυναμική που έχει διαμορφωθεί δεν υπήρχε ούτε το 2015... Ο νηφάλιος και εμπεριστατωμένος λόγος του μεγάλου αρχηγού σ' όλο του το μεγαλείο, ακριβής, διορατικός, αυτό που λένε ρε παιδί μου βγαλμένος μέσα από την ζύμωση με τον κόσμο.

Φτου και πάλι φτου, τζίφος, ο απόλυτος τζίφος... «Λαγός την φτέρη έσειε, κακόν της κεφαλής του». Ο Τσίπρας, θεωρώντας προφανώς τον ίδιο και το καθεστώς του αμετακίνητο, προφανώς έχοντας εμπιστοσύνη στην «θεϊκή αποστολή» του, δήλωνε λίγες ημέρες μόλις πριν ότι όχι μόνο ο Συριζα θα κερδίσει τις εκλογές, αλλά ότι ***«δεν υπάρχει ούτε μια στο εκατομμύριο να τις χάσει»***, ενώ επίσης μοιραζόταν μαζί μας την χαρά του, που έχει αντίπαλο τον Κυριάκο Μητσοτάκη ο οποίος, χαζούλης ών, τού κάνει τόσα προεκλογικά δώρα.

Ποιος είναι όμως ο φταίχτης, η «μεταδημοκρατία» των βοθροκάναλων (ανάθεμα αν σκαμπάζει γρι περί αυτού), η «καταστολή» του μεγάλου, του μέγα, του μοναδικού του Παύλου του Πολλάκη, οι βόλτες με την θαλαμηγό της Παναγοπούλου, η συμφωνία των Πρεσπών, τα ψίχουλα που μοίραζε προσφάτως, το διπλό μνημόνιο που πέρασε δίχως να ανοίξει ρουθούνι, ή μήπως οι 102 νεκροί στο Μάτι;

«ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΥΣ ΕΧΕΙ Η ΖΩΗ»...

«Υπάρχει μοναξιά στην κορυφή,
αλλά τρως καλύτερα»...
(Γνωμικόν, παλαιότατο, αλλά πάντα επίκαιρο)

«***Το εκλογικό αποτέλεσμα δεν είναι αντάξιο των προσδοκιών μας***», βέλαξε βαθιά στεναχωρημένος ο ύψιστος κομμουνιστής ηγέτης Αλέξης Τσίπρα, απευθυνόμενος στον «κυρίαρχο», αλλά κατά πως φαίνεται καθυστερημένο, λαό του.

Ένας λαός ο οποίος προ ολίγου χαρακτηριζόταν περή-

απροκάλυπτα ασκούνται συστηματικά από τα ολοκληρωτικά καθεστώτα.

Κάθε απόχρωσης και προέλευσης εξουσιαστές, βέβαια, προτιμούν να κρατούνται τα προσχήματα, γενικώς και ειδικώς, διότι πολύ απλά μ' αυτόν τον τρόπο δεν προκαλούν, δημιουργούν αυταπάτες, βρίσκουν περισσότερους πρόθυμους συνένοχους, διαχέοντας λειτουργικότερα τις εξουσιαστικές λογικές στον κοινωνικό χώρο.

Φυσικά, αν το καλοσκεφτούμε, μπορούμε εύκολα να διακρίνουμε μια συνέπεια εκ μέρους τους, αφού δεν αφήνουν ανεκμετάλλευτη την βαριά πράγματι κληρονομιά που κουβαλούν, η οποία εκτός των άλλων περιλαμβάνει την βαριά πράγματι ιστορία τους από εγκλήματα, πολέμους, σφαγές, την ανυπολόγιστη καταστροφή τού περιβάλλοντος, την καθυπόταξη τεράστιων πληθυσμών, την δυστυχία και την εξαθλίωση εκατοντάδων εκατομμυρίων ανθρώπων.

Μάς κάνει, λοιπόν, εντύπωση η έκπληξη πολλών ανθρώπων μπροστά στις απροκάλυπτες εκδηλώσεις διαφόρων εξουσιαστών, που εμφανίζονται κυριολεκτικά καρφωμένοι στα κρατικά αξιώματα. Μήπως πιστεύει, έστω και ένας νοήμων άνθρωπος ότι θα απομακρύνονταν ή θα παραχωρούσαν την θέση τους σε όσους από το συνάφι τους θα ήταν διατεθειμένοι να περιμένουν υπομονετικά την σειρά τους; Αστεία πράγματα.

Ληστεύουν απροκάλυπτα τον κοινωνικό μόχθο, καταστέλλουν με αγριότητα αν χρειασθεί κάθε ξεσηκωμό, βυθίζουν στην ανέχεια τους πιο φτωχούς και μετά τους υπόσχονται επιδόματα, χαράσσουν νέα σύνορα, ενώ προ ολίγου εμπέδωναν κάθε είδους εθνικισμούς. Εμφανίζονται ως ακραιφνείς δημοκράτες την ίδια ώρα που λογοκρίνουν ό,τι δεν τους είναι αρεστό ακολουθώντας τα βήματα κάθε τυπικού ολοκληρωτισμού.

Και πότε εξαγριώνονται περισσότερο; Όταν δεν είναι διατεθειμένοι να παραδώσουν την εξουσία τους και ο «κυρίαρχος λαός» αποφασίζει το αντίθετο. Το σημερινό καθεστώς στέκεται μάλλον εμβρόντητο στο ενδεχόμενο να δώσει την θέση του στους επόμενους εξουσιαστές, από τους οποίους φυσικά δεν διαφέρει σε τίποτα. Το σημερινό καθεστώς δεν είναι άλλο από εκείνο που πριν τέσσερα χρόνια έτρεφε τις κινηματικές και όχι μόνο φαντασιώσεις και τις οποίες συνέτριψε επιμελώς μετά το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος του

ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΣΙΠΡΑ ΚΑΙ Ο «ΝΕΟΣ ΜΕΣΣΙΑΣ»...

«Στραβά πηγαίνεις κάβουρα,
να ιδώ την προκοπή σου»

Η θητεία μιας ακόμη μνημονιακής κατοχικής κυβέρνησης (σύμφωνα και με την παλαιότερη δήλωση-παραδοχή του Πάνου Καμμένου ότι συμμετέχει σε κατοχική κυβέρνηση) της μακροβιότερης, μάλιστα, μετράει πλέον μέρες. Η χρήσιμη ή μάλλον η χρησιμότατη κομμουνιστική διαχείριση των εξουσιαστικών υποθέσεων επί των ημερών του λαοπρόβλητου «τίποτα», του μεγάλου ηγέτη, του «ομόνοια και καταπέλτη» Αλέξη Τσίπρα είναι εξόχως αδιαμφισβήτητη. Δεν χρειάζεται, νομίζουμε, να θυμίσουμε την βαθιά ικανοποίηση των «θεσμών», όπως του ΔΝΤ, της ΕΕ, της κυρά Μέρκελ και τόσων άλλων θαυμαστών του καθεστώτος Τσίπρα, που έκπληκτοι από ένα σημείο, υποκλίθηκαν στις «ικανότητες» του δουλικού τους. Όμως, όσο σημαντικές ήταν πράγματι και όσο και αν εκτιμήθηκαν σαν τέτοιες οι υπηρεσίες που προσφέρθηκαν, «υπάρχουν και άλλου πορτοκαλιές, που κάνουν πορτοκάλια»...

Εξ ίσου, όμως, χρήσιμος για την σταθερότητα του πολιτικού συστήματος είναι και ο τρόπος «εξόδου», είτε πρόκειται για προσωρινή είτε όχι. Ο «κυρίαρχος λαός», λοιπόν, αποφάσισε κατά πως φαίνεται, την αντικατάσταση του ενός «σωτήρα» με τον επόμενο, ο οποίος περιμένει εδώ και καιρό την σειρά του. Οι συνήθεις αυταπάτες θα πει κάποιος, τι περιμένατε δηλαδή; Θα συμφωνήσουμε κατ' αρχήν, αλλά θεωρούμε ότι μπορούμε να κάνουμε ορισμένες επισημάνσεις ή μάλλον να τις τονίσουμε εκ νέου.

Στις 13 Μαΐου ο μεγάλος τιμονιέρης, ο αιώνιος κομμουνιστής ηγέτη Αλέξης Τσίπρας έδωσε συνέντευξη στον τηλεοπτικό σταθμό *Alpha* όπου, μεταξύ άλλων, δήλωνε με την συνήθη απίστευτη αλαζονεία του και προφανώς παντελώς εκτός οποιασδήποτε διάστασης της πραγματικότητας, που υπόλοιποι κοινοί θνητοί γνωρίζουν, ότι:

α) *«τα δείγματα που έχω δείχνουν ότι έχει διαμορφωθεί μια δυναμική που δεν την είχαμε ούτε το 2015. Θα είναι ντέρμπι οι εκλογές.* ***Γιατί από τη μια έχουμε τα πεπραγμένα και τα επιχειρήματα, και από την άλλη έχουμε το πείραμα της "μεταδημοκρατίας" με τα δεκάδες μέσα ενημέρωσης που «βαράνε» καθημερινά****. Θα κάνω ότι μπορώ να υπάρχει ο κ. Μητσοτάκης απέναντί μου, γιατί δεν πιστεύω ότι υπάρχει πολιτικός αντίπαλος, που θα μου κάνει τέτοια δώρα πριν τις εκλογές».*

β) ***«Εκτιμώ ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα κερδίσει τις εκλογές, δεν υπάρχει περίπτωση να τις χάσει ούτε μία στο εκατομμύριο*** *και αυτό θα σημάνει εξελίξεις στο εσωτερικό της Νέας Δημοκρατίας. Άγχος για το αν θα πάει σπίτι του, θα έχει ο κ. Μητσοτάκης».*

γ) απαντώντας στο τι θα κάνει εάν ο ΣΥΡΙΖΑ χάσει με

ντόμως κατά έναν τρόπο «στημένη λεμονόκουπα» των μεγάλων αφεντικών του, η δυναμική που έχει διαμορφωθεί δεν υπήρχε ούτε το 2015... Ο νηφάλιος και εμπεριστατωμένος λόγος του μεγάλου αρχηγού σ' όλο του το μεγαλείο, ακριβής, διορατικός, αυτό που λένε ρε παιδί μου βγαλμένος μέσα από την ζύμωση με τον κόσμο.

Φτου και πάλι φτου, τζίφος, ο απόλυτος τζίφος... «Λαγός την φτέρη έσειε, κακόν της κεφαλής του». Ο Τσίπρας, θεωρώντας προφανώς τον ίδιο και το καθεστώς του αμετακίνητο, προφανώς έχοντας εμπιστοσύνη στην «θεϊκή αποστολή» του, δήλωνε λίγες ημέρες μόλις πριν ότι όχι μόνο ο Συριζα θα κερδίσει τις εκλογές, αλλά ότι ***«δεν υπάρχει ούτε μια στο εκατομμύριο να τις χάσει»***, ενώ επίσης μοιραζόταν μαζί μας την χαρά του, που έχει αντίπαλο τον Κυριάκο Μητσοτάκη ο οποίος, χαζούλης ών, τού κάνει τόσα προεκλογικά δώρα.

Ποιος είναι όμως ο φταίχτης, η «μεταδημοκρατία» των βοθροκάναλων (ανάθεμα αν σκαμπάζει γρι περί αυτού), η «καταστολή» του μεγάλου, του μέγα, του μοναδικού του Παύλου του Πολλάκη, οι βόλτες με την θαλαμηγό της Παναγοπούλου, η συμφωνία των Πρεσπών, τα ψίχουλα που μοίραζε προσφάτως, το διπλό μνημόνιο που πέρασε δίχως να ανοίξει ρουθούνι, ή μήπως οι 102 νεκροί στο Μάτι;

«ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΥΣ ΕΧΕΙ Η ΖΩΗ»...

«Υπάρχει μοναξιά στην κορυφή,
αλλά τρως καλύτερα»...
(Γνωμικόν, παλαιότατο, αλλά πάντα επίκαιρο)

«Το εκλογικό αποτέλεσμα δεν είναι αντάξιο των προσδοκιών μας», βέλαξε βαθιά στεναχωρημένος ο ύψιστος κομμουνιστής ηγέτης Αλέξης Τσίπρα, απευθυνόμενος στον «κυρίαρχο», αλλά κατά πως φαίνεται καθυστερημένο, λαό του.

Ένας λαός ο οποίος προ ολίγου χαρακτηριζόταν περήφανος, έτοιμος να θυσιαστεί για τον ηγέτη του, τον ηγέτη που επευφημούσε, που δόξαζε, που τιμούσε για όλη την θαυμαστή αντιστασιακή του δράση ενάντια στο ΔΝΤ, στην ΕΕ, στο ΝΑΤΟ, στην επάρατη δεξιά, που έδιωξε τον Καμμένο στην ώρα του, τον ηγέτη που ξιφουλκεί ακόμα και τώρα ενάντια στα βοθροκάναλα, σε κάθε ακροδεξιά απόφυση της ΝΔ, τον ηγέτη που σήκωσε και πάλι ψηλά τα λάβαρα του αντιφασισμού απ' άκρη σε άκρη σ' αυτή την βασανισμένη χώρα, που θύμισε τα μεγαλειώδη λόγια του Άρη του Βελουχιώτη που τόσο προφητικά κατακεραύνωνε τα λαμόγια της εποχής του...

Ο πληγωμένος από τον λαό του, αλλά παρ' όλα αυτά αρνούμενος να κατέβει από το καλάμι του, ο παρ' όλα αυτά ανυπέρβλητος μέσα στην τραγικότητά του και την ελαφρότητα που την διακατέχει (καλά αυτό το τελευταίο είναι και γαμώ, εντάξει;;;) σφίγγει τα δόντια και συ-

μούς, σφαγές, την ανεξέλεγκτη καταστροφή τού περιβάλλοντος, την καθυπόταξη τεράστιων πληθυσμών, την δυστυχία και την εξαθλίωση εκατοντάδων εκατομμυρίων ανθρώπων.

Μάς κάνει, λοιπόν, εντύπωση η έκπληξη πολλών ανθρώπων μπροστά στις απροκάλυπτες εκδηλώσεις διαφόρων εξουσιαστών, που εμφανίζονται κυριολεκτικά καρφωμένοι στα κρατικά αξιώματα. Μήπως πιστεύει, έστω και ένας νοήμων άνθρωπος ότι θα απομακρύνονταν ή θα παραχωρούσαν την θέση τους σε όσους από το συνάφι τους θα ήταν διατεθειμένοι να περιμένουν υπομονετικά την σειρά τους; Αστεία πράγματα.

Ληστεύουν απροκάλυπτα τον κοινωνικό μόχθο, καταστέλλουν με αγριότητα αν χρειασθεί κάθε ξεσηκωμό, βυθίζουν στην ανέχεια τους πιο φτωχούς και μετά τους υπόσχονται επιδόματα, χαράσσουν νέα σύνορα, ενώ προ ολίγου εμπέδωναν κάθε είδους εθνικισμούς. Εμφανίζονται ως ακραιφνείς δημοκράτες την ίδια ώρα που λογοκρίνουν ό,τι δεν τους είναι αρεστό ακολουθώντας τα βήματα κάθε τυπικού ολοκληρωτισμού.

Και πότε εξαγριώνονται περισσότερο; Όταν δεν είναι διατεθειμένοι να παραδώσουν την εξουσία τους και ο «κυρίαρχος λαός» αποφασίζει το αντίθετο. Το σημερινό καθεστώς στέκεται μάλλον εμβρόντητο στο ενδεχόμενο να δώσει την θέση του στους επόμενους εξουσιαστές, από τους οποίους φυσικά δεν διαφέρει σε τίποτα. Το σημερινό καθεστώς δεν είναι άλλο από εκείνο που πριν τέσσερα χρόνια έτρεφε τις κινηματικές και όχι μόνο φαντασιώσεις και τις οποίες συνέτριψε επιμελώς μετά το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος του Ιουλίου του 2015. Το σημερινό καθεστώς Τσίπρα είναι βέβαιο ότι εγκαταλείπει την εξουσία γιατί το μεγαλύτερο μέρος των μέχρι πρότινος ψηφοφόρων του το θεωρεί χειρότερο από την ΝΔ του Μητσοτάκη. Το σημερινό καθεστώς θα αναδιπλωθεί για να επιστρέψει με τους όρους και τις συνθήκες που θα επιβληθούν από τα μεγάλα αφεντικά. Μην ξεχνάμε την χρησιμότητά του.

Ες αύριον τα νεότερα...

Ιούνιος 2019

τους. Όμως, όσο σημαντικές ήταν πράγματι και όσο και αν εκτιμήθηκαν σαν τέτοιες οι υπηρεσίες που προσφέρθηκαν, «υπάρχουν και άλλου πορτοκαλιές, που κάνουν πορτοκάλια»...

Εξ ίσου, όμως, χρήσιμος για την σταθερότητα του πολιτικού συστήματος είναι και ο τρόπος «εξόδου», είτε πρόκειται για προσωρινή είτε όχι. Ο «κυρίαρχος λαός», λοιπόν, αποφάσισε κατά πως φαίνεται, την αντικατάσταση του ενός «σωτήρα» με τον επόμενο, ο οποίος περιμένει εδώ και καιρό την σειρά του. Οι συνήθεις αυταπάτες θα πει κάποιος, τι περιμένατε δηλαδή; Θα συμφωνήσουμε κατ' αρχήν, αλλά θεωρούμε ότι μπορούμε να κάνουμε ορισμένες επισημάνσεις ή μάλλον να τις τονίσουμε εκ νέου.

Στις 13 Μαΐου ο μεγάλος τιμονιέρης, ο αιώνιος κομμουνιστής ηγέτης Αλέξης Τσίπρας έδωσε συνέντευξη στον τηλεοπτικό σταθμό *Alpha* όπου, μεταξύ άλλων, δήλωνε με την συνήθη απίστευτη αλαζονεία του και προφανώς παντελώς εκτός οποιασδήποτε διάστασης της πραγματικότητας, που υπόλοιποι κοινοί θνητοί γνωρίζουν, ότι:

α) *«τα δείγματα που έχω δείχνουν ότι έχει διαμορφωθεί μια δυναμική που δεν την είχαμε ούτε το 2015. Θα είναι ντέρμπι οι εκλογές.* ***Γιατί από τη μια έχουμε τα πεπραγμένα και τα επιχειρήματα, και από την άλλη έχουμε το πείραμα της ''μεταδημοκρατίας'' με τα δεκάδες μέσα ενημέρωσης που «βαράνε» καθημερινά****. Θα κάνω ότι μπορώ να υπάρχει ο κ. Μητσοτάκης απέναντί μου, γιατί δεν πιστεύω ότι υπάρχει πολιτικός αντίπαλος, που θα μου κάνει τέτοια δώρα πριν τις εκλογές».*

β) *«****Εκτιμώ ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα κερδίσει τις εκλογές, δεν υπάρχει περίπτωση να τις χάσει ούτε μία στο εκατομμύριο*** *και αυτό θα σημάνει εξελίξεις στο εσωτερικό της Νέας Δημοκρατίας. Άγχος για το αν θα πάει σπίτι του, θα έχει ο κ. Μητσοτάκης».*

γ) απαντώντας στο τι θα κάνει εάν ο ΣΥΡΙΖΑ χάσει με μεγάλη διαφορά στις ευρωεκλογές, *«Δεν υπάρχει ούτε μια πιθανότητα να συμβεί αυτό. Ο λαός γνωρίζει ότι είναι μια κρίσιμη ''δημοσκόπηση'' γι' αυτό και ο ΣΥΡΙΖΑ θα κερδίσει τις ευρωεκλογές.* ***Όπως και να είναι, δεν θα αλλάξει η στρατηγική μου μέχρι τις εθνικές κάλπες****».*

Και δ) πανηγυρίζοντας προκαταβολικά ότι *«Το βράδυ της 26ης Μαΐου δεν θα είναι μόνο μια ήττα για το σύστημα, αλλά θα αλλάξει και η παράσταση νίκης για τις εθνικές εκλογές και το κλίμα, όπου οι πολίτες θα διαπιστώσουν ότι πρέπει να φιλτράρουν αλλοιώς την κάθε είδηση, που αναπαράγουν τα μέσα της προπαγάνδας».*

βοθροκανάλων (ανάθεμα αν σκαμπάζει γρι περί αυτού), η «καταστολή» του μεγάλου, του μέγα, του μοναδικού του Παύλου του Πολλάκη, οι βόλτες με την θαλαμηγό της Παναγοπούλου, η συμφωνία των Πρεσπών, τα ψίχουλα που μοίραζε προσφάτως, το διπλό μνημόνιο που πέρασε δίχως να ανοίξει ρουθούνι, ή μήπως οι 102 νεκροί στο Μάτι;

«ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΥΣ ΕΧΕΙ Η ΖΩΗ»...

«Υπάρχει μοναξιά στην κορυφή,
αλλά τρως καλύτερα»...
(Γνωμικόν, παλαιότατο, αλλά πάντα επίκαιρο)

«Το εκλογικό αποτέλεσμα δεν είναι αντάξιο των προσδοκιών μας», βέλαξε βαθιά στεναχωρημένος ο ύψιστος κομμουνιστής ηγέτης Αλέξης Τσίπρα, απευθυνόμενος στον «κυρίαρχο», αλλά κατά πως φαίνεται καθυστερημένο, λαό του.

Ένας λαός ο οποίος προ ολίγου χαρακτηριζόταν περήφανος, έτοιμος να θυσιαστεί για τον ηγέτη του, τον ηγέτη που επευφημούσε, που δόξαζε, που τιμούσε για όλη την θαυμαστή αντιστασιακή του δράση ενάντια στο ΔΝΤ, στην ΕΕ, στο ΝΑΤΟ, στην επάρατη δεξιά, που έδιωξε τον Καμμένο στην ώρα του, τον ηγέτη που ξιφουλκεί ακόμα και τώρα ενάντια στα βοθροκάναλα, σε κάθε ακροδεξιά απόφυση της ΝΔ, τον ηγέτη που σήκωσε και πάλι ψηλά τα λάβαρα του αντιφασισμού απ' άκρη σε άκρη σ' αυτή την βασανισμένη χώρα, που θύμισε τα μεγαλειώδη λόγια του Άρη του Βελουχιώτη που τόσο προφητικά κατακεραύνωνε τα λαμόγια της εποχής του...

Ο πληγωμένος από τον λαό του, αλλά παρ' όλα αυτά αρνούμενος να κατέβει από το καλάμι του, ο παρ' όλα αυτά ανυπέρβλητος μέσα στην τραγικότητά του και την ελαφρότητα που την διακατέχει (καλά αυτό το τελευταίο είναι και γαμώ, εντάξει;;;) σφίγγει τα δόντια και συνεχίζει να παραληρεί.

«Δύο δρόμοι υπάρχουν, ο δρόμος της πλήρους εξόδου από τα μνημόνια κι ο δρόμος της επιστροφής στη λιτότητα, στο σκοτάδι της κρίσης και του ΔΝΤ. Ζητήσαμε με γενναιότητα την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού στο σχέδιό μας, στα μέτρα ελάφρυνσης, της πορείας ανασυγκρότησης και της χώρας. Για να μην μπορεί κανείς να αμφισβητήσει αυτά τα μέτρα. Για να μην μπορεί κανείς απ' όσους καιροφυλακτούν να τα πάρουν πίσω».

Αλλά, που να το καταλάβει ο «καθυστερημένος» λαός, σά-

συνέχεια στη σελ. 4

«Οι πολύ δύσκολες καταστάσεις φέρνουν και μεγάλες αλλαγές»

(Ευριπίδης)

«Ως τότε (σ.σ. δεκαετία του '90), όμως, η επικάλυψη και η αλλοδιείσδυση κόμματος-κράτους-κοινωνικών οργανώσεων θα γεννήσει ένα από τα πιο απεχθή χαρακτηριστικά της πασοκικής εξουσίας. Αυτό που οι εχθροί αλλά και τα στελέχη του ίδιου του Πασοκ, συμπεριλαμβανομένου του Α. Παπανδρέου, αποκάλεσαν αλαζονεία της εξουσίας. Ένα ήθος και ένα ύφος άσκησης της εξουσίας γεμάτο επιθετικότητα προς τον αντίπαλο, περιφρόνηση προς τους θεσμούς, υποκρισία των λόγων και των επιδιώξεων, αναξιοκρατικών επιλογών, μαζικού πελατειασμού, υποταγής των θεσμών και των θεσμισμένων διαδικασιών στο στεγνό κομματικό συμφέρον, και εν αρχή ή εν τέλει ευεπίφορο στην διαφθορά και στον χρηματισμό. Ο «πρασινοφρουρός, ο κομματικός που συνεχώς παρεμβαίνει στις κρατικές λειτουργίες και στους κρατικούς λειτουργούς για πελατειακούς λόγους, ο κομματικός που έχοντας την κομματική-κρατική εξουσία γίνεται διώκτης των αντιφρονούντων αποτέλεσε γέννημα εκείνης της περιόδου και εκείνου του ήθους της εξουσίας».

Γιάννης Βούλγαρης, Η Ελλάδα της Μεταπολίτευσης 1974-1990

Λέγεται συχνά αν και για διαφορετικούς λόγους και από διαφορετικούς αφετηρίες ότι το κράτος έχει συνέχεια. Ως αναρχικοί θα συμφωνήσουμε κατ' αρχήν πιστεύοντας ακράδαντα ότι οι εξουσιαστικές διαφορές και αντιθέσεις όχι μόνο δεν αναιρούν, αλλά αντίθετα εμπεδώνουν τις κοινές επιδιώξεις και στοχεύσεις, που πρώτα απ' όλα προϋποθέτουν την επιβολή με οποιουσδήποτε όρους στον κοινωνικό χώρο που ελέγχουν μέσω των διαθέσιμων θεσμών και μηχανισμών.

Η πρόσφατη κομμουνιστική διαχείριση των εξουσιαστικών υποθέσεων είναι παραδειγματική όσον αφορά τα παραπάνω. Δυνάμωσε την εξουσία στο σύνολό της αφ' ενός συνδεόμενη άμεσα με σημαντικά τμήματα του «παλιού και διεφθαρμένου πολιτικού προσωπικού» με τον πλέον

δεν αποτελούσαν ψευδεπίγραφες συνιστώσες ενός ιδεολογικού προγράμματος αλλά τα προτάγματα που γίνονταν πράξη μέσω του συνδικαλισμού, του φεμινιστικού κινήματος, των κάθε είδους επιτροπών και συμβουλίων γειτονιάς, ενώ το περιβόητο υπουργείο Νέας Γενιάς με επικεφαλής τον Λαλιώτη έσπευδε να δηλώσει έτοιμο για κάθε είδους χρηματοδότηση εκδοτικών εγχειρημάτων ακόμα και αντί-εξουσιαστικών.

Στο τομέα της τοπικής αυτοδιοίκησης, άλλωστε, το Πασοκ είχε ήδη επενδύσει ιδεολογικά και όχι μόνο προτού αναλάβει την εξουσία, ορίζοντάς την ως το προνομιακό πεδίο «αυτοδιαχείρισης των κοινών από τους πολίτες». Στην δημόσια διοίκηση το Πασοκ έχοντας στην διάθεση του μια κραταία συνδικαλιστική οργάνωση (ΠΑΣΚΔΥ) έλεγχε πλήρως τις προαγωγές των δημοσίων υπαλλήλων.

Όσο για τις δυνατότητες οικονομικών παροχών προς τον κοινωνικό χώρο μπορούμε μόνο και μόνο να θυμίσουμε ότι οι οικονομικές παροχές του 1982 ήταν άγνωστες ακόμα και στον Απόστολο Λάζαρη (υπουργού Συντονισμού) ή τον Γεράσιμο Αρσένη, οι οποίοι, όπως ισχυρίστηκαν τις πληροφορήθηκαν από το ραδιόφωνο και βέβαια τις εκτίμησαν εκ των υστέρων ως υπέρμετρες.

Τα μαζικά κόμματα, βέβαια, αρχίζουν και πνέουν τα λοίσθια ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του 1980, ενώ το ίδιο συνέβη και με την αντιιμπεριαλιστική ρητορική του Πασοκ, το οποίο βέβαια είχε στείλει τα κατάλληλα μηνύματα εφησυχασμού, σε ΗΠΑ και ΕΕ, ήδη από την θέση της αντιπολίτευσης διαβεβαιώνοντας τις πολιτικές και οικονομικές ελίτ ότι δεν σκοπεύει να δημιουργήσει προβλήματα.

Αλλά ας επιστρέψουμε στο καθεστώς Τσίπρα ύστερα από αυτή την σύντομη, αλλά χρήσιμη ιστορική αναδρομή. Η επικείμενη εναλλαγή στην εξουσία είναι σημαντική εξ ίσου τόσο για τον ίδιο τον Σύριζα όσο και για την ΝΔ που, εκτός απροόπτου, θα αναλάβει την εξουσία είτε αυτοδύναμα είτε με την συνδρομή ολόκληρου ή μέρους του ΚΙΝΑΛ. Και οι κύριοι λόγοι είναι απλοί. Η συνδρομή του Σύριζα στο κοινό εξουσιαστικό ταμείο δεν είναι αμελητέα. Η Συμφω-

Σ' αυτές τις «ασκήσεις» συμπεριλαμβάνονται πρώτα απ' όλα η περαιτέρω διάλυση της Μέσης Ανατολής, όπου μετά την συντριβή της «αραβικής άνοιξης» ήρθε ο πολύχρονος και αιματηρός πόλεμος στην Συρία, το χάος στη Λιβύη, ο «άγνωστος βρώμικος» πόλεμος της Σαουδικής Αραβίας στην Υεμένη, που ήρθαν να προστεθούν στην πληγή που άνοιξαν προηγουμένως οι σταυροφόροι στον

της πασοκικής εξουσίας. Αυτό που οι εχθροί αλλά και τα στελέχη του ίδιου του Πασοκ, συμπεριλαμβανομένου του Α. Παπανδρέου, αποκάλεσαν αλαζονεία της εξουσίας. Ένα ήθος και ένα ύφος άσκησης της εξουσίας γεμάτο επιθετικότητα προς τον αντίπαλο, περιφρόνηση προς τους θεσμούς, υποκρισία των λόγων και των επιδιώξεων, αναξιοκρατικών επιλογών, μαζικού πελατειασμού, υποταγής των θεσμών και των θεσμισμένων διαδικασιών στο στεγνό κομματικό συμφέρον, και εν αρχή ή εν τέλει ευεπίφορο στην διαφθορά και στον χρηματισμό. Ο «πρασινοφρουρός, ο κομματικός που συνεχώς παρεμβαίνει στις κρατικές λειτουργίες και στους κρατικούς λειτουργούς για πελατειακούς λόγους, ο κομματικός που έχοντας την κομματική-κρατική εξουσία γίνεται διώκτης των αντιφρονούντων αποτέλεσε γέννημα εκείνης της περιόδου και εκείνου του ήθους της εξουσίας».*

Γιάννης Βούλγαρης, *Η Ελλάδα της Μεταπολίτευσης 1974-1990*

Λέγεται συχνά αν και για διαφορετικούς λόγους και από διαφορετικούς αφετηρίες ότι το κράτος έχει συνέχεια. Ως αναρχικοί θα συμφωνήσουμε κατ' αρχήν πιστεύοντας ακράδαντα ότι οι εξουσιαστικές διαφορές και αντιθέσεις όχι μόνο δεν αναιρούν, αλλά αντίθετα εμπεδώνουν τις κοινές επιδιώξεις και στοχεύσεις, που πρώτα απ' όλα προϋποθέτουν την επιβολή με οποιουσδήποτε όρους στον κοινωνικό χώρο που ελέγχουν μέσω των διαθέσιμων θεσμών και μηχανισμών.

Η πρόσφατη κομμουνιστική διαχείριση των εξουσιαστικών υποθέσεων είναι παραδειγματική όσον αφορά τα παραπάνω. Δυνάμωσε την εξουσία στο σύνολό της αφ' ενός συνδεόμενη άμεσα με σημαντικά τμήματα του «παλιού και διεφθαρμένου πολιτικού προσωπικού» με τον πλέον λειτουργικό τρόπο, την ίδια στιγμή που τα κατήγγειλε και μάλιστα με ιδιαίτερη δήθεν σφοδρότητα.

Αφ' ετέρου, πρόσφερε το απαραίτητο «έδαφος» στις υπόλοιπες εξουσιαστικές μερίδες να ανασυγκροτηθούν, την ίδια ώρα που μιλούσε στους «ιθαγενείς» για τις «μάταιες» προσπάθειες παλινόρθωσης τού «παλαιού καθεστώτος». Ταυτόχρονα, εξ ίσου υποδειγματικά, ακινητοποίησε τα δυναμικότερα τμήματα του κοινωνικού χώρου από οποιαδήποτε, έστω και υποτυπώδη, διεκδίκηση σε μια χρονική έκταση διόλου ασήμαντη, αφού η απομάκρυνση από τις τελευταίες σκληρές αντιμνημονιακές κοινωνικές συγκρούσεις έγινε ακόμη μεγαλύτερη.

Εδώ θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας ακόμη ορισμένα δεδομένα που αφορούν την ιστορία των μεταπολιτευτικών κομμάτων. Το Πασοκ πήρε την εξουσία το 1981 στηριζόμενο σ' ένα μαζικό κόμμα, που μετρούσε 110.000 μέλη, ενώ το 1984 δήλωσε 220.000 μέλη. Επρόκειτο, δηλαδή, ... κινήματος, των κάθε είδους επιτροπών και συμβουλίων γειτονιάς, ενώ το περιβόητο υπουργείο Νέας Γενιάς με επικεφαλής τον Λαλιώτη έσπευδε να δηλώσει έτοιμο για κάθε είδους χρηματοδότηση εκδοτικών εγχειρημάτων ακόμα και αντι-εξουσιαστικών.

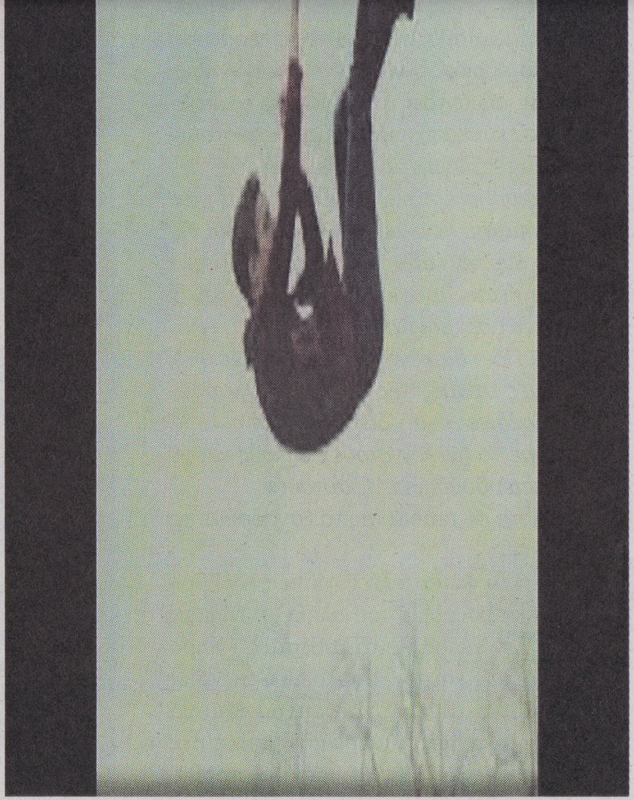
Στο τομέα της τοπικής αυτοδιοίκησης, άλλωστε, το Πασοκ είχε ήδη επενδύσει ιδεολογικά και όχι μόνο προτού αναλάβει την εξουσία, ορίζοντάς την ως το προνομιακό πεδίο «αυτοδιαχείρισης των κοινών από τους πολίτες». Στην δημόσια διοίκηση το Πασοκ έχοντας στην διάθεση του μια κραταία συνδικαλιστική οργάνωση (ΠΑΣΚΔΥ) έλεγχε πλήρως τις προαγωγές των δημοσίων υπαλλήλων.

Όσο για τις δυνατότητες οικονομικών παροχών προς τον κοινωνικό χώρο μπορούμε μόνο και μόνο να θυμίσουμε ότι οι οικονομικές παροχές του 1982 ήταν άγνωστες ακόμα και στον Απόστολο Λάζαρη (υπουργού Συντονισμού) ή τον Γεράσιμο Αρσένη, οι οποίοι, όπως ισχυρίστηκαν τις πληροφορήθηκαν από το ραδιόφωνο και βέβαια τις εκτίμησαν εκ των υστέρων ως υπέρμετρες.

Τα μαζικά κόμματα, βέβαια, αρχίζουν και πνέουν τα λοίσθια ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του 1980, ενώ το ίδιο συνέβη και με την αντιιμπεριαλιστική ρητορική του Πασοκ, το οποίο βέβαια είχε στείλει τα κατάλληλα μηνύματα εφησυχασμού, σε ΗΠΑ και ΕΕ, ήδη από την θέση της αντιπολίτευσης διαβεβαιώνοντας τις πολιτικές και οικονομικές ελίτ ότι δεν σκοπεύει να δημιουργήσει προβλήματα.

Αλλά ας επιστρέψουμε στο καθεστώς Τσίπρα ύστερα από αυτή την σύντομη, αλλά χρήσιμη ιστορική αναδρομή. Η επικείμενη εναλλαγή στην εξουσία είναι σημαντική εξ ίσου τόσο για τον ίδιο τον Σύριζα όσο και για την ΝΔ που, εκτός απροόπτου, θα αναλάβει την εξουσία είτε αυτοδύναμα είτε με την συνδρομή ολόκληρου ή μέρους του ΚΙΝΑΛ. Και οι κύριοι λόγοι είναι απλοί. Η συνδρομή του Σύριζα στο κοινό εξουσιαστικό ταμείο δεν είναι αμελητέα. Η Συμφωνία των Πρεσπών, η επιβολή διπλού μνημονίου σε κοινή συσκευασία, η αφομοίωση των κοινωνικών αντιδράσεων, η εμπέδωση της αγαστής συνεργασίας αριστεράς-δεξιάς, η διαχείριση δεκάδων χιλιάδων προσφύγων που με πολιτική επιλογή, καθ' ομολογίαν παλαιότερα του Μουζάλα, παραμένουν σε αδιανόητες συνθήκες ανείπωτης εξαθλίωσης, που δεν συναντώνται ούτε στον χειρότερο προσφυγικό καταυλισμό της Αφρικής, είναι ίσως από τα πιο σημαντικά επιτεύγματα της κομμουνιστικής διαχείρισης.

Η διαδοχή, λοιπόν, του καθεστώτος Τσίπρα θα δώσει ώθηση στους κυριαρχικούς σχεδιασμούς και θα βάλει τις πιο στέρεες βάσεις ενός νέου δικομματισμού απαλλαγμένου από τα πλέον αχρείαστα βαρίδια της λόγου χάρη της Χρυσής Αυγής, ή της Ένωσης Κεντρώων ή του Ποταμιού και των ΑΝΕΛ, που φυσικά έδωσαν πειστικές λύσεις για ένα σημαντικό χρονικό διάστημα στα εξουσιαστικά προβλήματα. Ο Μεγάλος Συνασπισμός, όπως έχουμε ξαναπεί, ...

Σ' αυτές τις «ασκήσεις» συμπεριλαμβάνονται πρώτα απ' όλα η περαιτέρω διάλυση της Μέσης Ανατολής, όπου μετά την συντριβή της «αραβικής άνοιξης» ήρθε ο πολύχρονος και αιματηρός πόλεμος στην Συρία, το χάος στη Λιβύη, ο «άγνωστος βρώμικος» πόλεμος της Σαουδικής Αραβίας στην Υεμένη, που ήρθαν να προστεθούν στην πληγή που άνοιξαν προηγουμένως οι σταυροφόροι στον Ιράκ.

Η λεγόμενη, λοιπόν, σταθεροποίηση ενός σημαντικού σημείου ελέγχου (με το καλό ή με το άγριο) όπως ο ελλαδικός χώρος, ήταν και παραμένει μια σημαντική προϋπόθεση για την υλοποίηση ευρύτερων κυριαρχικών σχεδιασμών τόσο στην Βαλκανική χερσόνησο (βλ. Συμφωνία Πρεσπών κα) όσο και στην Ανατολική Μεσόγειο, αλλά και για τον έλεγχο των λεγόμενων προσφυγικών ροών που προήλθαν κυρίως από το αιματοκύλισμα της Συρίας, το οποίο πυροδότησαν οι ίδιοι οι «σωτήρες» και «ανθρωπιστές» ανεξαρτήτου προελεύσεως (γαλλικό, βρετανικό, ιταλικό, τουρκικό και ρωσικό κράτος, ΗΠΑ, αλλά και αραβικά κράτη όπως η Σαουδική Αραβία κα).

Αν λέγαμε ότι οι διαθέσιμοι παγκόσμιοι πόροι μοιράζονται εκ νέου δεν θα είμασταν ακριβείς εφ' όσον θέλουμε να δώσουμε μια συνολικότερη εικόνα ενός αδυσώπητου

1974-1990

Λέγεται συχνά αν και για διαφορετικούς λόγους και από διαφορετικούς αφετηρίες ότι το κράτος έχει συνέχεια. Ως αναρχικοί θα συμφωνήσουμε κατ' αρχήν πιστεύοντας ακράδαντα ότι οι εξουσιαστικές διαφορές και αντιθέσεις όχι μόνο δεν αναιρούν, αλλά αντίθετα εμπεδώνουν τις κοινές επιδιώξεις και στοχεύσεις, που πρώτα απ' όλα προϋποθέτουν την επιβολή με οποιουσδήποτε όρους στον κοινωνικό χώρο που ελέγχουν μέσω των διαθέσιμων θεσμών και μηχανισμών.

Η πρόσφατη κομμουνιστική διαχείριση των εξουσιαστικών υποθέσεων είναι παραδειγματική όσον αφορά τα παραπάνω. Δυνάμωσε την εξουσία στο σύνολό της αφ' ενός συνδεόμενη άμεσα με σημαντικά τμήματα του «παλιού και διεφθαρμένου πολιτικού προσωπικού» με τον πλέον λειτουργικό τρόπο, την ίδια στιγμή που τα κατήγγειλε και μάλιστα με ιδιαίτερη δήθεν σφοδρότητα.

Αφ' ετέρου, πρόσφερε το απαραίτητο «έδαφος» στις υπόλοιπες εξουσιαστικές μερίδες να ανασυγκροτηθούν, την ίδια ώρα που μιλούσε στους «ιθαγενείς» για τις «μάταιες» προσπάθειες παλινόρθωσης τού «παλαιού καθεστώτος». Ταυτόχρονα, εξ ίσου υποδειγματικά, ακινητοποίησε τα δυναμικότερα τμήματα του κοινωνικού χώρου από οποιαδήποτε, έστω και υποτυπώδη, διεκδίκηση σε μια χρονική έκταση διόλου ασήμαντη, αφού η απομάκρυνση από τις τελευταίες σκληρές αντιμνημονιακές κοινωνικές συγκρούσεις έγινε ακόμη μεγαλύτερη.

Εδώ θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας ακόμη ορισμένα δεδομένα που αφορούν την ιστορία των μεταπολιτευτικών κομμάτων. Το Πασοκ πήρε την εξουσία το 1981 στηριζόμενο σ' ένα μαζικό κόμμα, που μετρούσε 110.000 μέλη, ενώ το 1984 δήλωσε 220.000 μέλη. Επρόκειτο, δηλαδή, για έναν πραγματικό κομματικό στρατό με χιλιάδες νέα στελέχη, με στέρεες οργανωτικές δομές, με σημαντικότατες δυνατότητες κινητοποίησης και βέβαια συγκρότησης νέων συνθηκών στην οργανική σχέση κόμματος και κράτους. Μ' άλλα λόγια το νέο σκληρό σύστημα εξουσίας, όχι μόνο δεν βασιζόταν σε ξύλινα πόδια αλλά, αντίθετα, μπορούσε να συμπλεχθεί, να εκπροσωπήσει ολοένα και πιο απαιτητικά κοινωνικά, συνδικαλιστικά, οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά συμφέροντα στην δεύτερη αυτή φάση της Μεταπολίτευσης.

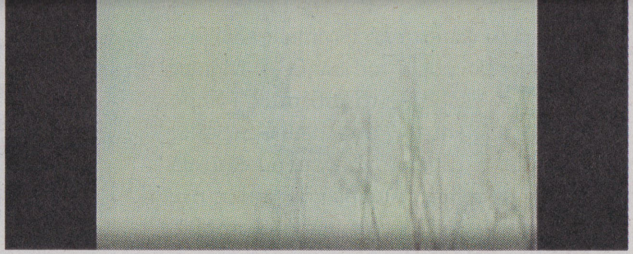
Η διεύρυνση της συμμετοχής στους θεσμούς, αλλά ακόμα και η «αυτοοργάνωση» στις οποίες καλούσε το Πασοκ, πληροφορήθηκαν από το ραδιόφωνο και βέβαια τις εκτίμησαν εκ των υστέρων ως υπέρμετρες.

Τα μαζικά κόμματα, βέβαια, αρχίζουν και πνέουν τα λοίσθια ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του 1980, ενώ το ίδιο συνέβη και με την αντιιμπεριαλιστική ρητορική του Πασοκ, το οποίο βέβαια είχε στείλει τα κατάλληλα μηνύματα εφησυχασμού, σε ΗΠΑ και ΕΕ, ήδη από την θέση της αντιπολίτευσης διαβεβαιώνοντας τις πολιτικές και οικονομικές ελίτ ότι δεν σκοπεύει να δημιουργήσει προβλήματα.

Αλλά ας επιστρέψουμε στο καθεστώς Τσίπρα ύστερα από αυτή την σύντομη, αλλά χρήσιμη ιστορική αναδρομή. Η επικείμενη εναλλαγή στην εξουσία είναι σημαντική εξ ίσου τόσο για τον ίδιο τον Σύριζα όσο και για την ΝΔ που, εκτός απροόπτου, θα αναλάβει την εξουσία είτε αυτοδύναμα είτε με την συνδρομή ολόκληρου ή μέρους του ΚΙΝΑΛ. Και οι κύριοι λόγοι είναι απλοί. Η συνδρομή του Σύριζα στο κοινό εξουσιαστικό ταμείο δεν είναι αμελητέα. Η Συμφωνία των Πρεσπών, η επιβολή διπλού μνημονίου σε κοινή συσκευασία, η αφομοίωση των κοινωνικών αντιδράσεων, η εμπέδωση της αγαστής συνεργασίας αριστεράς-δεξιάς, η διαχείριση δεκάδων χιλιάδων προσφύγων που με πολιτική επιλογή, καθ' ομολογίαν παλαιότερα του Μουζάλα, παραμένουν σε αδιανόητες συνθήκες ανείπωτης εξαθλίωσης, που δεν συναντώνται ούτε στον χειρότερο προσφυγικό καταυλισμό της Αφρικής, είναι ίσως από τα πιο σημαντικά επιτεύγματα της κομμουνιστικής διαχείρισης.

Η διαδοχή, λοιπόν, του καθεστώτος Τσίπρα θα δώσει ώθηση στους κυριαρχικούς σχεδιασμούς και θα βάλει τις πιο στέρεες βάσεις ενός νέου δικομματισμού απαλλαγμένου από τα πλέον αχρείαστα βαρίδια της λόγου χάρη της Χρυσής Αυγής, ή της Ένωσης Κεντρώων ή του Ποταμιού και των ΑΝΕΛ, που φυσικά έδωσαν πειστικές λύσεις για ένα σημαντικό χρονικό διάστημα στα εξουσιαστικά προβλήματα. Ο Μεγάλος Συνασπισμός, όπως έχουμε ξαναπεί, είναι η επιλογή που προκρίνει και σχεδιάζει ο λεγόμενος ξένος παράγοντας, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι επιδιώκεται η συγκρότησή του δίχως όρους και προϋποθέσεις.

Η κομμουνιστική διαχείριση στον ελλαδικό χώρο έδωσε, λοιπόν, τα καλύτερά της διαπιστευτήρια πρώτα απ' όλα στον λεγόμενο ξένο παράγοντα σε μια περίοδο, που με αφορμή την λεγόμενη κρίση μπήκε σαν ταύρος σε υαλοπωλείο, όχι μόνο στον ελλαδικό χώρο, αλλά στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, προχωρώντας σε πολύπλοκες «ασκήσεις» στα πλαίσια ενός σκληρότατου ανταγωνισμού, που βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη με τις σοβαρότερες φάσεις του να βρίσκονται μπροστά μας.

Σ' αυτές τις «ασκήσεις» συμπεριλαμβάνονται πρώτα απ' όλα η περαιτέρω διάλυση της Μέσης Ανατολής, όπου μετά την συντριβή της «αραβικής άνοιξης» ήρθε ο πολύχρονος και αιματηρός πόλεμος στην Συρία, το χάος στη Λιβύη, ο «άγνωστος βρώμικος» πόλεμος της Σαουδικής Αραβίας στην Υεμένη, που ήρθαν να προστεθούν στην πληγή που άνοιξαν προηγουμένως οι σταυροφόροι στον Ιράκ.

Η λεγόμενη, λοιπόν, σταθεροποίηση ενός σημαντικού σημείου ελέγχου (με το καλό ή με το άγριο) όπως ο ελλαδικός χώρος, ήταν και παραμένει μια σημαντική προϋπόθεση για την υλοποίηση ευρύτερων κυριαρχικών σχεδιασμών τόσο στην Βαλκανική χερσόνησο (βλ. Συμφωνία Πρεσπών κα) όσο και στην Ανατολική Μεσόγειο, αλλά και για τον έλεγχο των λεγόμενων προσφυγικών ροών που προήλθαν κυρίως από το αιματοκύλισμα της Συρίας, το οποίο πυροδότησαν οι ίδιοι οι «σωτήρες» και «ανθρωπιστές» ανεξαρτήτου προελεύσεως (γαλλικό, βρετανικό, ιταλικό, τουρκικό και ρωσικό κράτος, ΗΠΑ, αλλά και αραβικά κράτη όπως η Σαουδική Αραβία κα).

Αν λέγαμε ότι οι διαθέσιμοι παγκόσμιοι πόροι μοιράζονται εκ νέου δεν θα είμασταν ακριβείς εφ' όσον θέλουμε να δώσουμε μια συνολικότερη εικόνα ενός αδυσώπητου κυριαρχικού ανταγωνισμού, που περιλαμβάνει εκτός από νομισματικούς πολέμους, επιβολή, περιορισμό ή εξάλειψη δασμών και την διαχείριση των νέων τεχνολογιών. Όσοι έχουν έστω και μια υποτυπώδη επίγνωση των εξελίξεων, οι οποίες «τρέχουν» με ιλιγγιώδεις ταχύτητες, απλά μιλούν για την κατασκευή του «νέου ανθρώπου» με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Οι κολοσσοί της πληροφορικής υπόσχονται «θαύματα» πίσω από τα οποία δύσκολα μπορεί να κρυφθεί ο εφιάλτης μιας δυστοπίας δίχως προηγούμενο.

Συσπείρωση Αναρχικών

συνέχεια από τη σελ. 2

μπως πάντα οι μεγάλοι ηγέτες δεν βρέθηκαν παραγνωρισμένοι, πεταμένοι στην άκρη του δρόμου, εξ αιτίας της αχαριστίας της πλέμπας που λίγο πριν τους ζητωκραύγαζε; Ο «φίλος λαός» γίνεται τώρα ο «εχθρός λαός»... Ο λαός που δεν σκαμπάζει από «γενναιότητα», που το καθεστώς τού ελαφραίνει τα «βάρη» και αυτός βουτηγμένος στην αχαριστία, και μάλλον στον μαζοχισμό, θέλει αυτό το τέρας του Λοχ Νες, ο Κυριάκος, να φέρει το ΔΝΤ πίσω; Πίσω εσείς γαλιάντρες της δεξιάς και του πλέον νεοφιλελεύθερου ευρωπαϊκού κατεστημένου. Φασίστες πίσω στις τρύπες σας...

«Ο λαός υπήρξε πάντοτε το στήριγμά μας. Απευθυνόμαστε σε όλες τις Ελληνίδες και Έλληνες. Ζητάμε την καθαρή εντολή. Πορεύτηκα και πορευτήκαμε με το κεφάλι ψηλά. Με μόνο γνώμονα να πορεύονται οι πολλοί με το κεφάλι ψηλά. Το ίδιο θα κάνουμε και τώρα. Σε όλες τις κρίσιμες στιγμές της ιστορίας, την απάντηση την έδινε και τη δίνει πάντοτε ο λαός. Πιστεύουμε το μέλλον στους πολλούς και γι' αυτό θα απευθυνθούμε σε αυτούς».

Για καθίστε ρε παιδιά, ας το ξαναδούμε το πράγμα.

Δηλαδή πάλι ψέματα λέει; Μήπως εδώ βρίσκεται και η μοναδική του αλήθεια; Μήπως πράγματι δεν επέβαλλε το καθεστώς Τσίπρα με τις ευλογίες και των υπολοίπων βεβαίως βεβαίως, διπλό μνημόνιο και μετά συνέχιζε να πορεύεται με το κεφάλι ψηλά; Ή μήπως όχι; Άντε τώρα που θα τα βγάλουμε όλα στραβά. Και διπλό μνημόνιο πέρασε και καμάρωνε κατόπιν και στο κάτω κάτω «σ' όλες τις κρίσιμες στιγμές της ιστορίας, την απάντηση την έδινε και την δίνει πάντοτε ο λαός». Τώρα γιατί οι ευρωεκλογές δεν είναι μια από τις «κρίσιμες στιγμές της ιστορίας» κατά την οποία την «απάντηση» έδωσε ο λαός να πούμε την πάσα αλήθεια δεν γνωρίζουμε. Και δεν θα μπορούσαμε άλλωστε αφού δεν διαθέτουμε

τρόπους) προσθέτοντας ότι «*δεν φτάνει να κάνει τη μία γκάφα μετά την άλλη ο αντίπαλος, Θα πρέπει να δούμε και τα μηνύματά μας για τα διακυβεύματα που αφορούν τη ζωή του κόσμου*». Μιλώντας δε για τη στάση που θα τηρήσει η Ν.Δ. στο διάστημα που μεσολαβεί μέχρι τις εκλογές, σημείωσε ότι «*θα κάνει τα πάντα για να κρυφτεί*» και «*ο κ. Μητσοτάκης θα κά-*

Εδώ που τα λέμε, μια συνεπής, μια πραγματική, αλλά και φωτισμένη πρωτοπορία δεν κάνει πάρα «λάθη στρατηγικής», δηλαδή, όχι συχνά, αλλά τέλος πάντων όποτε θυμάται, έχει «ανάγκη» να επικοινωνήσει με τον καθυστερημένο λαό, που δεν έχει συνείδηση της τάξης του, αλλά αντίθετα μιας ολοκληρωμένης καθοδήγησης.

«**Έχουμε κάνει πολλά** κατά τη διάρκεια της τετραετούς διακυβέρνησης, σε **εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες**, που δεν είναι γνωστά ακόμη και σε μέλη μας. Σημαντικές θεσμικές μεταρρυθμίσεις, κανονιστικά πλαίσια, ανακουφιστικά και αναπτυξιακά μέτρα που δεν έχουν διαχυθεί ως γνώση γόνιμη στην κοινωνία, δεν τα γνωρίζουν. Πολλά έγιναν την τελευταία χρονιά, καθώς βγαίναμε από το μνημόνιο. Αυτά δείχνουν τι έχεις κάνει και τι πρέπει να γίνει. Αυτό φτιάχνει μία πολιτική σχέση με τον κόσμο», σημείωσε με την σειρά του και ο **Ξυδάκης**.

Ορίστε και ο μυστικισμός. Βρε κουτά, δεν καταλάβατε πόσα έχουν γίνει για το καλό σας επειδή τα κρατήσανε μυστικά, ούτε καν τα μέλη του Συριζα πήραν χαμπάρι την ανακούφιση την οποία θα έπρεπε να νιώθουν, γιατί δεν έχει «διαχυθεί ως γνώση γόνιμη στην κοινωνία».

Και γιατί δεν σας παρείχαν την πληροφόρηση αυτή; Γιατί βρε κουτεντέδες θα σας ερχόταν κάπως απότομη τόση ευτυχία, δεν θα την αντέχατε μπαμ και κάτω... Άλλωστε είναι και το άλλο. Είναι αυτή η κομμουνιστική σεμνότητα που δεν επέτρεψε τις θριαμβολογίες, και τα εξαντλητικά ωράρια που παρ' ολίγον να ξεκάνουν τον αεικίνητο μέγιστο ηγέτη Τσίπρα, που με το ζόρι έβρισκε «λίγες στιγμές» ξεκούρασης σε θαλαμηγούς και αυτό ακόμη πάει να του βγει ξυνό.

Την ίδια γνώμη, δηλαδή, ότι η κυβέρνηση πέτυχε μεν πολλά αλλά δεν κατάφερε να τα επικοινωνήσει σωστά στους πολίτες

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

αυτός βουτηγμένος στην αχαριστία, και μάλλον στον μαζοχισμό, θέλει αυτό το τέρας του Λοχ Νες, ο Κυριάκος, να φέρει το ΔΝΤ πίσω; Πίσω εσείς γαλιάντρες της δεξιάς και του πλέον νεοφιλελεύθερου ευρωπαϊκού κατεστημένου. Φασίστες πίσω στις τρύπες σας...

«Ο λαός υπήρξε πάντοτε το στήριγμά μας. Απευθυνόμαστε σε όλες τις Ελληνίδες και Έλληνες. Ζητάμε την καθαρή εντολή. Πορεύτηκα και πορευτήκαμε με το κεφάλι ψηλά. Με μόνο γνώμονα να πορεύονται οι πολλοί με το κεφάλι ψηλά. Το ίδιο θα κάνουμε και τώρα. Σε όλες τις κρίσιμες στιγμές της ιστορίας, την απάντηση την έδινε και τη δίνει πάντοτε ο λαός. Πιστεύουμε το μέλλον στους πολλούς και γι' αυτό θα απευθυνθούμε σε αυτούς».

Για καθίστε ρε παιδιά, ας το ξαναδούμε το πράγμα.

Δηλαδή πάλι ψέματα λέει; Μήπως εδώ βρίσκεται και η μοναδική του αλήθεια; Μήπως πράγματι δεν επέβαλλε το καθεστώς Τσίπρα με τις ευλογίες και των υπολοίπων βεβαίως βεβαίως, διπλό μνημόνιο και μετά συνέχιζε να πορεύεται με το κεφάλι ψηλά; Ή μήπως όχι; Άντε τώρα που θα τα βγάλουμε όλα στραβά. Και διπλό μνημόνιο πέρασε και καμάρωνε κατόπιν και στο κάτω κάτω «σ' όλες τις κρίσιμες στιγμές της ιστορίας, την απάντηση την έδινε και την δίνει πάντοτε ο λαός».

Ο 7ος κύκλος συζητήσεων θα πραγματοποιηθεί στο χώρο τής οδού Σαριπόλου 8
(δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)

την Πέμπτη 6 Ιουνίου 2019 στις 6.00 με θέμα:

Ναρκωτικά και Κοινωνικός Έλεγχος

την Πέμπτη 13 Ιουνίου 2019 στις 6.00 με θέμα:

Αναρχία και Φιλοσοφία

Στις συζητήσεις θα προβάλεται σχετικό με το εκάστοτε θέμα ΒΙΝΤΕΟ

ΝΑΡΧΙΚΗ ΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

Τώρα γιατί οι ευρωεκλογές δεν είναι μια από τις «κρίσιμες στιγμές της ιστορίας» κατά την οποία την «απάντηση» έδωσε ο λαός να πούμε την πάσα αλήθεια δεν γνωρίζουμε. Και δεν θα μπορούσαμε άλλωστε αφού δεν διαθέτουμε τις μυστικές γνώσεις του ύψιστου ηγέτη, που γνωρίζει τα πάντα, προφητεύει τα πάντα, αποκαλύπτει τα πάντα σκέτη «ομόνοια και καταπέλτης»...

SIC TRANSIT GLORIA MUNDI...
Έτσι περνάει η (μάταιη) δόξα σ' αυτόν τον κόσμο...

«Κανένας αποχαιρετισμός στον κόσμο
δεν είναι τόσο βαρύς, όσο ο αποχαιρετισμός
της δύναμης της εξουσίας»

τρόπους) προσθέτοντας ότι «*δεν φτάνει να κάνει τη μία γκάφα μετά την άλλη ο αντίπαλος, Θα πρέπει να δούμε και τα μηνύματά μας για τα διακυβεύματα που αφορούν τη ζωή του κόσμου*». Μιλώντας δε για τη στάση που θα τηρήσει η Ν.Δ. στο διάστημα που μεσολαβεί μέχρι τις εκλογές, σημείωσε ότι «*θα κάνει τα πάντα για να κρυφτεί*» και «*ο κ. Μητσοτάκης θα κάνει προσπάθεια να το παίξει άχρωμος και άοσμος*».

Δηλαδή αν συλλαμβάνουμε με τον σωστό τρόπο και δεν είναι εύκολο, το αναγνωρίζουμε, την αεροδιαστημική σκέψη του Παππά, ο Μητσοτάκης έκανε την μια γκάφα μετά την άλλη, αλλά παρ' όλα αυτά κέρδισε τις ευρωεκλογές με 9,5 μονάδες διαφορά. Δηλαδή, ο «λαός» αποφάσισε να διαλέξει τον «γκαφατζή» Μητσοτάκη παρά να αντέξει άλλο την «εθνοσωτήριον» κυβέρνηση του Τσίπρα, που το μόνο της «λάθος» είναι ότι απλά πρέπει να επανεξετάσει την επικοινωνιακή της μέθοδο για τα «διακυβεύματα που αφορούν τη ζωή του κόσμου». Φθάνει, λοιπόν, αυτό για να μπει στην θέση του αυτό το ελεει-

της τετραετούς διακυβέρνησης, σε **εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες**, που δεν είναι γνωστά ακόμη και σε μέλη μας. Σημαντικές θεσμικές μεταρρυθμίσεις, κανονιστικά πλαίσια, ανακουφιστικά και αναπτυξιακά μέτρα που δεν έχουν διαχυθεί ως γνώση γόνιμη στην κοινωνία, δεν τα γνωρίζουν. Πολλά έγιναν την τελευταία χρονιά, καθώς βγαίναμε από το μνημόνιο. Αυτά δείχνουν τι έχεις κάνει και τι πρέπει να γίνει. Αυτό φτιάχνει μία πολιτική σχέση με τον κόσμο», σημείωσε με την σειρά του και ο **Ξυδάκης**.

Ορίστε και ο μυστικισμός. Βρε κουτά, δεν καταλάβατε πόσα έχουν γίνει για το καλό σας επειδή τα κρατήσανε μυστικά, ούτε καν τα μέλη του Συριζα πήραν χαμπάρι την ανακούφιση την οποία θα έπρεπε να νιώθουν, γιατί δεν έχει «διαχυθεί ως γνώση γόνιμη στην κοινωνία».

Και γιατί δεν σας παρείχαν την πληροφόρηση αυτή; Γιατί βρε κουτεντέδες θα σας ερχόταν κάπως απότομη τόση ευτυχία, δεν θα την αντέχατε μπαμ και κάτω... Άλλωστε είναι και το άλλο. Είναι αυτή η κομμουνιστική σεμνότητα που δεν επέτρεψε τις θριαμβολογίες, και τα εξαντλητικά ωράρια που παρ' ολίγον να ξεκάνουν τον αεικίνητο μέγιστο ηγέτη Τσίπρα, που με το ζόρι έβρισκε «λίγες στιγμές» ξεκούρασης σε θαλαμηγούς και αυτό ακόμη πάει να του βγει ξυνό.

Την ίδια γνώμη, δηλαδή, ότι η κυβέρνηση πέτυχε μεν πολλά αλλά δεν κατάφερε να τα επικοινωνήσει σωστά στους πολίτες, εξέφρασε και η υπουργός Προστασίας του Πολίτη, **Όλγα Γεροβασίλη**, αποτιμώντας τα αίτια της εκλογικής ήττας του ΣΥΡΙΖΑ στις ευρωεκλογές: «*Η κυβέρνηση ολοκλήρωσε ένα πρόγραμμα με σχέδιο χωρίς να χάσει το βηματισμό της. Πέρασε τέσσερις αξιολογήσεις και όλα γίνονταν γρήγορα και αποφασιστικά και όταν τελείωσε αυτό, το παρουσιάσαμε στην κοινωνία αλλά δεν το παρουσιάσαμε σωστά. Η σκληρή δουλειά που κάναμε δεν επικοινωνήθηκε καλά από τους υπουργούς*», είπε μιλώντας στην ΕΡΤ.

Η «σκληρή» δουλειά, λοιπόν, δεν εκτιμήθηκε, παρ' ότι έγινε «χωρίς να χαθεί ο βηματισμός» και «γρήγορα», γεγονός που «αξιολόγησαν» με ενθουσιασμό οι «θε-

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

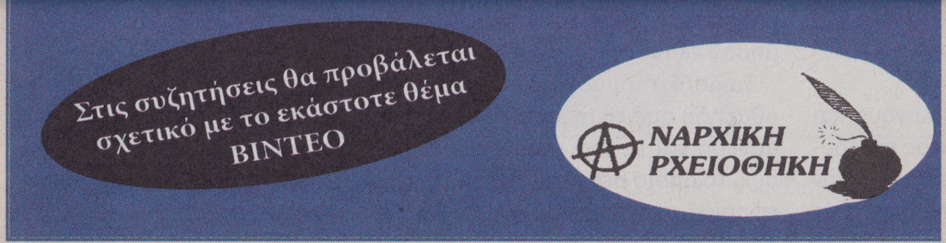
ΧΡΟΝΟΣ 18ος, Φύλλο 194
ΙΟΥΝΙΟΣ 2019

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 106 82
Τηλέφωνο: 69 73 79 92 07
Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Ι. Λιόλιος

Συνδρομή (για 10 τεύχη)
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 20 ευρώ, ΕΥΡΩΠΗΣ: 30 ευρώ.
Με κατάθεση του αντίστοιχο ποσού στον αριθμό λογαριασμού: (Εθνική Τράπεζα)
116/611-838-03

πράγμα.

Δηλαδή πάλι ψέματα λέει; Μήπως εδώ βρίσκεται και η μοναδική του αλήθεια; Μήπως πράγματι δεν επέβαλλε το καθεστώς Τσίπρα με τις ευλογίες και των υπολοίπων βεβαίως βεβαίως, διπλό μνημόνιο και μετά συνέχιζε να πορεύεται με το κεφάλι ψηλά; Ή μήπως όχι; Άντε τώρα που θα τα βγάλουμε όλα στραβά. Και διπλό μνημόνιο πέρασε και καμάρωνε κατόπιν και στο κάτω κάτω «σ' όλες τις κρίσιμες στιγμές της ιστορίας, την απάντηση την έδινε και την δίνει πάντοτε ο λαός». Τώρα γιατί οι ευρωεκλογές δεν είναι μια από τις «κρίσιμες στιγμές της ιστορίας» κατά την οποία την «απάντηση» έδωσε ο λαός να πούμε την πάσα αλήθεια δεν γνωρίζουμε. Και δεν θα μπορούσαμε άλλωστε αφού δεν διαθέτουμε τις μυστικές γνώσεις του ύψιστου ηγέτη, που γνωρίζει τα πάντα, προφητεύει τα πάντα, αποκαλύπτει τα πάντα σκέτη «ομόνοια και καταπέλτης»...

SIC TRANSIT GLORIA MUNDI...

Έτσι περνάει η (μάταιη) δόξα σ' αυτόν τον κόσμο...

«Κανένας αποχαιρετισμός στον κόσμο
δεν είναι τόσο βαρύς, όσο ο αποχαιρετισμός
της δύναμης της εξουσίας»

Ταλεϋράνδος, 1754-1838,
Γάλλος Υπουργός Εξωτερικών

«Θα αναλάβουμε και την ευθύνη μας σε όλα» είπε ο πάλαι ποτέ κομισσάριος του διαστήματος και εκ των διακεκριμένων κρατικών αξιωματούχων του καθεστώτος Τσίπρα ο Νίκος **Ο** Παππάς (με κεφαλαία ψωριάρηδες αντικαθεστωτικοί, έτσι για να μαθαίνετε τρόπους) προσθέτοντας ότι «*δεν φτάνει να κάνει τη μία γκάφα μετά την άλλη ο αντίπαλος, Θα πρέπει να δούμε και τα μηνύματά μας για τα διακυβεύματα που αφορούν τη ζωή του κόσμου*». Μιλώντας δε για τη στάση που θα τηρήσει η Ν.Δ. στο διάστημα που μεσολαβεί μέχρι τις εκλογές, σημείωσε ότι «*θα κάνει τα πάντα για να κρυφτεί*» και «*ο κ. Μητσοτάκης θα κάνει προσπάθεια να το παίξει άχρωμος και άοσμος*».

Δηλαδή αν συλλαμβάνουμε με τον σωστό τρόπο και δεν είναι εύκολο, το αναγνωρίζουμε, την αεροδιαστημική σκέψη του Παππά, ο Μητσοτάκης έκανε την μια γκάφα μετά την άλλη, αλλά παρ' όλα αυτά κέρδισε τις ευρωεκλογές με 9,5 μονάδες διαφορά. Δηλαδή, ο «λαός» αποφάσισε να διαλέξει τον «γκαφατζή» Μητσοτάκη παρά να αντέξει άλλο την «εθνοσωτήριον» κυβέρνηση του Τσίπρα, που το μόνο της «λάθος» είναι ότι απλά πρέπει να επανεξετάσει την επικοινωνιακή της μέθοδο για τα «διακυβεύματα που αφορούν τη ζωή του κόσμου». Φθάνει, λοιπόν, αυτό για να μπει στην θέση του αυτό το ελεεινό ερπετό της ακροδεξιάς, που τώρα είναι έτοιμο να κρυφθεί στην τρύπα του για να μην μυρίζει... Έλεος, και πάλι έλεος...

Στρατηγική σκέψη δίχως άλλο, βαθιά αναλυτική, μεστή, γεμάτη από τα διδάγματα της πολιτικής, αλλά και των αγώνων του ευρύτερου κινηματικού χώρου. Είναι αυτό που ακουγόταν συχνά κάποτε σε συνελεύσεις και φυσικά με το ανάλογο περισπούδαστο κινηματικό ύφος: «*Σύντροφοι πρέπει κάπως να το επικοινωνήσουμε...*».

ανακούφιση την οποία θα έπρεπε να νιώθουν, γιατί δεν έχει «διαχυθεί ως γνώση γόνιμη στην κοινωνία».

Και γιατί δεν σας παρείχαν την πληροφόρηση αυτή; Γιατί βρε κουτεντέδες θα σας ερχόταν κάπως απότομη τόση ευτυχία, δεν θα την αντέχατε μπαμ και κάτω... Άλλωστε είναι και το άλλο. Είναι αυτή η κομμουνιστική σεμνότητα που δεν επέτρεψε τις θριαμβολογίες, και τα εξαντλητικά ωράρια που παρ' ολίγον να ξεκάνουν τον αεικίνητο μέγιστο ηγέτη Τσίπρα, που με το ζόρι έβρισκε «λίγες στιγμές» ξεκούρασης σε θαλαμηγούς και αυτό ακόμη πάει να του βγει ξυνό.

Την ίδια γνώμη, δηλαδή, ότι η κυβέρνηση πέτυχε μεν πολλά αλλά δεν κατάφερε να τα επικοινωνήσει σωστά στους πολίτες, εξέφρασε και η υπουργός Προστασίας του Πολίτη, **Όλγα Γεροβασίλη**, αποτιμώντας τα αίτια της εκλογικής ήττας του ΣΥΡΙΖΑ στις ευρωεκλογές: «*Η κυβέρνηση ολοκλήρωσε ένα πρόγραμμα με σχέδιο χωρίς να χάσει το βηματισμό της. Πέρασε τέσσερις αξιολογήσεις και όλα γίνονταν γρήγορα και αποφασιστικά και όταν τελείωσε αυτό, το παρουσιάσαμε στην κοινωνία αλλά δεν το παρουσιάσαμε σωστά. Η σκληρή δουλειά που κάναμε δεν επικοινωνήθηκε καλά από τους υπουργούς*», είπε μιλώντας στην ΕΡΤ.

Η «σκληρή» δουλειά, λοιπόν, δεν εκτιμήθηκε, παρ' ότι έγινε «χωρίς να χαθεί ο βηματισμός» και «γρήγορα», γεγονός που «αξιολόγησαν» με ενθουσιασμό οι «θεσμοί» που κάποτε τους ονόμαζε το «παλιό και διεφθαρμένο» πολιτικό προσωπικό τρόικα. Με τους «θεσμούς», απ' ότι ομολογούν οι αξιωματούχοι του καθεστώτος Τσίπρα, πρόβλημα «επικοινωνίας» δεν υπήρχε ούτε στο ελάχιστο...

Και τώρα τι θα γίνει; Προλαβαίνουν να γίνουν «μερεμέτια»;

«*Όπως στα πλοία, υπάρχουν βλάβες που είσαι υποχρεωμένος να τις επισκευάσεις εν πλω, κατεβαίνουν οι μηχανικοί και τις επισκευάζουν, μέχρι να πιάσουν λιμάνι.*

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 18ος, Φύλλο 194
ΙΟΥΝΙΟΣ 2019

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 106 82
Τηλέφωνο: 69 73 79 92 07
Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Ι. Λιόλιος

Συνδρομή (για 10 τεύχη)
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 20 ευρώ, ΕΥΡΩΠΗΣ: 30 ευρώ.
Με κατάθεση του αντίστοιχο ποσού στον αριθμό λογαριασμού: (Εθνική Τράπεζα)
116/611-838-03
IBAN: GR77 0110 1160 0000 1166 1183 803
bic: ETHNGRAA

Σε περίπτωση συνδρομής είναι απαραίτητη η αποστολή των στοιχείων σας (Ονοματεπώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας, τηλέφωνο) μέσω του ταχυδομείου (ηλεκτρονικού ή κανονικού) ή τηλεφωνικά.
Επίσης συστημένες επιστολές και δέματα θα πρέπει να στέλλονται προς:
Γεώργιο Ν. Βλασσόπουλο
Σαριπόλου 8, Αθήνα, Τ.Κ. 106 82

Το λιμάνι μας είναι οι επόμενες εκλογές, πρέπει να πετύχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα, να ξαναδώσουμε κουράγιο σε όλο τον κόσμο, που τις εμπιστεύτηκε το 2012 και το 2015, που εξακολουθεί να ελπίζει σε εμάς. Εν πλω θα κάνουμε τις επισκευές. Και μετά το λιμάνι, θα δούμε εάν θα γίνει δεξαμενισμός», κατέληξε ο κ. Ξυδάκης αφήνοντας άφωνους τους πάντες για τις ναυτικές του γνώσεις και την άνεσή του να χρησιμοποιεί παραβολές.

«ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟ»...

«Η μαϊμού που ανεβαίνει στον κοκοφοίνικα πρέπει να έχει καθαρό κώλο»

Αφρικανική παροιμία

Σύμφωνα με τον Νίκο Φίλη, ο πρώτος λόγος της ήττας του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι «εφήρμοσε Μνημόνια με νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση. Ο επώδυνος συμβιβασμός έφερε και άλλους συμβιβασμούς», πρόσθεσε σχολιάζοντας πως «*δεν υπήρξε κόμμα που να γλίτωσε από τα Μνημόνια. Η ΝΔ έχασε και ανασυγκροτήθηκε και το ΠΑΣΟΚ εξαερώθηκε*». Ξεχνά, βέβαια, ο Φίλης ότι ο Συριζα γιγαντώθηκε ακριβώς πάνω στα συντρίμμια μιας κοινωνίας, και ότι αποτέλεσε την μακροβιότερη μνημονιακή κυβέρνηση με τις ευλογίες των «θεσμών», επειδή όχι μόνο υποκλίθηκε εις τας υποδείξεις, αλλά αποτέλεσε την πιο αξιόπιστη εγγύηση όσον αφορά την αφομοίωση των κοινωνικών αντιδράσεων.

Μιλώντας στο ραδιόφωνο news247, ο Π. Σκουρλέτης εκτίμησε και αυτός ως βασικότερη αιτία της ήττας του κόμματός του «*το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να υλοποιήσει μια πολιτική που δεν ήταν δικιά του, αλλά αποτέλεσμα ενός συμβιβασμού*», αλλά παρ' όλα αυτά εξακολουθεί να πιστεύει (;) ότι «*διαφορετικά εκφράζο-*

Δηλαδή μ' άλλα λόγια «του παπά και το μουλάρι, του παπά και το λινάρι»...

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΕΣ, ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΕΚΛΟΓΙΚΕΣ «ΣΤΙΓΜΕΣ»...

«*Βίβα Παρτίτο κομμουνίστα, βίβα βικτόρια, βίβα ποπολάρι, βίβα ιντερνατσιοναλίσμο προλετάριο*», ανέκραξε ο Κουτσουμπίνι ο παρτιζάνο, ο επιβλητικός γραμματέας του ΚΚΕ μεταφέροντας στην κεντρική προεκλογική συγκέντρωση του ΚΚΙ στην Ρώμη τους χαιρετισμούς από τους κομμουνίστι ιν γκρέτσια. Ο ***Κουτσουμπίνι*** εξέπληξε τους πάντες διαβάζοντας τον λόγο του στα ιταλικά παρ' ότι η κομμουνιστική του προφορά ήταν κάπως δυσνόητη. Είπε πολλά και σοβαρά ο Κουτσουμπίνι, μεταξύ άλλων, χαρακτήρισε τον Τσιπρίνι μασκαρά και τους ποπολάρι τούς χαρακτήρισε κοροϊδίνι αν τον ψηφίσουν και πάλι και πεισθούν στο παρλαμέντο του, αφού τούτι η γιουρόπα είναι αντιποπολάρι, και ότι οι πόπολοι δεν πρέπει να περιμένουν τίποτα.

Ο ***Πάνος Καμμένος***, αφού έφαγε την κρυάδα των εκλογικών αποτελεσμάτων, αποφάνθηκε ότι ο Ελληνικός Λαός αποφάσισε δημοκρατικά, και διαβεβαίωσε ότι «*Εργάστηκα με μόνο γνώμονα το συμφέρον της Πατρίδας, ο Θεός να προστατεύσει την Ελλάδα*». Προφανώς είναι σίγουρος ότι ο Θεός κοιμήθηκε λίγο παραπάνω και ξύπνησε, όταν το κόμμα του εξαερώθηκε, οπότε οι ελπίδες είναι ακόμη ζωντανές.

Από κοντά και ο ***Ηλίας Ψινάκης*** που σε μεγάλη ετοιμότητα και παρών στις επάλξεις, όπως ... έκανε και στο ολοκαύτωμα στο Μάτι, όταν έβαζε τις «άκρες» τους να προσέξουν να μην καεί το σπίτι του, πληροφορούσε το ελεεινό σινάφι των όποιων υποστηρικτών του: «Φίλοι μου ο πόλεμος συνεχίζεται!!! Πολλοί μας στέλνετε μηνύματα ότι δεν υπάρχουν ψηφοδέλτια των πολιτών σε πολλά εκλογικά κέντρα! Όπου δεν υπάρχουν, ενημερώνετε

ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΩΡΑ 2 π.μ.

Η ΑΥΓΗ

ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

www.avgi.gr

ΔΕΥΤΕΡΑ 27 ΜΑΪΟΥ 2019

ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΩΝ

Εθνικές εκλογές για καθαρή εντολή

Αλέξης Τσίπρας:

ΕΝΘΕΤΟ 32 ΣΕΛΙΔΩΝ

Νέος πολιτικός χάρτης στην Ευρώπη

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Κλυδωνίζεται το SPD μετά την ήττα, δεύτερο κόμμα οι Πράσινοι

ΓΑΛΛΙΑ

Πρωτιά Λεπέν,

Συν.» στις 25 Μαΐου έθετε στο 5% τον στόχο του κόμματος του για τις ευρωεκλογές, αλλά τελικά «ξέμεινε» μόλις στο 1,53%, ποσοστό πολύ χαμηλότερο από το 6,6% στις ευρωεκλογές του 2014, το 6% στις βουλευτικές εκλογές του Ιανουαρίου 2015 και το 4,1% τον Σεπτέμβριο του 2015. «Τα λάθη βαραίνουν κυρίως την ηγεσία και πρωτίστως εμένα. Είναι απαραίτητο να κάνουμε την αυτοκριτική μας και να αναστοχαστούμε με νηφαλιότητα», αποφάνθηκε ο άνθρωπος με το σακίδιο και παρ' ολίγο να βάλουμε τα κλάματα, που δεν θα είναι πια κοντά μας. Αλλά ξέρει τα κατατόπια ο Σταυράκης, κάπου, κάπως θα τρουπώσει...

Από κοντά και ο ***Κυριάκος Βελόπουλος***, ο οποίος στις ευρωεκλογές της 26ης Μαΐου είδε το κόμμα του, την ελληνική λύση, να ξεπερνάει το 4%, να επιμένει με σθένος σε μετεκλογική του τηλεοπτική συνέντευξη ότι τα «***χειρόγραφα του Χριστού***» υπάρχουν στη Μονή Διονυσίου στο Άγιο Όρος. «*Το γεγονός ότι υπάρχουν δεν το παίρνω πίσω ως ιστορικός. Δεν παίρνω πίσω κάτι που υπάρχει*». Δεν είπε, όμως,

Η «ΑΥΓΗ» ΚΑΙ Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ: *ΣΤΑΛΙΝ ΖΕΙΣ, ΕΣΥ ΜΑΣ ΟΔΗΓΕΙΣ...*

Δημιούργησε δήθεν αλγεινές εντυπώσεις η απόφαση της συντακτικής ομάδας της καθεστωτικής εφημερίδας «Αυγή», να εξαφανίσει κυριολεκτικά από το πρωτοσέλιδό της τα αποτελέσματα των εκλογών της 26ης Μαΐου.

Δηλαδή, δεν καταλάβαμε καλά, δεν υπάρχει «ελευθερία της έκφρασης», θα γράφει η «Αυγή» ό,τι και οι υπόλοιπες αστικές εφημερίδες, δεν αρκεί που έβαλε την μουτσούνα του μεγάλου και αναντικατάστατου κομμουνιστή ηγέτη Τσίπρα, του ανίκητου αντιφασίστα αρχηγού; Δεν φθάνει που αναφέρεται στα ψιλά γράμματα ότι έγιναν οι εκλογές, είναι λογοκρισία αυτό, δεν ντρεπόμαστε λίγο, δηλαδή η αστική υποκρισία δεν έχει πλέον όρια; Αφού το πρωτοσέλιδο το γράφει καθαρά: «ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΩΝ – ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΑΡΗ ΕΚΛΟΓΗ», τί δεν καταλαβαίνετε; Τί θα πει αν κάποιος δεν ξέρει το αποτέλεσμα ότι θα

Ξυδάκης αφήνοντας άφωνους τους πάντες για τις ναυτικές του γνώσεις και την άνεσή του να χρησιμοποιεί παραβολές.

«ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟ»…

«Η μαϊμού που ανεβαίνει στον κοκοφοίνικα πρέπει να έχει καθαρό κώλο»

Αφρικανική παροιμία

Σύμφωνα με τον Νίκο Φίλη, ο πρώτος λόγος της ήττας του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι «εφήρμοσε Μνημόνια με νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση. Ο επώδυνος συμβιβασμός έφερε και άλλους συμβιβασμούς», πρόσθεσε σχολιάζοντας πως «*δεν υπήρξε κόμμα που να γλίτωσε από τα Μνημόνια. Η ΝΔ έχασε και ανασυγκροτήθηκε και το ΠΑΣΟΚ εξαερώθηκε*». Ξεχνά, βέβαια, ο Φίλης ότι ο Συριζα γιγαντώθηκε ακριβώς πάνω στα συντρίμμια μιας κοινωνίας, και ότι αποτέλεσε την μακροβιότερη μνημονιακή κυβέρνηση με τις ευλογίες των «θεσμών», επειδή όχι μόνο υποκλίθηκε εις τας υποδείξεις, αλλά αποτέλεσε την πιο αξιόπιστη εγγύηση όσον αφορά την αφομοίωση των κοινωνικών αντιδράσεων.

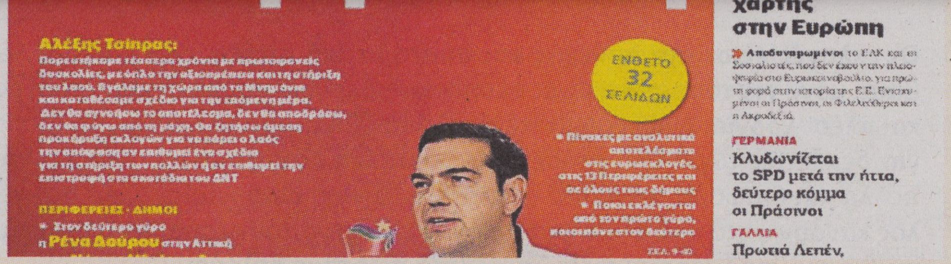
Μιλώντας στο ραδιόφωνο news247, ο Π. Σκουρλέτης εκτίμησε και αυτός ως βασικότερη αιτία της ήττας του κόμματός του «*το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να υλοποιήσει μια πολιτική που δεν ήταν δικιά του, αλλά αποτέλεσμα ενός συμβιβασμού*», αλλά παρ' όλα αυτά εξακολουθεί να πιστεύει (;) ότι «*διαφορετικά εκφράζονται οι πολίτες όταν εκλέγουν κυβέρνηση και όταν στέλνουν αντιπροσώπους στην Ευρωβουλή, βλέποντας μάλιστα ορατό να εφαρμοστεί το πρόγραμμα του κ. Μητσοτάκη*».

Σαν παραζαλισμένα κοτόπουλα μοιάζουν οι συριζαίοι, ανίκανοι, όπως φαίνεται, να δεχθούν, έστω και την πιθανότητα να χάσουν την εξουσία, συναγωνιζόμενοι στις ασυναρτησίες, θεωρώντας ακόμη ότι απευθύνονται σε λοβοτομημένους ανθρώπους. Μα, αφού ο Σύριζα εφάρμοσε και κατά την ομολογία των στελεχών του «*μνημόνια με νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση*», γιατί να φοβηθεί κάποιος την έλευση του Μητσοτάκη και του προγράμματός του, που δεν θα διαφέρει σε τίποτε, παρά παρτιζάνο, ο επιβλητικός γραμματέας του ΚΚΕ μεταφέροντας στην κεντρική προεκλογική συγκέντρωση του ΚΚΙ στην Ρώμη τους χαιρετισμούς από τους κομμουνίστι ιν γκρέτσια. Ο ***Κουτσουμπίνι*** εξέπληξε τους πάντες διαβάζοντας τον λόγο του στα ιταλικά παρ' ότι η κομμουνιστική του προφορά ήταν κάπως δυσνόητη. Είπε πολλά και σοβαρά ο Κουτσουμπίνι, μεταξύ άλλων, χαρακτήρισε τον Τσιπρίνι μασκαρά και τους ποπολάρι τούς χαρακτήρισε κοροϊδίνι αν τον ψηφίσουν και πάλι και πεισθούν στο παρλαμέντο του, αφού τούτι η γιουρόπα είναι αντιποπολάρι, και ότι οι πόπολοι δεν πρέπει να περιμένουν τίποτα.

Ο ***Πάνος Καμμένος***, αφού έφαγε την κρυάδα των εκλογικών αποτελεσμάτων, αποφάνθηκε ότι ο Ελληνικός Λαός αποφάσισε δημοκρατικά, και διαβεβαίωσε ότι «*Εργάστηκα με μόνο γνώμονα το συμφέρον της Πατρίδας, ο Θεός να προστατεύσει την Ελλάδα*». Προφανώς είναι σίγουρος ότι ο Θεός κοιμήθηκε λίγο παραπάνω και ξύπνησε, όταν το κόμμα του εξαερώθηκε, οπότε οι ελπίδες είναι ακόμη ζωντανές.

Από κοντά και ο ***Ηλίας Ψινάκης*** που σε μεγάλη ετοιμότητα και παρών στις επάλξεις, όπως … έκανε και στο ολοκαύτωμα στο Μάτι, όταν έβαζε τις «άκρες» τους να προσέξουν να μην καεί το σπίτι του, πληροφορούσε το ελεεινό σινάφι των όποιων υποστηρικτών του: «Φίλοι μου ο πόλεμος συνεχίζεται!!! Πολλοί μας στέλνετε μηνύματα ότι δεν υπάρχουν ψηφοδέλτια των πολιτών σε πολλά εκλογικά κέντρα! Όπου δεν υπάρχουν, ενημερώνετε τον δικαστικό αντιπρόσωπο, ζητάτε να καταγραφεί στα πρακτικά και στο λευκό ψηφοδέλτιο γράφετε "Πολίτες του Ηλία Ψινάκη" και τα ονόματα που θέλετε να ψηφίσετε με σταυρό! Ό,τι λαμογιές και να κάνουν, μόνο από σας θα πάρουν το μάθημά τους!!!».

Από κοντά και η ***Ρένα η Δούρου*** εκ των πρωταιτίων της καταστροφής στο Μάτι, που άφησε πίσω της 102 νεκρούς, να πανηγυρίζει σε κατάσταση πλήρους παχυδερμοσύνης και ανείπωτης εξουσιομανίας: «*Γι' αυτό όλες και όλοι πρέπει να βάλουμε τα δυνατά μας τις επόμενες ημέρες. Γιατί θα είναι κρίσιμες για το μέλλον της Αττικής. Γι' αυτό και απευθύνομαι στους προοδευτικούς πολίτες για να στηρίξουμε την κοινή μας προσπάθεια, να υψώσουμε ανάχωμα στη Δεξιά και την ακροδεξιά. Καλώ*

Συν.» στις 25 Μαΐου έθετε στο 5% τον στόχο του κόμματος του για τις ευρωεκλογές, αλλά τελικά «ξέμεινε» μόλις στο 1,53%, ποσοστό πολύ χαμηλότερο από το 6,6% στις ευρωεκλογές του 2014, το 6% στις βουλευτικές εκλογές του Ιανουαρίου 2015 και το 4,1% τον Σεπτέμβριο του 2015. «Τα λάθη βαραίνουν κυρίως την ηγεσία και πρωτίστως εμένα. Είναι απαραίτητο να κάνουμε την αυτοκριτική μας και να αναστοχαστούμε με νηφαλιότητα», αποφάνθηκε ο άνθρωπος με το σακίδιο και παρ' ολίγο να βάλουμε τα κλάματα, που δεν θα είναι πια κοντά μας. Αλλά ξέρει τα κατατόπια ο Σταυράκης, κάπου, κάπως θα τρουπώσει…

Από κοντά και ο ***Κυριάκος Βελόπουλος***, ο οποίος στις ευρωεκλογές της 26ης Μαΐου είδε το κόμμα του, την ελληνική λύση, να ξεπερνάει το 4%, να επιμένει με σθένος σε μετεκλογική του τηλεοπτική συνέντευξη ότι τα «***χειρόγραφα του Χριστού***» υπάρχουν στη Μονή Διονυσίου στο Άγιο Όρος. «*Το γεγονός ότι υπάρχουν δεν το παίρνω πίσω ως ιστορικός. Δεν παίρνω πίσω κάτι που υπάρχει*». Δεν είπε, όμως, ολόκληρη την μυστική αλήθεια, δηλαδή ότι σ' αυτά «τα χειρόγραφα του Ιησού» προφητεύεται η είσοδος του στην ευρωβουλή, αλλά και πολλά ακόμη τρομερά και ανείπωτα…

Μια, όμως, από τις καταστροφικές συνέπειες του εκλογικού αποτελέσματος που μέχρι την στιγμή που γράφονται αυτές οι αράδες παραμένει ανεξήγητη, είναι η παραίτησή που υπέβαλε, στον Πρόεδρο της Βουλής, από μέλος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, η ***Θεοδώρα Μεγαλοοικονόμου,*** προερχόμενη από την Ένωση Κεντρώων, η οποία για όποιους ξεχνούν εύκολα είχε γράψει τους επικούς στίχους

Η «ΑΥΓΗ» ΚΑΙ Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ: *ΣΤΑΛΙΝ ΖΕΙΣ, ΕΣΥ ΜΑΣ ΟΔΗΓΕΙΣ…*

Δημιούργησε δήθεν αλγεινές εντυπώσεις η απόφαση της συντακτικής ομάδας της καθεστωτικής εφημερίδας «Αυγή», να εξαφανίσει κυριολεκτικά από το πρωτοσέλιδό της τα αποτελέσματα των εκλογών της 26ης Μαΐου.

Δηλαδή, δεν καταλάβαμε καλά, δεν υπάρχει «ελευθερία της έκφρασης», θα γράφει η «Αυγή» ό,τι και οι υπόλοιπες αστικές εφημερίδες, δεν αρκεί που έβαλε την μουτσούνα του μεγάλου και αναντικατάστατου κομμουνιστή ηγέτη Τσίπρα, του ανίκητου αντιφασίστα αρχηγού; Δεν φθάνει που αναφέρεται στα ψιλά γράμματα ότι έγιναν οι εκλογές, είναι λογοκρισία αυτό, δεν ντρεπόμαστε λίγο, δηλαδή η αστική υποκρισία δεν έχει πλέον όρια; Αφού το πρωτοσέλιδο το γράφει καθαρά: «ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΩΝ – ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΑΡΗ ΕΚΛΟΓΗ», τί δεν καταλαβαίνετε; Τί θα πει αν κάποιος δεν ξέρει το αποτέλεσμα ότι θα νομίζει ότι κέρδισε ο Συριζα, αλλά τώρα χρειάζεται και καθαρή εντολή στις εθνικές εκλογές; Τι είναι οι δημοσιογράφοι που δουλεύουν εκεί, Γκαιμπελίσκοι; Τί θέλετε δηλαδή να είχε το πρωτοσέλιδο τον Κούλη, τον Άδωνι και τον Βορίδη να πανηγυρίζουν και τον Αλέξη να κλαίει με μαύρο δάκρυ; Άντε γιατί πολύ δημοκράτες γίναμε όλοι, και μας χρειάζεται μια δικτατορία του προλεταριάτου να γεμίσουν οι δρόμοι και οι πλατείες με τα εικονίσματα του Αλέξη Τσίπροβιτς, να αρχίσουν οι εκκαθαρίσεις των ύποπτων αντισυριζαίικων στοιχείων, να σου πω εγώ. Γιατί αυτό είναι σωστό, όλα τα υπόλοιπα μέτρα ρεφορμίζουν, να πάρει ο μεγάλος ηγέτης την μεγάλη απόφαση

σε και ανασυγκροτήθηκε και το ΠΑΣΟΚ εξαερώθηκε». Ξεχνά, βέβαια, ο Φίλης ότι ο Συριζα γιγαντώθηκε ακριβώς πάνω στα συντρίμμια μιας κοινωνίας, και ότι αποτέλεσε την μακροβιότερη μνημονιακή κυβέρνηση με τις ευλογίες των «θεσμών», επειδή όχι μόνο υποκλίθηκε εις τας υποδείξεις, αλλά αποτέλεσε την πιο αξιόπιστη εγγύηση όσον αφορά την αφομοίωση των κοινωνικών αντιδράσεων.

Μιλώντας στο ραδιόφωνο news247, ο Π. Σκουρλέτης εκτίμησε και αυτός ως βασικότερη αιτία της ήττας του κόμματός του «*το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να υλοποιήσει μια πολιτική που δεν ήταν δικιά του, αλλά αποτέλεσμα ενός συμβιβασμού*», αλλά παρ' όλα αυτά εξακολουθεί να πιστεύει (;) ότι «*διαφορετικά εκφράζονται οι πολίτες όταν εκλέγουν κυβέρνηση και όταν στέλνουν αντιπροσώπους στην Ευρωβουλή, βλέποντας μάλιστα ορατό να εφαρμοστεί το πρόγραμμα του κ. Μητσοτάκη*».

Σαν παραζαλισμένα κοτόπουλα μοιάζουν οι συριζαίοι, ανίκανοι, όπως φαίνεται, να δεχθούν, έστω και την πιθανότητα να χάσουν την εξουσία, συναγωνιζόμενοι στις ασυναρτησίες, θεωρώντας ακόμη ότι απευθύνονται σε λοβοτομημένους ανθρώπους. Μα, αφού ο Σύριζα εφάρμοσε και κατά την ομολογία των στελεχών του «*μνημόνια με νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση*», γιατί να φοβηθεί κάποιος την έλευση του Μητσοτάκη και του προγράμματός του, που δεν θα διαφέρει σε τίποτε, παρά μόνο σε διανθίσεις του ίδιου οικονομικού ρεπερτορίου, αυστηρά ορισμένου από τους «θεσμούς» και τις «αγορές»;

Τελικά, εκείνο ακριβώς που δεν μπορούν να χωνέψουν οι νεόπλουτοι στην εξουσία είναι το γεγονός ότι αδυνατούν με κάποιο τρόπο να βασιλεύουν αιώνια ή τέλος πάντων να μην διακοπεί τώρα η δυνατότητα τους να εξουσιάζουν, καθώς είναι έτοιμοι να χωθούν με τα μούτρα στο ταψί με το «ψητό».

ηκε ότι ο Ελληνικός Λαός αποφάσισε δημοκρατικά, και διαβεβαίωσε ότι «*Εργάστηκα με μόνο γνώμονα το συμφέρον της Πατρίδας, ο Θεός να προστατεύσει την Ελλάδα*». Προφανώς είναι σίγουρος ότι ο Θεός κοιμήθηκε λίγο παραπάνω και ξύπνησε, όταν το κόμμα του εξαερώθηκε, οπότε οι ελπίδες είναι ακόμη ζωντανές.

Από κοντά και ο ***Ηλίας Ψινάκης*** που σε μεγάλη ετοιμότητα και παρών στις επάλξεις, όπως … έκανε και στο ολοκαύτωμα στο Μάτι, όταν έβαζε τις «άκρες» τους να προσέξουν να μην καεί το σπίτι του, πληροφορούσε το ελεεινό σινάφι των οποίων υποστηρικτών του: «Φίλοι μου ο πόλεμος συνεχίζεται!!! Πολλοί μας στέλνετε μηνύματα ότι δεν υπάρχουν ψηφοδέλτια των πολιτών σε πολλά εκλογικά κέντρα! Όπου δεν υπάρχουν, ενημερώνετε τον δικαστικό αντιπρόσωπο, ζητάτε να καταγραφεί στα πρακτικά και στο λευκό ψηφοδέλτιο γράφετε "Πολίτες του Ηλία Ψινάκη" και τα ονόματα που θέλετε να ψηφίσετε με σταυρό! Ό,τι λαμογιές και να κάνουν, μόνο από σας θα πάρουν το μάθημά τους!!!».

Από κοντά και η ***Ρένα η Δούρου*** εκ των πρωταιτίων της καταστροφής στο Μάτι, που άφησε πίσω της 102 νεκρούς, να πανηγυρίζει σε κατάσταση πλήρους παχυδερμοσύνης και ανείπωτης εξουσιομανίας: «*Γι' αυτό όλες και όλοι πρέπει να βάλουμε τα δυνατά μας τις επόμενες ημέρες. Γιατί θα είναι κρίσιμες για το μέλλον της Αττικής. Γι' αυτό και απευθύνομαι στους προοδευτικούς πολίτες για να στηρίξουμε την κοινή μας προσπάθεια, να υψώσουμε ανάχωμα στη Δεξιά και την ακροδεξιά. Καλώ τους πολίτες της Αττικής να δώσουμε μαζί τη μάχη για να συνεχίσουμε τη ρότα του έργου που έχει γίνει για την Αττική της Δημοκρατίας, της Αλληλεγγύης, της προόδου. Την άλλη Κυριακή πάμε όλοι μαζί για την ανατροπή!*». Ψηφίστε την, ελεεινότεροι αυτής ψηφοφόροι, να συνεχίσει το κοινωνικό της έργο, είναι η καταλληλότερη, και απ' ότι αποδείχθηκε ιδιαίτερα λιμασμένη για εξουσία…

Και περνάμε στον ***Σταύρο τον Θεοδωράκη,*** ο οποίος σε συνέντευξη του στην «Εφ.

πρωτίστως εμένα. Είναι απαραίτητο να κάνουμε την αυτοκριτική μας και να αναστοχαστούμε με νηφαλιότητα», αποφάνθηκε ο άνθρωπος με το σακίδιο και παρ' ολίγο να βάλουμε τα κλάματα, που δεν θα είναι πια κοντά μας. Αλλά ξέρει τα κατατόπια ο Σταυράκης, κάπου, κάπως θα τρουπώσει…

Από κοντά και ο ***Κυριάκος Βελόπουλος***, ο οποίος στις ευρωεκλογές της 26ης Μαΐου είδε το κόμμα του, την ελληνική λύση, να ξεπερνάει το 4%, να επιμένει με σθένος σε μετεκλογική του τηλεοπτική συνέντευξη ότι τα «***χειρόγραφα του Χριστού***» υπάρχουν στη Μονή Διονυσίου στο Άγιο Όρος. «*Το γεγονός ότι υπάρχουν δεν το παίρνω πίσω ως ιστορικός. Δεν παίρνω πίσω κάτι που υπάρχει*». Δεν είπε, όμως, ολόκληρη την μυστική αλήθεια, δηλαδή ότι σ' αυτά «τα χειρόγραφα του Ιησού» προφητεύεται η είσοδος του στην ευρωβουλή, αλλά και πολλά ακόμη τρομερά και ανείπωτα…

Μια, όμως, από τις καταστροφικές συνέπειες του εκλογικού αποτελέσματος που μέχρι την στιγμή που γράφονται αυτές οι αράδες παραμένει ανεξήγητη, είναι η παραίτησή που υπέβαλε, στον Πρόεδρο της Βουλής, από μέλος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, η ***Θεοδώρα Μεγαλοοικονόμου,*** προερχόμενη από την Ένωση Κεντρώων, η οποία για όποιους ξεχνούν εύκολα είχε γράψει τους επικούς στίχους που σίγουρα συνέβαλαν στο εκλογικό αποτέλεσμα και τους οποίους δεν θα βαρεθούμε να θυμίζουμε με κάθε ευκαιρία: «*Σε λένε Αλέξη και είσαι ηγέτης,η κάθε σου λέξη, ομόνοια και καταπέλτης*».

Σύμφωνα με αποκλειστικές πληροφορίες, αυτοί ακριβώς οι στίχοι ήταν και η αιτία που οδήγησε στην παραίτηση την Μεγαλοοικονόμου, καθώς αυτά περί καταπέλτη θεωρήθηκαν μέρος μιας ευρύτερης συνωμωσίας.

σέλιδο της τα αποτελέσματα των εκλογών της 26^{ης} Μαΐου.

Δηλαδή, δεν καταλάβαμε καλά, δεν υπάρχει «ελευθερία της έκφρασης», θα γράφει η «Αυγή» ό,τι και οι υπόλοιπες αστικές εφημερίδες, δεν αρκεί που έβαλε την μουτσούνα του μεγάλου και αναντικατάστατου κομμουνιστή ηγέτη Τσίπρα, του ανίκητου αντιφασίστα αρχηγού; Δεν φθάνει που αναφέρεται στα ψιλά γράμματα ότι έγιναν οι εκλογές, είναι λογοκρισία αυτό, δεν ντρεπόμαστε λίγο, δηλαδή η αστική υποκρισία δεν έχει πλέον όρια; Αφού το πρωτοσέλιδο το γράφει καθαρά: «ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΩΝ – ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΑΡΗ ΕΚΛΟΓΗ», τί δεν καταλαβαίνετε; Τί θα πει αν κάποιος δεν ξέρει το αποτέλεσμα ότι θα νομίζει ότι κέρδισε ο Συριζα, αλλά τώρα χρειάζεται και καθαρή εντολή στις εθνικές εκλογές; Τι είναι οι δημοσιογράφοι που δουλεύουν εκεί, Γκαιμπελίσκοι; Τί θέλετε δηλαδή να είχε το πρωτοσέλιδο τον Κούλη, τον Άδωνι και τον Βορίδη να πανηγυρίζουν και τον Αλέξη να κλαίει με μαύρο δάκρυ; Άντε γιατί πολύ δημοκράτες γίναμε όλοι, και μας χρειάζεται μια δικτατορία του προλεταριάτου να γεμίσουν οι δρόμοι και οι πλατείες με τα εικονίσματα του Αλέξη Τσίπροβιτς, να αρχίσουν οι εκκαθαρίσεις των υπόπτων αντισυριζαίικων στοιχείων, να σου πω εγώ. Γιατί αυτό είναι σωστό, όλα τα υπόλοιπα μέτρα ρεφορμίζουν, να πάρει ο μεγάλος ηγέτης την μεγάλη απόφαση και να μην παραδώσει την εξουσία στους μοναρχοφασίστες της δεξιάς. Ακούς εκεί λογόκρινε, το πρωτοσέλιδο της «Αυγής», τα αποτελέσματα των εκλογών! Αστική σήψη και παρακμή…

Λεόν

Μη τους ανέχεσαι, μη τους φοβάσαι, μη γονατίζεις!

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ!

Οι εκλογές είναι μια συνεχής και συστηματική απάτη. Δεν μιλάμε, βέβαια, μόνο για τους απατεώνες οι οποίοι κυβερνούν τα τελευταία τέσσερα και πλέον χρόνια. Αναφερόμαστε σε όλο το εξουσιαστικό συνάφι, το οποίο για δεκαετίες τώρα έχει στήσει μία φάμπρικα εξαπατήσεων. Υπόσχονται πολλά και διάφορα, πριν από την κάθε εκλογική διαδικασία, αλλά στο τέλος κάνουν αυτό που εξυπηρετεί μόνον εκείνους που εξουσιάζουν και κατευθύνουν τις ζωές των ανθρώπων κατά πως τους βολεύει.

Κάθε, πέντε, τέσσερα τρία, δύο χρόνια και, εν τέλει, όποτε θελήσουν να ανανεώσουν τις απατεωνιές τους καλούν τον κόσμο σε ψηφοφορίες. Η ιστορία τραβά σχοινί-κορδόνι και οι απατηλές ελπίδες καλλιεργούνται συνεχώς εδώ και 175 χρόνια. Ο καλός και ελπιδοφόρος υποψήφιος αποδεικνύεται χείριστος και στην θέση του προβάλλεται ένας άλλος δήθεν χαρισματικός που είναι, κι αυτός, άχαρος και λαοπλάνος και ούτω καθ' εξής. Κι ενώ οι ελπίδες συνεχίζουν να ανανεώνονται, οι καταστάσεις για το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού συγκριτικά και στην ουσία, χειροτερεύουν. Εκείνο, που σίγουρα ισχυροποιείται είναι τα δεσμά της εξουσίας. Επειδή, αυτοί, για τους οποίους φροντίζουν και εργάζονται οι διάφοροι βουλευτές, κομματάρχες, δήμαρχοι και κοινοτάρχες είναι οι κρατούντες, με τις ευλογίες των οποίων ανακηρύσσονται, ενώ οι αφελείς, αυτοί που θαμπώνονται με τα ψίχουλα που τους παρέχουν (καθώς λησμονούν τα πολλά που έχουν χάσει) και τα κορόϊδα, χρησιμοποιούνται σαν άλλοθι για τα εγκλήματα που πρόκειται να διαπράξουν οι «εκλεκτοί».

Οι κάθε φορά εκλεγμένοι, διορθώνουν ένα πρόβλημα και κατασκευάζουν ή αφήνουν να επιδεινωθούν δεκαπλάσια προβλήματα (άλλωστε το σύστημα τούς ευνοεί σε αυτό τους το «έργο»), γι' αυτό και πάντα αυτά πολλαπλασιάζονται και υποτίθεται πως θα λυθούν από τους επερχόμενους. Και η ιστορία συνεχίζεται...

Όσο για τις παραταξιακές, κομματικές, ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές, αυτές φαίνεται πόσο υποτυπώδεις και πλαστές είναι, αφού στα δημοτικά συμβούλια οι διαμάχες αφορούν λεπτομέρειες και όχι ζητήματα ου-

Αν, τώρα, προσέξουμε τις αντιπαραθέσεις τους, που οφείλονται στην προσπάθειά τους να κινήσουν το ενδιαφέρον και να προσελκύσουν ψηφοφόρους, βλέπουμε ότι με αυτές βγάζουν στη φόρα κάποιες από τις βρωμιές τους. Αλλά, με αυτόν τον ξεδιάντροπο τρόπο αποκαλύπτουν και αποδεικνύουν ότι είναι ίδιοι και κάνουν τα ίδια παρά την παραλλαγή τους.

Σπεύδουν όλοι (κόμματα και αποκόμματα), να βολευτούν στις θεσούλες τού ευρωκοινοβουλίου, γιατί εκεί βρίσκονται στο απυρόβλητο, αφού μπορούν να κρύβονται ή να καλύπτονται πίσω από το παραμύθι της στήριξης του ευρωπαϊκού οράματος, το οποίο έχει προκαλέσει άπειρα δεινά στους ανθρώπους. Αδίστακτοι τοκογλύφοι, εγκληματίες πολέμου, άρπαγες του ιδρώτα των ανθρώπων και της γης των προτεκτοράτων τους, αυτοί είναι οι υλοποιητές του «οράματος». Αυτούς ακολουθούν οι ευρωβουλευτές και σ' αυτούς λογοδοτούν

Γι' αυτά και άπειρα ακόμη συμβάντα, **όποιος ψηφίζει στρέφεται τόσον εναντίον του εαυτού του, όσον και κατά των άλλων ανθρώπων.** Αυτοί που προσέρχονται στις κάλπες είναι οι ασυνείδητοι, οι ευκολόπιστοι, τα κομματόσκυλα, οι τυχοδιώκτες, αυτοί που περιμένουν να γλύψουν κάποιο κόκκαλο από το φαγοπότι των εξουσιαστών, να βολέψουν κάποιο δικό τους και έτσι να γίνουν έρμαια του «ευεργέτη» τους εφ' όρου ζωής.

Για μιαν ακόμη φορά, τα τελευταία χρόνια, αλλά πιο ξεκάθαρα, αποδείχθηκε πως ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΟΙ. Μάλιστα οι αριστεροί και οι κομμουνιστές είναι οι πλέον πρόθυμοι να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα της κυριαρχίας και των εγχώριων εξουσιαστών. Όποτε διαχειρίζεται τις εξουσιαστικές υποθέσεις ο συρφετός των αυτοαποκαλούμενων προοδευτικών (αριστερών, κομμουνιστών, σοσιαλιστών κ.λπ.) τότε συσσωρεύονται τα χειρότερα δεινά πάνω στις πλάτες των ανθρώπων.

Επομένως, δεν υπάρχει μικρό και μεγάλο κακό. ***Να φτύσουμε, λοιπόν, την πολιτική διαδικασία επειδή πάνω σε αυτήν στερεώνεται η υλική και πνευματική εξαθλίωση, η απάτη και η κακομοιριά, υποτέλεια, ο φόβος για το αύριο, η δειλία μπροστά στο σήμερα και η αμνησία για το χθες.*** Μπορούμε και πρέπει να καταβαραθρώσουμε την πολιτική για να έχουμε αυτοσεβασμό.

Με την ψήφο δεν λες τη γνώμη σου, όπως σε καλεί τραγουδιστά ο κάθε χλεχλές. Επειδή κανένας δεν μπορεί να πει και να κάνει αυτά τα οποία ΕΣΥ θέλεις και μπορείς. Αλλά ακόμα κι αν ακουστεί δυνατά η φωνή σου που κραυγάζει ΟΧΙ, αυτοί το κάνουν ΝΑΙ. Επειδή έχουν την ΕΞΟΥΣΙΑ και διότι είναι αδίστακτοι.

Πολλοί ισχυρίζονται πως με την μη συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία θα ενισχυθεί η λεγόμενη συντηρητική πλευρά. Το ίδιο λένε και όσοι υποστηρίζουν την λεγόμενη συντηρητική παράταξη. Λόγια φτηνά της κα-

Οι εκλογές είναι μια συνεχής και συστηματική απάτη. Δεν μιλάμε, βέβαια, μόνο για τους απατεώνες οι οποίοι κυβερνούν τα τελευταία τέσσερα και πλέον χρόνια. Αναφερόμαστε σε όλο το εξουσιαστικό συνάφι, το οποίο για δεκαετίες τώρα έχει στήσει μία φάμπρικα εξαπατήσεων. Υπόσχονται πολλά και διάφορα, πριν από την κάθε εκλογική διαδικασία, αλλά στο τέλος κάνουν αυτό που εξυπηρετεί μόνον εκείνους που εξουσιάζουν και κατευθύνουν τις ζωές των ανθρώπων κατά πως τους βολεύει.

Κάθε, πέντε, τέσσερα τρία, δύο χρόνια και, εν τέλει, όποτε θελήσουν να ανανεώσουν τις απατεωνιές τους καλούν τον κόσμο σε ψηφοφορίες. Η ιστορία τραβά σχοινί-κορδόνι και οι απατηλές ελπίδες καλλιεργούνται συνεχώς εδώ και 175 χρόνια. Ο καλός και ελπιδοφόρος υποψήφιος αποδεικνύεται χείριστος και στην θέση του προβάλλεται ένας άλλος δήθεν χαρισματικός που είναι, κι αυτός, άχαρος και λαοπλάνος και ούτω καθ' εξής. Κι ενώ οι ελπίδες συνεχίζουν να ανανεώνονται, οι καταστάσεις για το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού συγκριτικά και στην ουσία, χειροτερεύουν. Εκείνο, που σίγουρα ισχυροποιείται είναι τα δεσμά της εξουσίας. Επειδή, αυτοί, για τους οποίους φροντίζουν και εργάζονται οι διάφοροι βουλευτές, κομματάρχες, δήμαρχοι και κοινοτάρχες είναι οι κρατούντες, με τις ευλογίες των οποίων ανακηρύσσονται, ενώ οι αφελείς, αυτοί που θαμπώνονται με τα ψίχουλα που τους παρέχουν (καθώς λησμονούν τα πολλά που έχουν χάσει) και τα κορόϊδα, χρησιμοποιούνται σαν άλλοθι για τα εγκλήματα που πρόκειται να διαπράξουν οι «εκλεκτοί».

Οι κάθε φορά εκλεγμένοι, διορθώνουν ένα πρόβλημα και κατασκευάζουν ή αφήνουν να επιδεινωθούν δεκαπλάσια προβλήματα (άλλωστε το σύστημα τούς ευνοεί σε αυτό τους το «έργο»), γι' αυτό και πάντα αυτά πολλαπλασιάζονται και υποτίθεται πως θα λυθούν από τους επερχόμενους. Και η ιστορία συνεχίζεται...

Όσο για τις παραταξιακές, κομματικές, ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές, αυτές φαίνεται πόσο υποτυπώδεις και πλαστές είναι, αφού στα δημοτικά συμβούλια οι διαμάχες αφορούν λεπτομέρειες και όχι ζητήματα ουσίας. Όμως, όλοι οι δημοτικοί σύμβουλοι (πλειοψηφίας και μειοψηφίας) διαχειρίζονται τεράστια κονδύλια τα οποία αποδίδουν, με την ανάθεση έργων σε αυτούς που τους προέκριναν και σε όσους θα τους προκρίνουν στο μέλλον.

Στις δημοτικές και περιφερειακές το μελιστάλαχτο ψέμμα και η απόλυτη εξαπάτηση φτάνουν σε δυσθεώρητα ύψη. Η κομματική τους ταυτότητα παραμερίζεται μόνο για τα μάτια του κόσμου. Στην πραγματικότητα αποτελούν την προμετωπίδα των κομμάτων και αποτελούν την καθ' εαυτή βάση στήριξης του εξουσιαστικού κι εκμεταλλευτικού συστήματος.

Σε αυτήν την εκλογική διαδικασία σε καλούν, επίσης, να ψηφίσεις και για το Ευρωκοινοβούλιο. Όμως από τότε που το ελλαδικό κράτος συνδέθηκε με την Ευρώπη, οι εξουσιαστές, οι κάθε είδους εκμεταλλευτές και οι πολιτικοί τους υπάλληλοι από την μία άκρη του πολιτικού και ιδεολογικού φάσματος μέχρι την άλλη, απέκτησαν μία θέση στο πάνθεον της ευρωπαϊκής κυριαρχίας. Από αυτή την θέση τους, φόρτωσαν με μνημόνια το σύνολο του ελλαδικού πληθυσμού εξουθενώνοντας και οδηγώντας στην

στους ανθρώπους. Αδίστακτοι τοκογλύφοι, εγκληματίες πολέμου, άρπαγες του ιδρώτα των ανθρώπων και της γης των προτεκτοράτων τους, αυτοί είναι οι υλοποιητές του «οράματος». Αυτούς ακολουθούν οι ευρωβουλευτές και σ' αυτούς λογοδοτούν

Γι' αυτά και άπειρα ακόμη συμβάντα, **όποιος ψηφίζει στρέφεται τόσον εναντίον του εαυτού του, όσον και κατά των άλλων ανθρώπων.** Αυτοί που προσέρχονται στις κάλπες είναι οι ασυνείδητοι, οι ευκολόπιστοι, τα κομματόσκυλα, οι τυχοδιώκτες, αυτοί που περιμένουν να γλύψουν κάποιο κόκκαλο από το φαγοπότι των εξουσιαστών, να βολέψουν κάποιο δικό τους και έτσι να γίνουν έρμαια του «ευεργέτη» τους εφ' όρου ζωής.

Για μιαν ακόμη φορά, τα τελευταία χρόνια, αλλά πιο ξεκάθαρα, αποδείχθηκε πως ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΟΙ. Μάλιστα οι αριστεροί και οι κομμουνιστές είναι οι πλέον πρόθυμοι να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα της κυριαρχίας και των εγχώριων εξουσιαστών. Όποτε διαχειρίζεται τις εξουσιαστικές υποθέσεις ο συρφετός των αυτοαποκαλούμενων προοδευτικών (αριστερών, κομμουνιστών, σοσιαλιστών κ.λπ.) τότε συσσωρεύονται τα χειρότερα δεινά πάνω στις πλάτες των ανθρώπων.

Επομένως, δεν υπάρχει μικρό και μεγάλο κακό. ***Να φτύσουμε, λοιπόν, την πολιτική διαδικασία επειδή πάνω σε αυτήν στερεώνεται η υλική και πνευματική εξαθλίωση, η απάτη και η κακομοιριά, υποτέλεια, ο φόβος για το αύριο, η δειλία μπροστά στο σήμερα και η αμνησία για το χθες.*** Μπορούμε και πρέπει να καταβαραθρώσουμε την πολιτική για να έχουμε αυτοσεβασμό.

Με την ψήφο δεν λες τη γνώμη σου, όπως σε καλεί τραγουδιστά ο κάθε χλεχλές. Επειδή κανένας δεν μπορεί να πει και να κάνει αυτά τα οποία ΕΣΥ θέλεις και μπορείς. Αλλά ακόμα κι αν ακουστεί δυνατά η φωνή σου που κραυγάζει ΟΧΙ, αυτοί το κάνουν ΝΑΙ. Επειδή έχουν την ΕΞΟΥΣΙΑ και διότι είναι αδίστακτοι.

Πολλοί ισχυρίζονται πως με την μη συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία θα ενισχυθεί η λεγόμενη συντηρητική πλευρά. Το ίδιο λένε και όσοι υποστηρίζουν την λεγόμενη συντηρητική παράταξη. Λόγια φτηνά της καραβάνας για να πείσουν αφελείς και ευκολόπιστους. **Στην πραγματικότητα όποιος και αν βγει θα εφαρμόσει το συνολικό σχέδιο των κυρίαρχων, κάτι που έχει αποδειχθεί περίτρανα ιδιαίτερα κατά τα τελευταία χρόνια.**

Τις τελευταίες δεκαετίες η μη συμμετοχή στις εκλογικές διαδικασίες έχει γιγαντωθεί ξεπερνώντας ορισμένες φορές το 50% των εγγεγραμμένων στους εκλογικούς καταλόγους. **Γι' αυτό οι κομματικοί υπηρέτες του συστήματος τρέμουν και καλούν σε συμμετοχή.**

Με το κοινοβουλευτικό σύστημα και τις εκλογικές διαδικασίες οι άνθρωποι οδηγούνται στην πλήρη υποδούλωση και αποκτήνωση. Επειδή αυτό το σύστημα είναι η συνέχεια των προηγούμενων απολυταρχικών συστημάτων, στολισμένο με φκιασίδια που εξαπατούν.

Με την εκλογική απεργία ανοίγονται οι ορίζοντες για την πνευματική ελευθερία η οποία είναι καθοριστικός συντελεστής για την καθολική ελευθερία, την απελευθέρωση από τις εξαρτήσεις και τα δεινά της κάθε μορφής εκμετάλλευσης και εξουσίας.

Εκλογική απεργία, λοιπόν, και πάλι!

το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού συγκριτικά και στην ουσία, χειροτερεύουν. Εκείνο, που σίγουρα ισχυροποιείται είναι τα δεσμά της εξουσίας. Επειδή, αυτοί, για τους οποίους φροντίζουν και εργάζονται οι διάφοροι βουλευτές, κομματάρχες, δήμαρχοι και κοινοτάρχες είναι οι κρατούντες, με τις ευλογίες των οποίων ανακηρύσσονται, ενώ οι αφελείς, αυτοί που θαμπώνονται με τα ψίχουλα που τους παρέχουν (καθώς λησμονούν τα πολλά που έχουν χάσει) και τα κορόϊδα, χρησιμοποιούνται σαν άλλοθι για τα εγκλήματα που πρόκειται να διαπράξουν οι «εκλεκτοί».

Οι κάθε φορά εκλεγμένοι, διορθώνουν ένα πρόβλημα και κατασκευάζουν ή αφήνουν να επιδεινωθούν δεκαπλάσια προβλήματα (άλλωστε το σύστημα τούς ευνοεί σε αυτό τους το «έργο»), γι' αυτό και πάντα αυτά πολλαπλασιάζονται και υποτίθεται πως θα λυθούν από τους επερχόμενους. Και η ιστορία συνεχίζεται...

Όσο για τις παραταξιακές, κομματικές, ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές, αυτές φαίνεται πόσο υποτυπώδεις και πλαστές είναι, αφού στα δημοτικά συμβούλια οι διαμάχες αφορούν λεπτομέρειες και όχι ζητήματα ουσίας. Όμως, όλοι οι δημοτικοί σύμβουλοι (πλειοψηφίας και μειοψηφίας) διαχειρίζονται τεράστια κονδύλια τα οποία αποδίδουν, με την ανάθεση έργων σε αυτούς που τους προέκριναν και σε όσους θα τους προκρίνουν στο μέλλον.

Στις δημοτικές και περιφερειακές το μελιστάλαχτο ψέμμα και η απόλυτη εξαπάτηση φτάνουν σε δυσθεώρητα ύψη. Η κομματική τους ταυτότητα παραμερίζεται μόνο για τα μάτια του κόσμου. Στην πραγματικότητα αποτελούν την προμετωπίδα των κομμάτων και αποτελούν την καθ' εαυτή βάση στήριξης του εξουσιαστικού κι εκμεταλλευτικού συστήματος.

Σε αυτήν την εκλογική διαδικασία σε καλούν, επίσης, να ψηφίσεις και για το Ευρωκοινοβούλιο. Όμως από τότε που το ελλαδικό κράτος συνδέθηκε με την Ευρώπη, οι εξουσιαστές, οι κάθε είδους εκμεταλλευτές και οι πολιτικοί τους υπάλληλοι από την μία άκρη του πολιτικού και ιδεολογικού φάσματος μέχρι την άλλη, απέκτησαν μία θέση στο πάνθεον της ευρωπαϊκής κυριαρχίας. Από αυτή την θέση τους, φόρτωσαν με μνημόνια το σύνολο του ελλαδικού πληθυσμού εξουθενώνοντας και οδηγώντας στην απελπισία και την καταστροφή το μεγαλύτερο κομμάτι του, επέβαλαν με τις οδηγίες τους μια σειρά από ανελεύθερα μέτρα και μετέτρεψαν τον ελλαδικό χώρο σε προτεκτοράτο τους.

Από τότε που ξεκίνησε το δράμα της ένταξης στην ΕΟΚ μέχρι σήμερα επί Ε.Ε., τα ψέμματα και οι απάτες υπήρξαν συνεχείς, ενώ έκρυβαν ότι κάθε ευρωβουλευτής δεν αποτελεί τίποτα περισσότερο από ένα τσιράκι της ευρωπαϊκής κυριαρχίας, ότι είναι ένας παχυλά αμοιβόμενος αχαμνοξύστης, που το μόνο που κάνει είναι να συνυπογράφει τις αποφάσεις αυτών που έχουν το κύριο λόγο.

διαστικές υποθέσεις ο συρφετός των αυτοαποκαλούμενων προοδευτικών (αριστερών, κομμουνιστών, σοσιαλιστών κ.λπ.) τότε συσσωρεύονται τα χειρότερα δεινά πάνω στις πλάτες των ανθρώπων.

Επομένως, δεν υπάρχει μικρό και μεγάλο κακό. ***Να φτύσουμε, λοιπόν, την πολιτική διαδικασία επειδή πάνω σε αυτήν στερεώνεται η υλική και πνευματική εξαθλίωση, η απάτη και η κακομοιριά, υποτέλεια, ο φόβος για το αύριο, η δειλία μπροστά στο σήμερα και η αμνησία για το χθες.*** Μπορούμε και πρέπει να καταβαραθρώσουμε την πολιτική για να έχουμε αυτοσεβασμό.

Με την ψήφο δεν λες τη γνώμη σου, όπως σε καλεί τραγουδιστά ο κάθε χλεχλές. Επειδή κανένας δεν μπορεί να πει και να κάνει αυτά τα οποία ΕΣΥ θέλεις και μπορείς. Αλλά ακόμα κι αν ακουστεί δυνατά η φωνή σου που κραυγάζει ΟΧΙ, αυτοί το κάνουν ΝΑΙ. Επειδή έχουν την ΕΞΟΥΣΙΑ και διότι είναι αδίστακτοι.

Πολλοί ισχυρίζονται πως με την μη συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία θα ενισχυθεί η λεγόμενη συντηρητική πλευρά. Το ίδιο λένε και όσοι υποστηρίζουν την λεγόμενη συντηρητική παράταξη. Λόγια φτηνά της καραβάνας για να πείσουν αφελείς και ευκολόπιστους. **Στην πραγματικότητα όποιος και αν βγει θα εφαρμόσει το συνολικό σχέδιο των κυρίαρχων, κάτι που έχει αποδειχθεί περίτρανα ιδιαίτερα κατά τα τελευταία χρόνια.**

Τις τελευταίες δεκαετίες η μη συμμετοχή στις εκλογικές διαδικασίες έχει γιγαντωθεί ξεπερνώντας ορισμένες φορές το 50% των εγγεγραμμένων στους εκλογικούς καταλόγους. **Γι' αυτό οι κομματικοί υπηρέτες του συστήματος τρέμουν και καλούν σε συμμετοχή.**

Με το κοινοβουλευτικό σύστημα και τις εκλογικές διαδικασίες οι άνθρωποι οδηγούνται στην πλήρη υποδούλωση και αποκτήνωση. Επειδή αυτό το σύστημα είναι η συνέχεια των προηγούμενων απολυταρχικών συστημάτων, στολισμένο με φκιασίδια που εξαπατούν.

Με την εκλογική απεργία ανοίγονται οι ορίζοντες για την πνευματική ελευθερία η οποία είναι καθοριστικός συντελεστής για την καθολική ελευθερία, την απελευθέρωση από τις εξαρτήσεις και τα δεινά της κάθε μορφής εκμετάλλευσης και εξουσίας.

Εκλογική απεργία, λοιπόν, και πάλι!

Για να συνδεθούμε ξανά πάνω στις ιδέες της ελευθερίας, της αλληλοβοήθειας, της αμοιβαιότητας και της ανθρωπιάς. Για να γίνει η ανθρωπότητα ένας επίγειος παράδεισος.

Επειδή, **μέσα από τις ανεξούσιες κοινοτικές συμβιώσεις θα γιγαντωθεί η πανανθρώπινη ελευθερία και ευδαιμονία.**

Εκλογική απεργία για να ταράσσεται η εξουσία!

Τώρα και πάντα!

21-5-2019 ***Συσπείρωση Αναρχικών***

ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΑΝΤΙ-ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΔΙΗΜΕΡΟ ΣΚΕΨΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ 16 και 21 Μαΐου 2019

Η εκδήλωση στην Αναρχική Αρχειοθήκη

Στο πλαίσιο του αναρχικού αντί-εκλογικού διημέρου Σκέψης και Δράσης πραγματοποιήθηκε, την Πέμπτη 16 Μαΐου στις 6 το απόγευμα, στον χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης (οδός Σαριπόλου 8, δίπλα από το Αρχαιολογικό Μουσείο) αντί-εκλογική εκδήλωση.

Κατά την συζήτηση αναπτύχθηκαν απόψεις και έγινε παρουσίαση του βιβλίου: «*Αντί-εκλογική σκέψη και δράση, 1989-2019, Εκλογική Απεργία*».

Στην αρχή της εκδήλωσης υπήρξε προβολή οπτικοακουστικού υλικού.

Η αντί-εκλογική εκδήλωση στα Προπύλαια

Την Τρίτη 21 Μαΐου στις 5.30 το απόγευμα πραγματοποιήθηκε στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου των Αθηνών αντί-εκλογική συγκέντρωση. Η συγκέντρωση οργανώθηκε από την ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ και ήταν η δεύτερη εκδήλωση του αναρχικού αντί-εκλογικού διήμερου Σκέψης και Δράσης.

Η εκδήλωση άρχισε στις 5.30μμ. Αναρτήθηκαν πανώ στα οποία ήταν γραμμένα τα εξής:

ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΟΙ

Μην τους ανέχεσαι
Μην τους φοβάσαι
Μην γονατίζεις

ΠΑΡΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΟΥ

Ούτε η Ευρώπη, ούτε οι Δήμοι και οι περιφερειάρχες έκαναν καλύτερη τη ζωή σου, και ούτε θα την κάνουν..

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Επειδή όποιος ψηφίζει, παραδίνεται στην εκμετάλλευση και ενισχύει την εξουσία.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ: Πέμπτη 16 Μαΐου 2019, ώρα 6μμ

Παρουσίαση του βιβλίου:

«Αντί-εκλογική σκέψη και δράση, 1989-2019»

στην Αναρχική Αρχειοθήκη (Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ στα ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

την Τρίτη 21 Μαΐου 2019, ώρα 5.30μμ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

16 και 21 Μαΐου 2019

Η εκδήλωση στην Αναρχική Αρχειοθήκη

Στο πλαίσιο του αναρχικού αντί-εκλογικού διημέρου Σκέψης και Δράσης πραγματοποιήθηκε, την Πέμπτη 16 Μαΐου στις 6 το απόγευμα, στον χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης (οδός Σαριπόλου 8, δίπλα από το Αρχαιολογικό Μουσείο) αντί-εκλογική εκδήλωση.

Κατά την συζήτηση αναπτύχθηκαν απόψεις και έγινε παρουσίαση του βιβλίου: «*Αντί-εκλογική σκέψη και δράση, 1989-2019, Εκλογική Απεργία*».

Στην αρχή της εκδήλωσης υπήρξε προβολή οπτικοακουστικού υλικού.

Η αντί-εκλογική εκδήλωση στα Προπύλαια

Την Τρίτη 21 Μαΐου στις 5.30 το απόγευμα πραγματοποιήθηκε στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου των Αθηνών αντί-εκλογική συγκέντρωση. Η συγκέντρωση οργανώθηκε από την ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ και ήταν η δεύτερη εκδήλωση του αναρχικού αντί-εκλογικού διήμερου Σκέψης και Δράσης.

Η εκδήλωση άρχισε στις 5.30μμ. Αναρτήθηκαν πανώ στα οποία ήταν γραμμένα τα εξής:

ΠΑΡΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΟΥ

Ούτε η Ευρώπη, ούτε οι Δήμοι και οι περιφερειάρχες έκαναν καλύτερη τη ζωή σου, και ούτε θα την κάνουν..

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Επειδή όποιος ψηφίζει, παραδίνεται στην εκμετάλλευση και ενισχύει την εξουσία.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ: Πέμπτη 16 Μαΐου 2019, ώρα 6μμ

Παρουσίαση του βιβλίου:

«Αντί-εκλογική σκέψη και δράση, 1989-2019»

στην Αναρχική Αρχειοθήκη (Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ στα ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

την Τρίτη 21 Μαΐου 2019, ώρα 5.30μμ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

ΨΗΦΙΖΩ ΣΗΜΑΙΝΕΙ: ΠΑΡΑΔΙΝΟΜΑΙ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ, ΕΝΙΣΧΥΩ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ, ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

κού.

Η αντί-εκλογική εκδήλωση στα Προπύλαια

Την Τρίτη 21 Μαΐου στις 5.30 το απόγευμα πραγματοποιήθηκε στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου των Αθηνών αντί-εκλογική συγκέντρωση. Η συγκέντρωση οργανώθηκε από την ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ και ήταν η δεύτερη εκδήλωση του αναρχικού αντί-εκλογικού διήμερου Σκέψης και Δράσης.

Η εκδήλωση άρχισε στις 5.30μμ. Αναρτήθηκαν πανώ στα οποία ήταν γραμμένα τα εξής:

ΣΥΖΗΤΗΣΗ: Πέμπτη 16 Μαΐου 2019, ώρα 6μμ

Παρουσίαση του βιβλίου:

«Αντί-εκλογική σκέψη και δράση, 1989-2019»

στην Αναρχική Αρχειοθήκη (Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ στα ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

την Τρίτη 21 Μαΐου 2019, ώρα 5.30μμ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

ΨΗΦΙΖΩ ΣΗΜΑΙΝΕΙ: ΠΑΡΑΔΙΝΟΜΑΙ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ, ΕΝΙΣΧΥΩ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ, ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

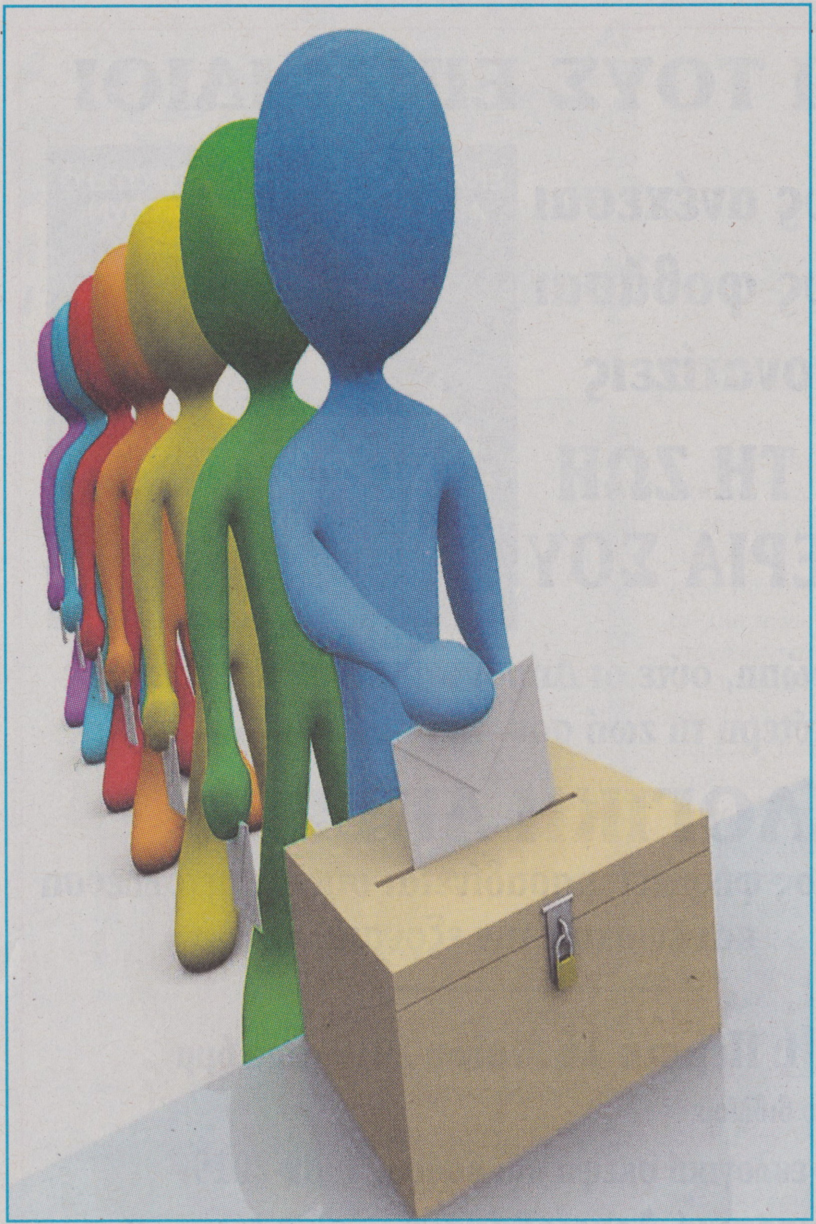
και ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Κατά την διάρκεια της εκδήλωσης διανεμήθηκαν κείμενα με την ανακοίνωση της Συσπείρωσης Αναρχικών για τις εκλογές της 26ης Μαΐου, καθώς και αντίτυπα της αναρχικής εφημερίδας ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. Επίσης, κολλήθηκαν αφίσες στις στάσεις των λεωφορείων, ενώ υπήρχε και τραπεζάκι με βιβλία στον χώρο των Προπυλαίων.

Από την εγκατεστημένη μικροφωνική διαβάστηκαν αντί-εκλογικά κείμενα, ενώ εκπέμπονταν και τραγούδια με σχετικό προς την εκδήλωση περιεχόμενο.

Η εκδήλωση τερματίσθηκε μετά τις 8.00μμ

Στιγμιότυπα από το προεκλογικό πανηγύρι στη Χαλκίδα

Αναμφισβήτητα η συνεπέστερη και αξιοπρεπέστερη στάση για τον καθένα/μία είναι η πλήρης και συνειδητή απεργία από κάθε εκλογική διαδικασία. Αλλά όσο και να θέλεις να απεργήσεις δεν μπορείς να απέχεις από αυτό το πανηγύρι αφού είναι αδύνατο να μην πέσεις πάνω σε ένα εκλογικό κέντρο, να μην βγάλεις τις photoshop-φάτσες των υποψηφίων από τους υαλοκαθαριστήρες του αυτοκινήτου, από το γραμματοκιβώτιο ή από την

στεύω»– ότι **η ανικανότητα πορεύεται μαζί με τη πολιτική και τη διαμεσολάβηση**. Και αυτό για λόγους επιβίωσης και αυτοσυντήρησης.

Ας δούμε ένα παράδειγμα, που το βιώνουμε στη Χαλκίδα κάθε 4-5 χρόνια. «Φίλοι» και συμμαθητές μας, που είχαν επιδείξει μια λαμογίστικη συμπεριφορά από τα μαθητικά τους χρόνια ως μέλη συμβουλίων και οι οποίοι μέσω των εκδρομών και άλλων φιλανθρωπικών δράσεων «μασουλούσαν» κάτι, είναι εκείνοι που στριμώχνονται για να πιάσουν σειρά στα ψηφοδέλτια. Άλλοι εκπαιδεύτηκαν μέσα από τις φοιτητικές παρατάξεις για να ενταχθούν στο «σύστημα» και έλαβαν τα οφέλη τους, όταν περνούσαν τα μαθήματα των κομματικών τους καθηγητών ξεκούραστα. Πραγματικά πιστεύει κανείς ότι κατεβαίνει κάποιος υποψήφιος με κοινωνικά και μόνο κίνητρα; Για να μην είμαστε μηδενιστές, θα πούμε απειροελάχιστοι. Ποιοί είναι όμως οι κύριοι λόγοι; Σε τοπικό επίπεδο, κυρίως, είναι η προβολή και η αυτοσυντήρηση. Προβολή γι' αυτούς που την έχουν ανάγκη για ψυχολογικούς κυρίως λόγους (σχήματα αποδοχής, αυταρέσκειας κλπ) και για την αυτοσυντήρηση για λόγους επαγγελματικούς.

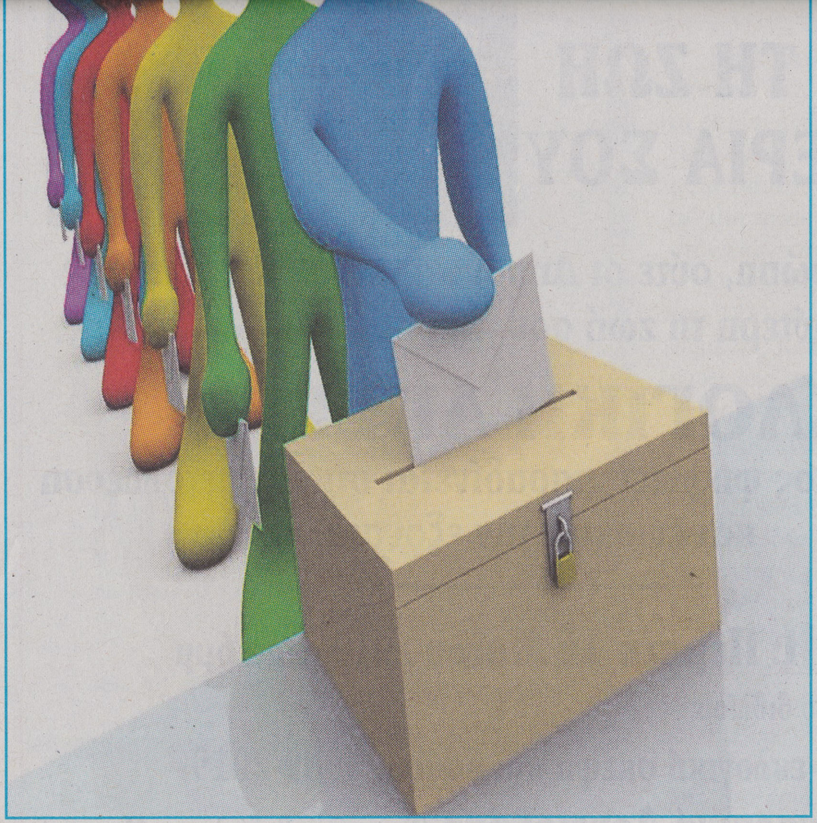
Σε πολλές περιπτώσεις η προβολή συμβαδίζει με την αυτοσυντήρηση, αλλά ενίοτε ακολουθούν διαφορετική

Όπως είναι γνωστό, σε όλη τη χριστιανική ελλαδική επικράτεια η μεγάλη Παρασκευή είναι μια ημέρα όπου οι πιστοί αποφεύγουν να κάνουν δουλειές, νηστεύουν και πράττουν τα άκρως απαραίτητα. Φέτος, λοιπόν, σε χωριό της Εύβοιας, προεκλογικώς, ετούτη τη μέρα που είναι «αμαρτία» να δουλεύεις, ο «κοινοτάρχης» του χωριού και υποψήφιος, άλλαζε ο ίδιος μόνος του τις λάμπες από τους ιστούς της ΔΕΗ! Θα δούμε εάν οι συγχωριανοί του το εκτιμήσουν ή θα τον «μαυρίσουν» ως αντίχριστο. Ίδωμεν...

Στη Χαλκίδα υποψήφιος δήμαρχος που λανσάρει την άποψη ότι είναι ο βαθύς γνώστης των προβλημάτων της πόλης, όντας είκοσι χρόνια σύμβουλος και αντιδήμαρχος τεχνικών υπηρεσιών, όταν έλαβε μια επιστολή από κατοίκους της πόλης, για κάποιες άθλιες και σκουριασμένες κούνιες μιας παιδικής χαράς, φρόντισε την επόμενη μέρα να στείλει ένα συνεργείο για να πασαλείψουν πάνω στις σκουριές χρωματιστές μπογιές. Η πρακτική του παντού ίδια: βάψτε πάνω στη σκουριά, μπαλώστε τις λακκούβες πρόχειρα και μπλα μπλα μπλα. Το παρακείμενο γηπεδάκι μπάσκετ –σε χειρότερη κατάσταση– φέρει το όνομα συγγενή του!

Άλλος υποψήφιος δήμαρχος σε κωμόπολη της Εύβοιας διώκεται με κάμποσα κακουργήματα για υπεξαιρέσεις δημοσίου χρήματος, η ευρωπαϊκή επίτροπος να έχει καταθέσει ότι υπήρχαν εντολές πληρωμών χωρίς εγκρίσεις από την ΕΕ αλλά παρ' όλα αυτά αυτός ο τύπος να επιμένει να κατεβαίνει στις εκλογές διότι είναι ...πολιτι-

στη Χαλκίδα

Αναμφισβήτητα η συνεπέστερη και αξιοπρεπέστερη στάση για τον καθένα/μία είναι η πλήρης και συνειδητή απεργία από κάθε εκλογική διαδικασία. Αλλά όσο και να θέλεις να απεργήσεις δεν μπορείς να απέχεις από αυτό το πανηγύρι αφού είναι αδύνατο να μην πέσεις πάνω σε ένα εκλογικό κέντρο, να μην βγάλεις τις photoshop-φάτσες των υποψηφίων από τους υαλοκαθαριστήρες του αυτοκινήτου, από το γραμματοκιβώτιο ή από την εξώπορτά σου. Και το κυριότερο. Είναι στατιστικά αδύνατο κάποιος συμμαθητής σου ή γείτονας σου να μην έχει ζητήσει τη ψήφο σου! Υποψήφιος σύμβουλος ο... γείτονας της διπλανής πόρτας! Περισσότερη δημοκρατία διαφημίζει το σύστημα με ντουζίνες υποψηφίων να περιλαμβάνονται στα ψηφοδέλτια για περιφερειακά, δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια. Τη δημοκρατία τους τη συνδέουν με πλήθος υποψηφίων και με τις ποσοστώσεις κατά φύλο. Λογικό, θα λέγαμε, αφού ως σύγχρονο πολίτευμα χρησιμοποιεί όλα τα μέσα εξαπάτησης που κατά καιρούς διαθέτει. Ας φύγουμε, όμως, από την κεντρική Διοίκηση και τις αποφάσεις της και ας παρατηρήσουμε λίγο το μικρόκοσμο της Δημοκρατίας σε τοπικό επίπεδο.

Στο τεραίν, λοιπόν, του εκλογικού παζαριού σε κοινότητες και πόλεις που δεν διαθέτουν τον πληθυσμιακό όγκο των μητροπόλεων, είναι συχνό και λογικό να γίνονται περισσότερο γνωστές και φανερές διάφορες όψεις

στεύω»– ότι **η ανικανότητα πορεύεται μαζί με τη πολιτική και τη διαμεσολάβηση**. Και αυτό για λόγους επιβίωσης και αυτοσυντήρησης.

Ας δούμε ένα παράδειγμα, που το βιώνουμε στη Χαλκίδα κάθε 4-5 χρόνια. «Φίλοι» και συμμαθητές μας, που είχαν επιδείξει μια λαμογίστικη συμπεριφορά από τα μαθητικά τους χρόνια ως μέλη συμβουλίων και οι οποίοι μέσω των εκδρομών και άλλων φιλανθρωπικών δράσεων «μασουλούσαν» κάτι, είναι εκείνοι που στριμώχνονται για να πιάσουν σειρά στα ψηφοδέλτια. Άλλοι εκπαιδεύτηκαν μέσα από τις φοιτητικές παρατάξεις για να ενταχθούν στο «σύστημα» και έλαβαν τα οφέλη τους, όταν περνούσαν τα μαθήματα των κομματικών τους καθηγητών ξεκούραστα. Πραγματικά πιστεύει κανείς ότι κατεβαίνει κάποιος υποψήφιος με κοινωνικά και μόνο κίνητρα; Για να μην είμαστε μηδενιστές, θα πούμε απειροελάχιστοι. Ποιοί είναι όμως οι κύριοι λόγοι; Σε τοπικό επίπεδο, κυρίως, είναι η προβολή και η αυτοσυντήρηση. Προβολή γι' αυτούς που την έχουν ανάγκη για ψυχολογικούς κυρίως λόγους (σχήματα αποδοχής, αυταρέσκειας κλπ) και για την αυτοσυντήρηση για λόγους επαγγελματικούς.

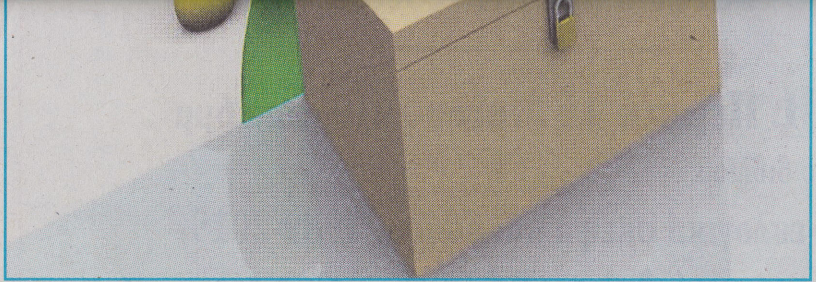
Σε πολλές περιπτώσεις η προβολή συμβαδίζει με την αυτοσυντήρηση, αλλά ενίοτε ακολουθούν διαφορετική ρότα. Ένας «ανίκανος» δικηγόρος, με βάση τους κανόνες της αγοράς ή των δικαστικών του αποτυχιών, γνωρίζει ότι μέσω της «ανεπάρκειας» του δεν έχει τύχη επιτυχούς σταδιοδρομίας και είναι κάτι που τη χρειάζεται τόσο μα τόσο πολύ! Η πολιτική τού δίνει αυτή την ευκαιρία και φυσικά προσπαθεί να την τραβήξει από τα μαλλιά. Πελατεία μέσω της πολιτικής. Ρεμούλες μέσω της πολιτικής. «Δουλειές» μέσω της πολιτικής. Πολιτική δεν είναι μόνο δημοτικά και άλλα συμβούλια αλλά και επιτροπές, φορείς, ενώσεις και πολλά άλλα, έτσι ώστε «ο καλός ο μύλος όλα να τα αλέθει». Επί πλέον, στους απάνθρωπα γρήγορους ρυθμούς που βιώνουν οι συνήθεις επαγγελματικές κατηγορίες υποψηφίων, όπως είναι αυτές των δικηγόρων, γιατρών, μηχανικών, επιχειρηματιών, η κοινή λογική λέει ότι *δεν υπάρχει χρόνος και για τα «κοινά»*. Για ποιό λόγο ένας επιχειρηματίας να δεσμεύσει ώρες για τα «κοινά» και να τις απωλέσει από την επιχείρηση του, όταν από την

Όπως είναι γνωστό, σε όλη τη χριστιανική ελλαδική επικράτεια η μεγάλη Παρασκευή είναι μια ημέρα όπου οι πιστοί αποφεύγουν να κάνουν δουλειές, νηστεύουν και πράττουν τα άκρως απαραίτητα. Φέτος, λοιπόν, σε χωριό της Εύβοιας, προεκλογικώς, ετούτη τη μέρα που είναι «αμαρτία» να δουλεύεις, ο «κοινοτάρχης» του χωριού και υποψήφιος, άλλαζε ο ίδιος μόνος του τις λάμπες από τους ιστούς της ΔΕΗ! Θα δούμε εάν οι συγχωριανοί του το εκτιμήσουν ή θα τον «μαυρίσουν» ως αντίχριστο. Ίδωμεν...

Στη Χαλκίδα υποψήφιος δήμαρχος που λανσάρει την άποψη ότι είναι ο βαθύς γνώστης των προβλημάτων της πόλης, όντας είκοσι χρόνια σύμβουλος και αντιδήμαρχος τεχνικών υπηρεσιών, όταν έλαβε μια επιστολή από κατοίκους της πόλης, για κάποιες άθλιες και σκουριασμένες κούνιες μιας παιδικής χαράς, φρόντισε την επόμενη μέρα να στείλει ένα συνεργείο για να πασαλείψουν πάνω στις σκουριές χρωματιστές μπογιές. Η πρακτική του παντού ίδια: βάψτε πάνω στη σκουριά, μπαλώστε τις λακκούβες πρόχειρα και μπλα μπλα μπλα. Το παρακείμενο γηπεδάκι μπάσκετ –σε χειρότερη κατάσταση– φέρει το όνομα συγγενή του!

Άλλος υποψήφιος δήμαρχος σε κωμόπολη της Εύβοιας διώκεται με κάμποσα κακουργήματα για υπεξαιρέσεις δημοσίου χρήματος, η ευρωπαϊκή επίτροπος να έχει καταθέσει ότι υπήρχαν εντολές πληρωμών χωρίς εγκρίσεις από την ΕΕ αλλά παρ' όλα αυτά αυτός ο τύπος να επιμένει να κατεβαίνει στις εκλογές διότι είναι ...πολιτικά διωκόμενος! Ευελπιστεί να τον ψηφίσουν οι τόσοι και τόσοι βολεμένοι είτε σε Δημόσιο είτε σε Ιδιωτικό τομέα. Άνθρωποι που εργάζονται για 300€ σε σούπερ μάρκετ αισθάνονται υποχρέωση στον Δήμαρχο.

Δεν παραγνωρίζουμε από τη μία το ενδεχόμενο της εξαθλίωσης του ανθρώπου που σέρνεται στα κομματικά γραφεία, αλλά ασφαλώς οφείλουμε να είμαστε απολύτως αυστηροί σε τέτοιες συμπεριφορές. Η όποια εξαθλίωση δεν λύνεται με την απώλεια της αξιοπρέπειας σε γλειψίματα αρχόντων. Λύνεται συνολικά και όχι ατομικά και ιδιωτικά. **Την ίδια αυστηρή στάση κρατούμε και για τις περιπτώσεις εκείνες που έχουν βγει στη δημοσιότητα τελευταία, σχετικά με τις καθαρίστριες χωρίς απολυτήριο που προσλήφθηκαν παράτυπα. Κατ' αρχήν δεν μας εκπλήσσει η κοινή στάση ΜΜΕ και κομμάτων ως προς το δίκαιο των καθαριστριών, αφού μέσω της χρήσης τέ-**

Αναμφισβήτητα η συνεπέστερη και αξιοπρεπέστερη στάση για τον καθένα/μία είναι η πλήρης και συνειδητή απεργία από κάθε εκλογική διαδικασία. Αλλά όσο και να θέλεις να απεργήσεις δεν μπορείς να απέχεις από αυτό το πανηγύρι αφού είναι αδύνατο να μην πέσεις πάνω σε ένα εκλογικό κέντρο, να μην βγάλεις τις photoshop-φάτσες των υποψηφίων από τους υαλοκαθαριστήρες του αυτοκινήτου, από το γραμματοκιβώτιο ή από την εξώπορτά σου. Και το κυριότερο. Είναι στατιστικά αδύνατο κάποιος συμμαθητής σου ή γείτονας σου να μην έχει ζητήσει τη ψήφο σου! Υποψήφιος σύμβουλος ο... γείτονας της διπλανής πόρτας! Περισσότερη δημοκρατία διαφημίζει το σύστημα με ντουζίνες υποψηφίων να περιλαμβάνονται στα ψηφοδέλτια για περιφερειακά, δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια. Τη δημοκρατία τους τη συνδέουν με πλήθος υποψηφίων και με τις ποσοστώσεις κατά φύλο. Λογικό, θα λέγαμε, αφού ως σύγχρονο πολίτευμα χρησιμοποιεί όλα τα μέσα εξαπάτησης που κατά καιρούς διαθέτει. Ας φύγουμε, όμως, από την κεντρική Διοίκηση και τις αποφάσεις της και ας παρατηρήσουμε λίγο το μικρόκοσμο της Δημοκρατίας σε τοπικό επίπεδο.

Στο τεραίν, λοιπόν, του εκλογικού παζαριού σε κοινότητες και πόλεις που δεν διαθέτουν τον πληθυσμιακό όγκο των μητροπόλεων, είναι συχνό και λογικό να γίνονται περισσότερο γνωστές και φανερές διάφορες όψεις και στιγμές του εκλογικού «αγώνα». Είναι τα στιγμιότυπα εκείνα που πραγματικά δεν ξέρεις αν πρέπει να γελάσεις ή να κλάψεις. Κατ' αρχήν, όσο επικριτικοί και αν είμαστε στη διεξαγωγή και συμμετοχή σε κάθε εκλογική διαδικασία –δημοτικές, περιφερειακές, εθνικές, ευρωπαϊκές εκλογές– αναγνωρίζουμε στον καθένα το δικαίωμα της συμμετοχής αλλά ταυτόχρονα διατηρούμε αναφαίρετο το δικαίωμα (και την υποχρέωση μαζί) της πλήρους αποδόμησης και απαξίωσης όλης αυτής της διαδικασίας που εμφανίζεται ως επιλογή των πολιτών. Η εμπειρία μάς έχει δείξει –ανεξάρτητα από θεωρητικά πλαίσια και «πι-

σεων «μασουλούσαν» κάτι, είναι εκείνοι που στριμώχνονται για να πιάσουν σειρά στα ψηφοδέλτια. Άλλοι εκπαιδεύτηκαν μέσα από τις φοιτητικές παρατάξεις για να ενταχθούν στο «σύστημα» και έλαβαν τα οφέλη τους, όταν περνούσαν τα μαθήματα των κομματικών τους καθηγητών ξεκούραστα. Πραγματικά πιστεύει κανείς ότι κατεβαίνει κάποιος υποψήφιος με κοινωνικά και μόνο κίνητρα; Για να μην είμαστε μηδενιστές, θα πούμε απειροελάχιστοι. Ποιοί είναι όμως οι κύριοι λόγοι; Σε τοπικό επίπεδο, κυρίως, είναι η προβολή και η αυτοσυντήρηση. Προβολή γι' αυτούς που την έχουν ανάγκη για ψυχολογικούς κυρίως λόγους (σχήματα αποδοχής, αυταρέσκειας κλπ) και για την αυτοσυντήρηση για λόγους επαγγελματικούς.

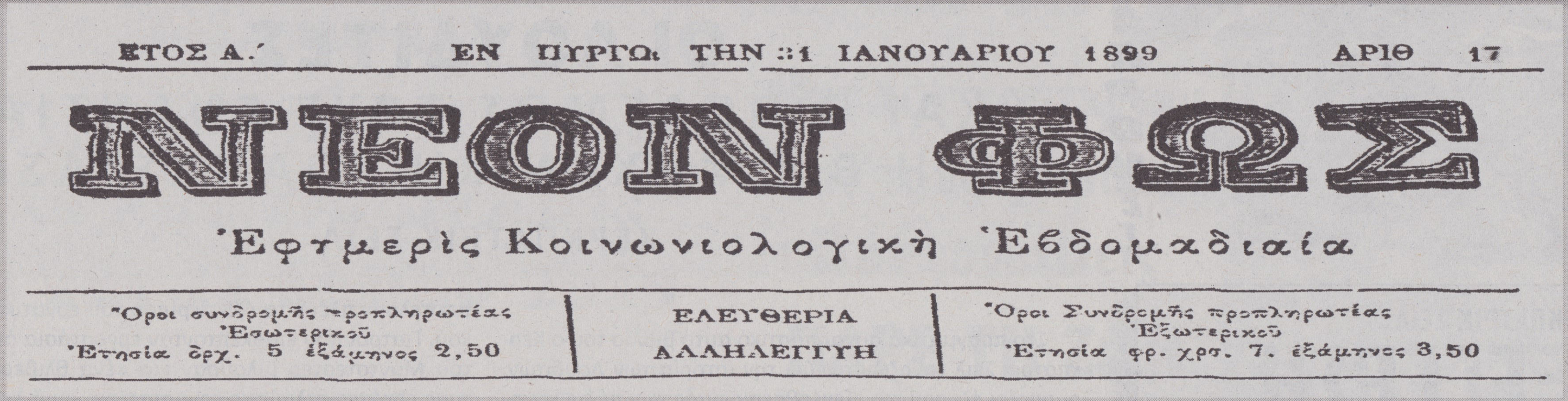
Σε πολλές περιπτώσεις η προβολή συμβαδίζει με την αυτοσυντήρηση, αλλά ενίοτε ακολουθούν διαφορετική ρότα. Ένας «ανίκανος» δικηγόρος, με βάση τους κανόνες της αγοράς ή των δικαστικών του αποτυχιών, γνωρίζει ότι μέσω της «ανεπάρκειας» του δεν έχει τύχη επιτυχούς σταδιοδρομίας και είναι κάτι που τη χρειάζεται τόσο μα τόσο πολύ! Η πολιτική τού δίνει αυτή την ευκαιρία και φυσικά προσπαθεί να την τραβήξει από τα μαλλιά. Πελατεία μέσω της πολιτικής. Ρεμούλες μέσω της πολιτικής. «Δουλειές» μέσω της πολιτικής. Πολιτική δεν είναι μόνο δημοτικά και άλλα συμβούλια αλλά και επιτροπές, φορείς, ενώσεις και πολλά άλλα, έτσι ώστε «ο καλός ο μύλος όλα να τα αλέθει». Επί πλέον, στους απάνθρωπα γρήγορους ρυθμούς που βιώνουν οι συνήθεις επαγγελματικές κατηγορίες υποψηφίων, όπως είναι αυτές των δικηγόρων, γιατρών, μηχανικών, επιχειρηματιών, η κοινή λογική λέει ότι *δεν υπάρχει χρόνος και για τα «κοινά»*. Για ποιό λόγο ένας επιχειρηματίας να δεσμεύσει ώρες για τα «κοινά» και να τις απωλέσει από την επιχείρηση του, όταν από την επιχείρηση του, θεωρητικά, βιοπορίζεται; Για την δημοκρατική του ευσυνειδησία...;

Οι πάντες γνωρίζουν και άπαντες –εκτός των αφελών εξαπατημένων– προσδοκούν. Και γι' αυτό ακούμε συχνά: θα ψηφίσω τον τάδε ή τη δείνα γιατί τον γνωρίζω/του έχω υποχρέωση/είναι συγγενής μου. Η Δημοκρατία συμβαδίζει με την ομάδα αίματος και την εκδούλευση. Εννοείται ότι ούτε μας πέφτει λόγος και ούτε και μας αφορούν, στο κάτω-κάτω της γραφής, τα κίνητρα και οι λόγοι καθόδου του κάθε υποψηφίου. Αλλά, να μια ευκαιρία για άτυπη κοινωνιολογική μελέτη!

άποψη ότι είναι ο βαθύς γνώστης των προβλημάτων της πόλης, όντας είκοσι χρόνια σύμβουλος και αντιδήμαρχος τεχνικών υπηρεσιών, όταν έλαβε μια επιστολή από κατοίκους της πόλης, για κάποιες άθλιες και σκουριασμένες κούνιες μιας παιδικής χαράς, φρόντισε την επόμενη μέρα να στείλει ένα συνεργείο για να πασαλείψουν πάνω στις σκουριές χρωματιστές μπογιές. Η πρακτική του παντού ίδια: βάψτε πάνω στη σκουριά, μπαλώστε τις λακκούβες πρόχειρα και μπλα μπλα μπλα. Το παρακείμενο γηπεδάκι μπάσκετ –σε χειρότερη κατάσταση– φέρει το όνομα συγγενή του!

Άλλος υποψήφιος δήμαρχος σε κωμόπολη της Εύβοιας διώκεται με κάμποσα κακουργήματα για υπεξαιρέσεις δημοσίου χρήματος, η ευρωπαϊκή επίτροπος να έχει καταθέσει ότι υπήρχαν εντολές πληρωμών χωρίς εγκρίσεις από την ΕΕ αλλά παρ' όλα αυτά αυτός ο τύπος να επιμένει να κατεβαίνει στις εκλογές διότι είναι ...πολιτικά διωκόμενος! Ευελπιστεί να τον ψηφίσουν οι τόσοι και τόσοι βολεμένοι είτε σε Δημόσιο είτε σε Ιδιωτικό τομέα. Άνθρωποι που εργάζονται για 300€ σε σούπερ μάρκετ αισθάνονται υποχρέωση στον Δήμαρχο.

Δεν παραγνωρίζουμε από τη μία το ενδεχόμενο της εξαθλίωσης του ανθρώπου που σέρνεται στα κομματικά γραφεία, αλλά ασφαλώς οφείλουμε να είμαστε απολύτως αυστηροί σε τέτοιες συμπεριφορές. Η όποια εξαθλίωση δεν λύνεται με την απώλεια της αξιοπρέπειας σε γλειψίματα αρχόντων. Λύνεται συνολικά και όχι ατομικά και ιδιωτικά. **Την ίδια αυστηρή στάση κρατούμε και για τις περιπτώσεις εκείνες που έχουν βγει στη δημοσιότητα τελευταία, σχετικά με τις καθαρίστριες χωρίς απολυτήριο που προσλήφθηκαν παράτυπα. Κατ' αρχήν δεν μας εκπλήσσει η κοινή στάση ΜΜΕ και κομμάτων ως προς το δίκαιο των καθαριστριών, αφού μέσω της χρήσης τέτοιων ειδήσεων καταφέρνουν να περνούν έμμεσα τα μηνύματά τους. Θα αναρωτηθούμε μόνο για το εξής: γνωρίζουμε ποια είναι/ήταν η οικονομική κατάσταση των υποψήφιων εργατών/τριών, που τελικά δεν προσλήφθηκαν, διότι οι θέσεις καταλήφθηκαν παράτυπα από τις διωκόμενες; Δηλαδή ως αναρχικοί είμαστε αλληλέγγυοι σε κάποιον/α που, πιθανότατα, με τη καθοδήγηση κάποιου κομματικού στελέχους, πείραξε ή «γέννησε» το απολυτήριο και προσλήφθηκε δημόσιος υπάλληλος; Για τους επιλαχόντες που δεν σύρθηκαν σε κομματικά γραφεία και δεν εξαπάτησαν και μπορεί να ήταν σε ακόμη**

ΕΤΟΣ Α.΄ ΕΝ ΠΥΡΓΩ ΤΗΝ 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1899 ΑΡΙΘ 17

ΝΕΟΝ ΦΩΣ

Ἐφημερὶς Κοινωνιολογικὴ Ἑβδομαδιαία

Ὅροι συνδρομῆς προπληρωτέας Ἐσωτερικοῦ Ἐτησία δρχ. 5 ἑξάμηνος 2,50	ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ	Ὅροι Συνδρομῆς προπληρωτέας Ἐξωτερικοῦ Ἐτησία φρ. χρσ. 7. ἑξάμηνος 3,50

Ὄχι· δὲν ψηφίζομεν· ἡ βουλὴ δὲν εἶναι δι' ἡμᾶς, οὔτε οἱ νόμοι, οὔτε τὰ συντάγματα, οὔτε οἱ στρατοί, οὔτε αἱ ἀστυνομίαι, οὔτε ἡ χωροφυλακή, οὔτε τὰ δικαστήρια, οὔτε τίποτε ἐξ ὅσων ἀποτελεῖται τὸ παρὸν τυραννικὸν καθεστώς, ἀλλὰ δι' ἐκείνους ποῦ μᾶς κλέπτουν, ἀλλὰ δι' ἐκείνους ποῦ μᾶς τυραννοῦν, ἀλλὰ δι' ἐκείνους ποῦ μᾶς ποτίζουν καθημέραν δηλητήριον.

Οἷοι δήποτε νόμοι καὶ ἐὰν ψηφισθοῦν δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ὑπερασπίζουν τοὺς κεφαλαιούχους, ἐκείνους δηλαδὴ ποὺ κατέχουν ἐξ ἁρπαγῆς νομίμου τοὺς ἱδρῶτας καὶ τοὺς κόπους τοῦ ἐργαζομένου κόσμου. Ἐκ τῆς ψήφου οὐδὲν καλὸν δύναται νὰ προκύψει. Ὁ πλοῦτος εἶναι ἡ ἰσχύς. Βουλευταὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκλέγονται, ἢ ἐκεῖνοι οἵτινες διαθέτουν περισσότερα οἰκονομικὰ μέσα, ἢ ἐκεῖνοι οἵτινες ὑποστηρίζονται ὑπὸ κεφαλαιούχων. Ο Α. ἐκλογεὺς δὲν εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ ἐκεῖνον ποῦ νομίζει καλλίτερον, οὔτε εἶναι δυνατὸν καὶ νὰ καταλάβῃ ποιὸς εἶναι ὁ καλλίτερος. Ὅ,τι ὅμως τοῦ χρειάζεται, τὸ ξέρει πολὺ καλά, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τὸ ζητήσῃ, μόνος του, καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν δικαιοσύνην ἰδίᾳ χειρί. Δικαιοσύνη δὲ δὲν εἶναι ἢ ἡ παρὰ τοῦ λαοῦ αὐτοπροσώπως ἀπονεμομένη.

Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον Βουλευταὶ καὶ Κυβερνήσεις, οὐδέποτε θὰ ἠδύναντο, οὔτε θὰ ἐτόλμων τινὲς νὰ κλέπτουν τοὺς κόπους τοῦ κοσμάκη καὶ νὰ συσσωρεύουν περιουσίας, καὶ νὰ ἀποκαθίστανται τύραννοι αὐτοῦ. Ἐὰν κλέπτουν καὶ ἐὰν πλουτῶσι, κλέπτουσι καὶ καταπιεζόμενοι, κραιπαλοῦντες καὶ θνήσκοντες ἐξ ἀσιτίας, πλούσιοι καὶ πτωχοί, ἐν ὅσῳ δὲν ἐπέλθῃ πλήρης δικαιοσύνη καὶ ἁρμονία ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις κοινωνίαις, πολιτισμὸς δὲν ὑπάρχει.

Ὄχι· δὲν ψηφίζομεν διότι δὲν θέλομεν τὴν παράτασιν τῆς τοιαύτης δυσαρμονίας καὶ βαρβαρότητος, διότι δὲν θέλομεν νόμους, διότι δὲν θέλομεν νὰ προσθέσωμεν νέους στύλους εἰς τὸ καταρρέον οἰκοδόμημα τῆς ἀνισότητος καὶ τῆς τυραννίας.

Ἐὰν ἦσαν καλοὶ οἱ νόμοι καὶ αἱ ἐξουσίαι καὶ ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ τι καλὸν ἐξ αὐτῶν, θὰ εἶχεν ἤδη ἐπέλθει κατὰ τὸ μακραίωνον τοῦ βίου τῆς Ἀνθρωπότητος διάστημα. Πᾶσα ἐλπὶς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν πασχουσῶν τάξεων ἐκ τῶν νόμων εἶναι πλέον μισητὸς ἀναχρονισμός. Τετέλεσται. Τὸ περικάλυμμα ἤρθη· τὰ προσχήματα κατέπεσον· ἡ θηριώδης τοῦ νόμου φύσις ἐξεσκεπάσθη, διὰ τὴν ἀνθρωπότητα δὲν εἶναι πλέον μυστήριον ὅτι οἱ νόμοι εἶναι ἡ βία τῶν ἰσχυρῶν ὅπως ἐπιβάλλωσι τὰ δίκαια των.

Ἐκλογεῖς! Μὴ δίδεται προσοχὴν εἰς τοὺς δολίους λόγους τῶν πλάνων δοξομανῶν, μὴ δένετε ἰδίᾳ χειρὶ τὴν θηλειά, δία τῆς ὁποίας ζητοῦν νὰ σᾶς ἀποπνίξωσιν· ἀλλ' ἀπόσχετε τῶν ἐκλογῶν διαμαρτυρόμενοι καὶ παρασκευάσατε ἑαυτοὺς διὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς Δικαιοσύνης· καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι τόσῳ ἐγγὺς ὅσῳ οὔτε σεῖς τὴν ὀνειρεύεσθε.

Μακρὰν ἀφ' ὑμῶν ἡ δειλία καὶ ὁ δισταγμός. Ὁ βίος ἡμῶν

Ὄχι· δὲν ψηφίζομεν· ἡ βουλὴ δὲν εἶναι δι' ἡμᾶς, οὔτε οἱ νόμοι, οὔτε τὰ συντάγματα, οὔτε οἱ στρατοί, οὔτε αἱ ἀστυνομίαι, οὔτε ἡ χωροφυλακή, οὔτε τὰ δικαστήρια, οὔτε τίποτε ἐξ ὅσων ἀποτελεῖται τὸ παρὸν τυραννικὸν καθεστώς, ἀλλὰ δι' ἐκείνους ποῦ μᾶς κλέπτουν, ἀλλὰ δι' ἐκείνους ποῦ μᾶς τυραννοῦν, ἀλλὰ δι' ἐκείνους ποῦ μᾶς ποτίζουν καθημέραν δηλητήριον.

Οἷοι δήποτε νόμοι καὶ ἐὰν ψηφισθοῦν δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ὑπερασπίζουν τοὺς κεφαλαιούχους, ἐκείνους δηλαδὴ ποὺ κατέχουν ἐξ ἁρπαγῆς νομίμου τοὺς ἱδρῶτας καὶ τοὺς κόπους τοῦ ἐργαζομένου κόσμου. Ἐκ τῆς ψήφου οὐδὲν καλὸν δύναται νὰ προκύψει. Ὁ πλοῦτος εἶναι ἡ ἰσχύς. Βουλευταὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκλέγονται, ἢ ἐκεῖνοι οἵτινες διαθέτουν περισσότερα οἰκονομικὰ μέσα, ἢ ἐκεῖνοι οἵτινες ὑποστηρίζονται ὑπὸ κεφαλαιούχων. Ο Α. ἐκλογεὺς δὲν εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ ἐκεῖνον ποῦ νομίζει καλλίτερον, οὔτε εἶναι δυνατὸν καὶ νὰ καταλάβῃ ποιὸς εἶναι ὁ καλλίτερος. Ὅ,τι ὅμως τοῦ χρειάζεται, τὸ ξέρει πολὺ καλά, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τὸ ζητήσῃ, μόνος του, καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν δικαιοσύνην ἰδίᾳ χειρί. Δικαιοσύνη δὲ δὲν εἶναι ἢ ἡ παρὰ τοῦ λαοῦ αὐτοπροσώπως ἀπονεμομένη.

Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον Βουλευταὶ καὶ Κυβερνήσεις, οὐδέποτε θὰ ἠδύναντο, οὔτε θὰ ἐτόλμων τινὲς νὰ κλέπτουν τοὺς κόπους τοῦ κοσμάκη καὶ νὰ συσσωρεύουν περιουσίας, καὶ νὰ ἀποκαθίστανται τύραννοι αὐτοῦ. Ἐὰν κλέπτουν καὶ ἐὰν πλουτῶσι, κλέπτουσι καὶ πλουτῶσι τῇ βοηθείᾳ τῶν νόμων οἵτινες οὐδέποτε ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὑπῆρξαν ὑπὲρ τοῦ ἐργαζομένου κόσμου.

Ὄχι! πολιτισμὸς δὲν εἶναι τὰ μέγαρα, τὰ ἀτμόπλοια, οἱ σιδηρόδρομοι, οἱ τηλέγραφοι, οἱ στρατοί, τὰ θωρηκτά, ἡ δυναμῖτις, ἡ μελανῖτις, τὰ ὑποβρύχια, τὰ ἀερόστατα, οὐδ' αὐτὴ ἡ Ἐπιστήμη· ἀλλ' ἡ Δικαιοσύνη, ἀλλ' ἡ Ἀγάπη, ἀλλ' ἡ Ἁρμονία μεταξὺ τῶν ἀνθρωπίνων ὄντων. Διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς εἶπε: «Μὴ μεριμνᾶτε τί φάγετε ἢ τί πίετε κτλ. ζητήσατε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ πάντα ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν.»

Ἐν ὅσῳ ὑπάρχουσι κλέπτοντες καὶ κλεπτόμενοι, καταπιέζοντες καὶ καταπιεζόμενοι, κραιπαλοῦντες καὶ θνήσκοντες ἐξ ἀσιτίας, πλούσιοι καὶ πτωχοί, ἐν ὅσῳ δὲν ἐπέλθῃ πλήρης δικαιοσύνη καὶ ἁρμονία ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις κοινωνίαις, πολιτισμὸς δὲν ὑπάρχει.

Ὄχι· δὲν ψηφίζομεν διότι δὲν θέλομεν τὴν παράτασιν τῆς τοιαύτης δυσαρμονίας καὶ βαρβαρότητος, διότι δὲν θέλομεν νόμους, διότι δὲν θέλομεν νὰ προσθέσωμεν νέους στύλους εἰς τὸ καταρρέον οἰκοδόμημα τῆς ἀνισότητος καὶ τῆς τυραννίας.

Ἐὰν ἦσαν καλοὶ οἱ νόμοι καὶ αἱ ἐξουσίαι καὶ ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ τι καλὸν ἐξ αὐτῶν, θὰ εἶχεν ἤδη ἐπέλθει κατὰ τὸ μακραίωνον τοῦ βίου τῆς Ἀνθρωπότητος διάστημα. Πᾶσα ἐλπὶς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν πασχουσῶν τάξεων ἐκ τῶν νόμων εἶναι πλέον μισητὸς ἀναχρονισμός. Τετέλεσται. Τὸ περικάλυμμα ἤρθη· τὰ προσχήματα κατέπεσον· ἡ θηριώδης τοῦ νόμου φύσις ἐξεσκεπάσθη, διὰ τὴν ἀνθρωπότητα δὲν εἶναι πλέον μυστήριον ὅτι οἱ νόμοι εἶναι ἡ βία τῶν ἰσχυρῶν ὅπως ἐπιβάλλωσι τὰ δίκαια των.

Ἐκλογεῖς! Μὴ δίδεται προσοχὴν εἰς τοὺς δολίους λόγους τῶν πλάνων δοξομανῶν, μὴ δένετε ἰδίᾳ χειρὶ τὴν θηλειά, δία τῆς ὁποίας ζητοῦν νὰ σᾶς ἀποπνίξωσιν· ἀλλ' ἀπόσχετε τῶν ἐκλογῶν διαμαρτυρόμενοι καὶ παρασκευάσατε ἑαυτοὺς διὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς Δικαιοσύνης· καὶ ἡ ἡμέρα αὐτὴ εἶναι τόσῳ ἐγγὺς ὅσῳ οὔτε σεῖς τὴν ὀνειρεύεσθε.

Μακρὰν ἀφ' ὑμῶν ἡ δειλία καὶ ὁ δισταγμός. Ὁ βίος ἡμῶν κατέστη ἀφόρητος. Ἑκάστη ἡμέρα καὶ ἑκάστη στιγμὴ τῆς ἀθλίας ταύτης ζωῆς εἶναι δι' ἡμᾶς καὶ εἷς θάνατος. Τὰ τέκνα σας πεινοῦν· σεῖς εἶσθε ρακένδυντοι καὶ τρέμετε ἀπὸ τὸ κρύο· νὰ σηκώσητε κεφάλι δὲν τολμᾶτε· τὸ φρόνημά σας ἐταπεινώθη· αἱ κόραι σας μένουν ἀνύπανδροι· τὸ τέκνα σας φθιστῶσι· ἡ ἀτιμία κρούει τὰς θύρας σας· ἐνθυμήθητε ὑμᾶς αὐτοὺς· μνήσθητε τοῖς ἀξιοπρεπείας σας τέλος καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ σας.

Β. Θεοδωρίδης

[Το ανωτέρω κείμενο δημοσιεύθηκε πριν από 120 έτη στην εφημερίδα ΝΕΟΝ ΦΩΣ και υπογράφεται από τον Β. Θεοδωρίδη. Στο κείμενο διατηρείται ο τονισμός και η ορθογραφία του συγγραφέα].

πιο άθλια οικονομική κατάσταση από τις επιλεχθείσες, **λογική των ΜΜΕ και των κομμάτων, αφού το αίσθημα** πούμε ότι ως ένας σύγχρονος businessman με όνομα

κόπους τοῦ ἐργαζομένου κόσμου. Ἐκ τῆς ψήφου οὐδὲν καλὸν δύναται νὰ προκύψει. Ὁ πλοῦτος εἶναι ἡ ἰσχύς. Βουλευταὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκλέγονται, ἢ ἐκεῖνοι οἵτινες διαθέτουν περισσότερα οἰκονομικὰ μέσα, ἢ ἐκεῖνοι οἵτινες ὑποστηρίζονται ὑπὸ κεφαλαιούχων. Ο Α. ἐκλογεὺς δὲν εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ ἐκεῖνον ποῦ νομίζει καλλίτερον, οὔτε εἶναι δυνατὸν καὶ νὰ καταλάβῃ ποιὸς εἶναι ὁ καλλίτερος. Ὅ,τι ὅμως τοῦ χρειάζεται, τὸ ξέρει πολὺ καλά, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τὸ ζητήσῃ, μόνος του, καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν δικαιοσύνην ἰδίᾳ χειρί. Δικαιοσύνη δὲ δὲν εἶναι ἢ ἡ παρὰ τοῦ λαοῦ αὐτοπροσώπως ἀπονεμομένη.

Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον Βουλευταὶ καὶ Κυβερνήσεις, οὐδέποτε θὰ ἠδύναντο, οὔτε θὰ ἐτόλμων τινὲς νὰ κλέπτουν τοὺς κόπους τοῦ κοσμάκη καὶ νὰ συσσωρεύουν περιουσίας, καὶ νὰ ἀποκαθίστανται τύραννοι αὐτοῦ. Ἐὰν κλέπτουν καὶ ἐὰν πλουτῶσι, κλέπτουσι καὶ πλουτῶσι τῇ βοηθείᾳ τῶν νόμων οἵτινες οὐδέποτε ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὑπῆρξαν ὑπὲρ τοῦ ἐργαζομένου κόσμου.

Ὄχι! πολιτισμὸς δὲν εἶναι τὰ μέγαρα, τὰ ἀτμόπλοια, οἱ σιδηρόδρομοι, οἱ τηλέγραφοι, οἱ στρατοί, τὰ θωρηκτά, ἡ δυναμῖτις, ἡ μελανῖτις, τὰ ὑποβρύχια, τὰ ἀερόστατα, οὐδ' αὐτὴ ἡ Ἐπιστήμη· ἀλλ' ἡ Δικαιοσύνη, ἀλλ' ἡ Ἀγάπη, ἀλλ' ἡ Ἁρμονία μεταξὺ τῶν ἀνθρωπίνων ὄντων. Διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς εἶπε: «Μὴ μεριμνᾶτε τί φάγετε ἢ τί πίετε κτλ. ζητήσατε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ πάντα ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν.»

Ἐν ὅσῳ ὑπάρχουσι κλέπτοντες καὶ κλεπτόμενοι, καταπιέζοντες μακραίωνον τοῦ βίου τῆς Ἀνθρωπότητος διάστημα. Πᾶσα ἐλπὶς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν πασχουσῶν τάξεων ἐκ τῶν νόμων εἶναι πλέον μισητὸς ἀναχρονισμός. Τετέλεσται. Τὸ περικάλυμμα ἤρθη· τὰ προσχήματα κατέπεσον· ἡ θηριώδης τοῦ νόμου φύσις ἐξεσκεπάσθη, διὰ τὴν ἀνθρωπότητα δὲν εἶναι πλέον μυστήριον ὅτι οἱ νόμοι εἶναι ἡ βία τῶν ἰσχυρῶν ὅπως ἐπιβάλλωσι τὰ δίκαια των.

Ἐκλογεῖς! Μὴ δίδεται προσοχὴν εἰς τοὺς δολίους λόγους τῶν πλάνων δοξομανῶν, μὴ δένετε ἰδίᾳ χειρὶ τὴν θηλειά, δία τῆς ὁποίας ζητοῦν νὰ σᾶς ἀποπνίξωσιν· ἀλλ' ἀπόσχετε τῶν ἐκλογῶν διαμαρτυρόμενοι καὶ παρασκευάσατε ἑαυτοὺς διὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς Δικαιοσύνης· καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι τόσῳ ἐγγὺς ὅσῳ οὔτε σεῖς τὴν ὀνειρεύεσθε.

Μακρὰν ἀφ' ὑμῶν ἡ δειλία καὶ ὁ δισταγμός. Ὁ βίος ἡμῶν κατέστη ἀφόρητος. Ἑκάστη ἡμέρα καὶ ἑκάστη στιγμὴ τῆς ἀθλίας ταύτης ζωῆς εἶναι δι' ἡμᾶς καὶ εἷς θάνατος. Τὰ τέκνα σας πεινοῦν· σεῖς εἶσθε ρακένδυντοι καὶ τρέμετε ἀπὸ τὸ κρύο· νὰ σηκώσητε κεφάλι δὲν τολμᾶτε· τὸ φρόνημά σας ἐταπεινώθη· αἱ κόραι σας μένουν ἀνύπανδροι· τὸ τέκνα σας φθιστῶσι· ἡ ἀτιμία κρούει τὰς θύρας σας· ἐνθυμήθητε ὑμᾶς αὐτούς· μνήσθητε τοῖς ἀξιοπρεπείας σας τέλος καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ σας.

Β. Θεοδωρίδης

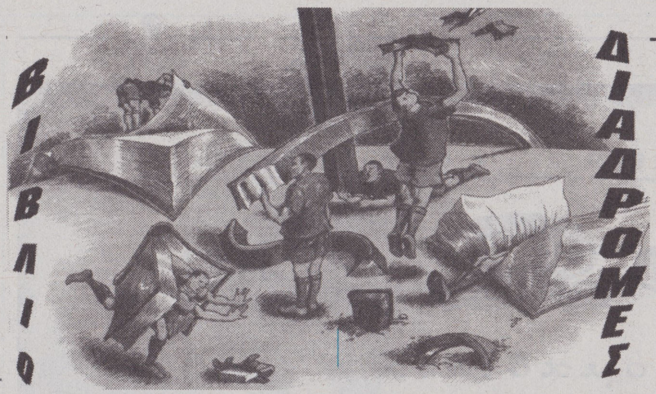
[Το ανωτέρω κείμενο δημοσιεύθηκε πριν από 120 έτη στην εφημερίδα ΝΕΟΝ ΦΩΣ και υπογράφεται από τον Β. Θεοδωρίδη. Στο κείμενο διατηρείται ο τονισμός και η ορθογραφία του συγγραφέα].

πιο άθλια οικονομική κατάσταση από τις επιλεχθείσες, είναι δίκαια η μη επιλογή τους; Επειδή, λοιπόν, αυτή η στάση ΜΜΕ, κομμάτων και πλειοψηφούσας «κοινής γνώμης» δεν μας εκπλήσσει, να πούμε ότι οι εξαθλιωμένες γυναίκες, χήρες, διαζευγμένες και οι εξαθλιωμένοι άνδρες που είναι χιλιάδες στην ελλαδική κοινωνία και οι περισσότεροι με αξιοπρέπεια, δεν γλύφουν ούτε για να μπουν στο δημόσιο, ούτε σε βολεμένες θέσεις του ιδιωτικού, οφείλουν να χαίρουν της όποιας εκτίμησης αλληλοεπιδρά μεταξύ των ανθρώπων. Για τους αριστερούς ασφαλώς και είναι λογικό να συντάσσονται με τη λογική των ΜΜΕ και των κομμάτων, αφού το αίσθημα δικαιοσύνης τους είναι πάντα αλά κάρτ.

Και συνεχίζουμε με λοιπά στιγμιότυπα από τα προεκλογικά αλισβερίσια. Για τους γυρολόγους τί να πει κάποιος; Όσοι δεν βρήκαν στέγη στον Α συνδυασμό, είτε λόγω βέτο ετέρου υποψηφίου είτε για λόγους απόρρηψης, βολεύονται στον Β ή Γ. Και ο τηλεαστέρας Γκλέτσος έχει μαζέψει αρκετούς από αυτούς. Κάπου να «τρουπώσουν» τα παιδιά ορέ!

Τέλος μιας και ο Μπακογιάννης κατεβαίνει στην Αθήνα και αποχαιρετά την αγαπημένη του Στερεά(sic) να πούμε ότι ως ένας σύγχρονος businessman με όνομα βαρύ, μάθετε τί έπραξε όταν το Εμπορικό Επιμελητήριο Ευβοίας ζήτησε τη συνδρομή του, ώστε ως Περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδας να συνδράμει στην ανακατασκευή κεντρικού και σημαντικού κτιρίου της πόλης της Χαλκίδας, ιδιοκτησίας του Επιμελητηρίου. Ζήτησε πολύ απλά την ιδιοκτησία του. Αθεόφοβος και αυτός! Ας το κρατήσουμε αυτό το τελευταίο για την πλούσια και ανενεργή περιουσία πλήθους φορέων στο κέντρο της Αθήνας.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

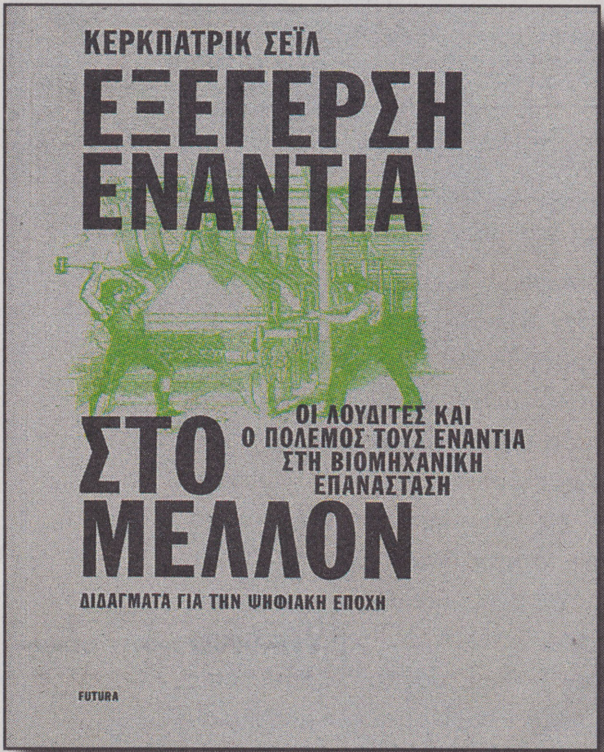

ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΟΙ ΛΟΥΔΙΤΕΣ

ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΚΕΡΚΠΑΤΡΙΚ ΣΕΪΛ

Εκδ. Futura / Δεκέμβριος 2018 / σελ. 348

«Οι Λουδίτες –πολλοί από αυτούς υφαντές, λαναράδες και φινιριστές μαλλιού, αλλά και τεχνίτες στον επαγγελματικό κλάδο του βαμβακιού που απέκτησε ιδιαίτερη σημασία στην Αγγλία στα τέλη του $18^{ου}$ αιώνα– ήταν, όπως οι Πρόσχαροι Άνδρες του Ρομπέν των Δασών, θύματα της προόδου ή αυτού που θεωρούνταν πρόοδος. Έχοντας δουλέψει επί αιώνες έξω από τα φτωχικά τους σπίτια

Στο πραγματικά συναρπαστικό αυτό βιβλίο του ο Κερκπάτρικ Σέιλ ξαναζωντανεύει την ιστορία των Λουδιτών, οι οποίοι έζησαν και εξεγέρθηκαν εντός των πέντε κομητειών, που αποτελούν την καρδιά της Βρετανίας –Γιόρκσαϊρ, Λάνκασάιρ, Τσέσαϊρ, Ντέρμπυσάιρ και Νότιγχαμσαϊρ– μια τριγωνική περιοχή, δηλαδή, που μέχρι και σήμερα στοιχειώνεται από τον θρύλο του Ρομπέν των Δασών.

Οι Λουδίτικες στρατιές δραστηριοποιήθηκαν μεταξύ του 1811 και του 1812 και ήταν τόσο προσεκτικά οργανωμένες, πειθαρχημένες και τόσο αποτελεσματικές στις επιθέσεις τους, ώστε κατέστη δυνατόν να προκαλέσουν καταστροφές άνω των 100.000 λιρών και όπως σημειώνει ο συγγραφέας «*συν τοις άλλοις οι Λουδίτες είχαν αρκετή λαϊκή υποστήριξη στις βιομηχανικές περιοχές, ώστε να μπορούν να διεξάγουν αδιάλειπτα τις μυστικές παράνομες δραστηριότητές τους επί μήνες χωρίς να τους προδώσουν, παρά τις επίσημες δωροδοκίες και απειλές, τις νυκτερινές συλλήψεις και τις ανακρίσεις, γεγονός που έκανε τουλάχιστον κάποιους να πιστεύουν ότι αποτελούσαν απλώς το πιο ορατό μέρος μιας πολύ διαδεδομένης εξεγερτικής –πιθανώς επαναστατικής– τάσης στην χώρα*».

Η εξέγερση των Λουδιτών αντιμετωπίστηκε από το βρετανικό κράτος με το μεγαλύτερο ξέσπασμα καταστολής στο εσωτερικό, που επιβλήθηκε ποτέ στην ιστορία της Βρετανίας, με την επιστράτευση πλήθος κατασκόπων, ειδικών αστυφυλάκων, εθελοντών πολιτοφυλάκων, αποσπασμάτων καταδίωξης, με νυκτερινές επιδρομές, με τους δικαστές να στέλνουν με συνοπτικές διαδικασίες και στημένα στοιχεία τους κατηγορούμενους στην κρεμάλα και στρατιωτικές δυνάμεις κατοχής μονίμως εγκατεστημένες στις επίμαχες περιοχές, που οι ταραχές γενικεύονταν.

Οι Λουδίτες εξεγέρθηκαν, όχι μόνο ενάντια στο πα-

αποτελούν πλέον τα 4/5 περίπου του εργατικού δυναμικού. Γιατροί που επισκέπτονταν εργοστάσια όπως εκείνα του Μάντσεστερ μιλούσαν για «ένα θλιβερό θέαμα»: τους εργάτες-σκλάβους εργοστασίου, «μια εκφυλισμένη ράτσα –άνθρωποι καχεκτικοί, εξασθενημένοι και εξαχρειωμένοι» με ωράρια που άγγιζαν τις 14 ώρες, με συχνούς καθημερινούς σοβαρούς τραυματισμούς.

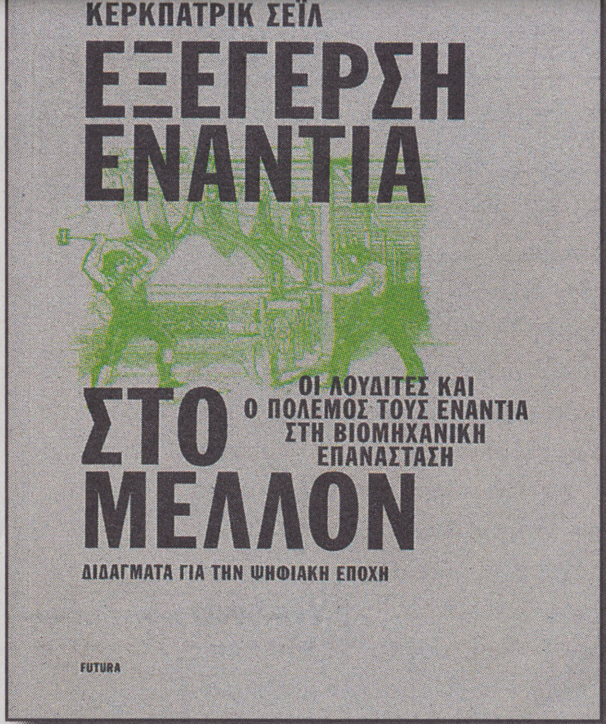
Ταυτόχρονα το βρετανικό κράτος ενθάρρυνε την μετανάστευση ιρλανδών εργατών, οργάνωσε την εκδίωξη ουσιαστικά των αγροτών από τις περιοχές που προηγουμένως διέμεναν με διάφορους τρόπους (βλ. περιφράξεις γης κ.α.) για να τους κατευθύνει ομαδικά σαν σκλάβους στις πόλεις.

Ενδεικτική της βιομηχανικής έκρηξης είναι το γεγονός ότι έως το 1813 περίπου 2.400 κλωστήρια λειτουργούσαν με ατμό, ενώ ο αριθμός τους αυξήθηκε στις 14.150 έως το 1820 και εκτοξεύθηκε σε περισσότερα από 100.000 μέσα σε μια δεκαετία, καθώς η βιομηχανική παραγωγή εξαπλώθηκε και στο μαλλί, το μετάξι, και σε άλλους κλάδους· ένας άνθρωπος πλέον μπορούσε μόνος του να βγάλει την δουλειά που μέχρι πρότινος έβγαζαν διακόσιοι ή τριακόσιοι άνθρωποι.

Η ανέχεια, όπως έγραφε το 1819 η εφημερίδα Μάντσεστερ Μέρκιουρι, «έχει φτάσει σε τρομακτικά επίπεδα και η κατάσταση πάει από το κακό στο χειρότερο καθημερινά».

Είναι ενδεικτικό ότι περίπου 180.000 οικογένειες (γύρω στους 330.000 ανθρώπους) θεωρούνταν άστεγες το 1803 και επομένως δεν δικαιούνταν επιδόματος, ενώ γύρω στο 1810 ο αριθμός των απόρων ξεπερνούσε κατά πολύ τα 2 εκατομμύρια σε ένα συνολικό πληθυσμό 10.000.000 ανθρώπων.

Το βιβλίο του Κερκπάτρικ χωρίζεται σε δέκα κεφάλαια. Το πρώτο κεφάλαιο έχει τον τίτλο «*Με τσεκούρι, δόρυ*

Εκδ. Futura / Δεκέμβριος 2018 / σελ. 348

«Οι Λουδίτες –πολλοί από αυτούς υφαντές, λαναράδες και φινιριστές μαλλιού, αλλά και τεχνίτες στον επαγγελματικό κλάδο του βαμβακιού που απέκτησε ιδιαίτερη σημασία στην Αγγλία στα τέλη του 18ου αιώνα– ήταν, όπως οι Πρόσχαροι Άνδρες του Ρομπέν των Δασών, θύματα της προόδου ή αυτού που θεωρούνταν πρόοδος. Έχοντας δουλέψει επί αιώνες έξω από τα φτωχικά τους σπίτια και σε μικρά μαγαζιά χωριών με μηχανές που, παρά το γεγονός ότι δεν ήταν καθόλου απλές, πιθανώς και με την βοήθεια παιδιών, είδαν ξαφνικά να παρεισφρέουν (ή να απειλούν να παρεισφρήσουν) στον παγιωμένο επαγγελματικό τους κλάδο νέα, πολύπλοκα, μεγάλης κλίμακας μηχανήματα, που συνήθως στεγάζονταν σε τεράστια πολυώροφα κτίρια εγειρόμενα στις αρχαίες τους κοιλάδες. Ακόμη χειρότερα, είδαν την τακτοποιημένη τους κοινωνία της μαστοριάς, του εθίμου και της κοινότητας να αρχίζει να υποχωρεί μπροστά στην εισβολή της βιομηχανικής κοινωνίας και των νέων τεχνολογιών και συστημάτων της, των νέων κανόνων για τα εμπορεύματα και τις αγορές, της νέας χωροταξικής διάταξης της εξοχής και της πόλης, πράγματα που δεν μπορούσαν να κατανοήσουν, ή να ελέγξουν. Κι όταν εξεγέρθηκαν εναντίον όλων αυτών για δεκαπέντε θυελλώδεις μήνες στην αρχή της δεύτερης δεκαετίας του 19ου αιώνα, το έκαναν με πολύ μεγαλύτερη σφοδρότητα και ένταση από όση είχε ποτέ επιδείξει ο

Στο πραγματικά συναρπαστικό αυτό βιβλίο του ο Κερκπάτρικ Σέιλ ξαναζωντανεύει την ιστορία των Λουδιτών, οι οποίοι έζησαν και εξεγέρθηκαν εντός των πέντε κομητειών, που αποτελούν την καρδιά της Βρετανίας –Γιόρκσαϊρ, Λάνκασάιρ, Τσέσαϊρ, Ντέρμπυσάιρ και Νότιγχαμσαϊρ– μια τριγωνική περιοχή, δηλαδή, που μέχρι και σήμερα στοιχειώνεται από τον θρύλο του Ρομπέν των Δασών.

Οι Λουδίτικες στρατιές δραστηριοποιήθηκαν μεταξύ του 1811 και του 1812 και ήταν τόσο προσεκτικά οργανωμένες, πειθαρχημένες και τόσο αποτελεσματικές στις επιθέσεις τους, ώστε κατέστη δυνατόν να προκαλέσουν καταστροφές άνω των 100.000 λιρών και όπως σημειώνει ο συγγραφέας «*συν τοις άλλοις οι Λουδίτες είχαν αρκετή λαϊκή υποστήριξη στις βιομηχανικές περιοχές, ώστε να μπορούν να διεξάγουν αδιάλειπτα τις μυστικές παράνομες δραστηριότητές τους επί μήνες χωρίς να τους προδώσουν, παρά τις επίσημες δωροδοκίες και απειλές, τις νυκτερινές συλλήψεις και τις ανακρίσεις, γεγονός που έκανε τουλάχιστον κάποιους να πιστεύουν ότι αποτελούσαν απλώς το πιο ορατό μέρος μιας πολύ διαδεδομένης εξεγερτικής –πιθανώς επαναστατικής– τάσης στην χώρα*».

Η εξέγερση των Λουδιτών αντιμετωπίστηκε από το βρετανικό κράτος με το μεγαλύτερο ξέσπασμα καταστολής στο εσωτερικό, που επιβλήθηκε ποτέ στην ιστορία της Βρετανίας, με την επιστράτευση πλήθος κατασκόπων, ειδικών αστυφυλάκων, εθελοντών πολιτοφυλάκων, αποσπασμάτων καταδίωξης, με νυκτερινές επιδρομές, με τους δικαστές να στέλνουν με συνοπτικές διαδικασίες και στημένα στοιχεία τους κατηγορούμενους στην κρεμάλα και στρατιωτικές δυνάμεις κατοχής μονίμως εγκατεστημένες στις επίμαχες περιοχές, που οι ταραχές γενικεύονταν.

Οι Λουδίτες εξεγέρθηκαν, όχι μόνο ενάντια στο παρόν, αλλά και στο μέλλον αρνούμενοι ταυτόχρονα την καταστροφή του παρελθόντος, στάθηκαν απέναντι στην συγκρότηση της βιομηχανικής κοινωνίας, που ερχόταν με απίστευτη βία να καταστρέψει, όσα υποδήλωνε η λέξη «κοινότητα», δηλαδή την αυτάρκεια, την αλληλοβοήθεια, τους εθιμικούς κανόνες, την οργανική γνώση, που έσβηνε από την μηχανιστική επιστήμη.

Οι πληθυσμοί των περιοχών, που έδρασαν οι Λουδίτες σπρώχνονταν ολοένα και περισσότερο στην απόλυτη εξαθλίωση, στην φτώχεια και στην δυστυχία, καθώς τα εργοστάσια πολλαπλασιάζονταν και μαζί τους οι τεράστιες καμινάδες, που ξερνούσαν μαύρο καπνό σχηματίζοντας ένα τεράστιο νέφος ορατό χιλιόμετρα μακριά από πόλεις, όπως το Μάντσεστερ, ενώ τα ποτάμια ήταν τόσο μολυσμένα, με το νερό που κυλούσε ανάμεσα στις όχθες τους να μην έχει καμμία διαφορά από το περιεχόμενο ενός κάδου βαφής.

αποτελούν πλέον τα 4/5 περίπου του εργατικού δυναμικού. Γιατροί που επισκέπτονταν εργοστάσια όπως εκείνα του Μάντστεστερ μιλούσαν για «ένα θλιβερό θέαμα»: τους εργάτες-σκλάβους εργοστασίου, «μια εκφυλισμένη ράτσα –άνθρωποι καχεκτικοί, εξασθενημένοι και εξαχρειωμένοι» με ωράρια που άγγιζαν τις 14 ώρες, με συχνούς καθημερινούς σοβαρούς τραυματισμούς.

Ταυτόχρονα το βρετανικό κράτος ενθάρρυνε την μετανάστευση ιρλανδών εργατών, οργάνωσε την εκδίωξη ουσιαστικά των αγροτών από τις περιοχές που προηγουμένως διέμεναν με διάφορους τρόπους (βλ. περιφράξεις γης κ.α.) για να τους κατευθύνει ομαδικά σαν σκλάβους στις πόλεις.

Ενδεικτική της βιομηχανικής έκρηξης είναι το γεγονός ότι έως το 1813 περίπου 2.400 κλωστήρια λειτουργούσαν με ατμό, ενώ ο αριθμός τους αυξήθηκε στις 14.150 έως το 1820 και εκτοξεύθηκε σε περισσότερα από 100.000 μέσα σε μια δεκαετία, καθώς η βιομηχανική παραγωγή εξαπλώθηκε και στο μαλλί, το μετάξι, και σε άλλους κλάδους· ένας άνθρωπος πλέον μπορούσε μόνος του να βγάλει την δουλειά που μέχρι πρότινος έβγαζαν διακόσιοι ή τριακόσιοι άνθρωποι.

Η ανέχεια, όπως έγραφε το 1819 η εφημερίδα Μάντσεστερ Μέρκουρι, «έχει φτάσει σε τρομακτικά επίπεδα και η κατάσταση πάει από το κακό στο χειρότερο καθημερινά».

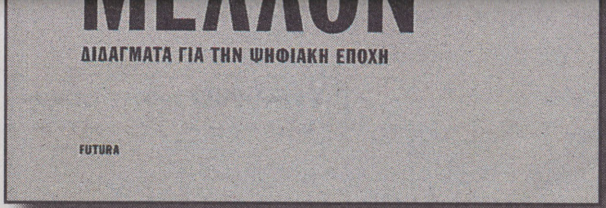
Είναι ενδεικτικό ότι περίπου 180.000 οικογένειες (γύρω στους 330.000 ανθρώπους) θεωρούνταν άστεγες το 1803 και επομένως δεν δικαιούνταν επιδόματος, ενώ γύρω στο 1810 ο αριθμός των απόρων ξεπερνούσε κατά πολύ τα 2 εκατομμύρια σε ένα συνολικό πληθυσμό 10.000.000 ανθρώπων.

Το βιβλίο του Κερκπάτρικ χωρίζεται σε δέκα κεφάλαια.

Το πρώτο κεφάλαιο έχει τον τίτλο «***Με τσεκούρι, δόρυ και τουφέκι***».

Το δεύτερο κεφάλαιο τιτλοφορείται «***Η ΠΡΩΤΗ ΒΙΟ-***

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:
Η παρουσίαση των εκάστοτε βιβλίων γίνεται στην βάση επιλογών του Κύκλου Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, χωρίς κάποια συνεννόηση με τον συγγραφέα ή τον εκδοτικό οίκο. Η επιλογή των βιβλίων αφορά την συμβολή στον εμπλουτισμό, τον προβληματισμό και την ανάπτυξη και εξέλιξη των απελευθε-

Εκδ. Futura / Δεκέμβριος 2018 / σελ. 348

«Οι Λουδίτες –πολλοί από αυτούς υφαντές, λαναράδες και φινιριστές μαλλιού, αλλά και τεχνίτες στον επαγγελματικό κλάδο του βαμβακιού που απέκτησε ιδιαίτερη σημασία στην Αγγλία στα τέλη του 18ου αιώνα– ήταν, όπως οι Πρόσχαροι Άνδρες του Ρομπέν των Δασών, θύματα της προόδου ή αυτού που θεωρούνταν πρόοδος. Έχοντας δουλέψει επί αιώνες έξω από τα φτωχικά τους σπίτια και σε μικρά μαγαζιά χωριών με μηχανές που, παρά το γεγονός ότι δεν ήταν καθόλου απλές, πιθανώς και με την βοήθεια παιδιών, είδαν ξαφνικά να παρεισφρέουν (ή να απειλούν να παρεισφρήσουν) στον παγιωμένο επαγγελματικό τους κλάδο νέα, πολύπλοκα, μεγάλης κλίμακας μηχανήματα, που συνήθως στεγάζονταν σε τεράστια πολυώροφα κτίρια εγειρόμενα στις αρχαίες τους κοιλάδες. Ακόμη χειρότερα, είδαν την τακτοποιημένη τους κοινωνία της μαστοριάς, του εθίμου και της κοινότητας να αρχίζει να υποχωρεί μπροστά στην εισβολή της βιομηχανικής κοινωνίας και των νέων τεχνολογιών και συστημάτων της, των νέων κανόνων για τα εμπορεύματα και τις αγορές, της νέας χωροταξικής διάταξης της εξοχής και της πόλης, πράγματα που δεν μπορούσαν να κατανοήσουν, ή να ελέγξουν. Κι όταν εξεγέρθηκαν εναντίον όλων αυτών για δεκαπέντε θυελλώδεις μήνες στην αρχή της δεύτερης δεκαετίας του 19ου αιώνα, το έκαναν με πολύ μεγαλύτερη σφοδρότητα και ένταση από όση είχε ποτέ επιδείξει ο Ρομπέν των Δασών και εξευτελίστηκαν με τρόπους πολύ πιο βίαιους από αυτούς που είχε κατά καιρούς διατάξει ο βασιλιάς Ιωάννης.

Η παρούσα, πλούσια σε λεπτομέρειες, ιστορία για τους Λουδίτες ειπώθηκε για να θεραπεύσει την έλλειψη κατανόησης, να προσπαθήσει να τους δώσει μια θέση δίπλα στην διάσημη συμμορία του Ρομπέν των Δασών, αναδεικνύοντας τη σάρκα της πράξης και το αίμα του σκοπού που συνοδεύουν την ασήμαντη λέξη «Λουδίτης» –τώρα, που το έχουμε ανάγκη».

(Από το οπισθόφυλλο της έκδοσης)

μές δραστηριότητές τους επί μήνες χωρίς να τους προδώσουν, παρά τις επίσημες δωροδοκίες και απειλές, τις νυκτερινές συλλήψεις και τις ανακρίσεις, γεγονός που έκανε τουλάχιστον κάποιους να πιστεύουν ότι αποτελούσαν απλώς το πιο ορατό μέρος μιας πολύ διαδεδομένης εξεγερτικής –πιθανώς επαναστατικής– τάσης στην χώρα».

Η εξέγερση των Λουδιτών αντιμετωπίστηκε από το βρετανικό κράτος με το μεγαλύτερο ξέσπασμα καταστολής στο εσωτερικό, που επιβλήθηκε ποτέ στην ιστορία της Βρετανίας, με την επιστράτευση πλήθος κατασκόπων, ειδικών αστυφυλάκων, εθελοντών πολιτοφυλάκων, αποσπασμάτων καταδίωξης, με νυκτερινές επιδρομές, με τους δικαστές να στέλνουν με συνοπτικές διαδικασίες και στημένα στοιχεία τους κατηγορούμενους στην κρεμάλα και στρατιωτικές δυνάμεις κατοχής μονίμως εγκατεστημένες στις επίμαχες περιοχές, που οι ταραχές γενικεύονταν.

Οι Λουδίτες εξεγέρθηκαν, όχι μόνο ενάντια στο παρόν, αλλά και στο μέλλον αρνούμενοι ταυτόχρονα την καταστροφή του παρελθόντος, στάθηκαν απέναντι στην συγκρότηση της βιομηχανικής κοινωνίας, που ερχόταν με απίστευτη βία να καταστρέψει, όσα υποδήλωνε η λέξη «κοινότητα», δηλαδή την αυτάρκεια, την αλληλοβοήθεια, τους εθιμικούς κανόνες, την οργανική γνώση, που έσβηνε από την μηχανιστική επιστήμη.

Οι πληθυσμοί των περιοχών, που έδρασαν οι Λουδίτες σπρώχνονταν ολοένα και περισσότερο στην απόλυτη εξαθλίωση, στην φτώχεια και στην δυστυχία, καθώς τα εργοστάσια πολλαπλασιάζονταν και μαζί τους οι τεράστιες καμινάδες, που ξερνούσαν μαύρο καπνό σχηματίζοντας ένα τεράστιο νέφος ορατό χιλιόμετρα μακριά από πόλεις, όπως το Μάντσεστερ, ενώ τα ποτάμια ήταν τόσο μολυσμένα, με το νερό που κυλούσε ανάμεσα στις όχθες τους να μην έχει καμμία διαφορά από το περιεχόμενο ενός κάδου βαφής.

Στα μεγάλα κλωστήρια τα μηχανήματα έστεκαν στην σειρά σαν συντάγματα στον στρατό. Άνδρες, γυναίκες και παιδιά μετατράπηκαν σε πειθήνια γρανάζια των μηχανών, στα ανθρώπινα εξαρτήματά τους και τους επιβλήθηκε να εκπαιδευτούν «*ώστε να αποκηρύξουν τις επιπόλαιες εργασιακές τους συνήθειες και να ταυτιστούν με την αμετάβλητη κανονικότητα του πολύπλοκου αυτομάτου*».

Η κατάσταση γινόταν ολοένα και εφιαλτικότερη καθώς δεν υπήρχαν περιορισμοί στις «προσλήψεις» γυναικών και παιδιών (συχνά ορφανών) –αρχίζοντας ακόμη και από την ηλικία των 4 ή πέντε ετών– με αποτέλεσμα το 1833 να 1820 και εκτοξεύθηκε σε περισσότερα από 100.000 μέσα σε μια δεκαετία, καθώς η βιομηχανική παραγωγή εξαπλώθηκε και στο μαλλί, το μετάξι, και σε άλλους κλάδους· ένας άνθρωπος πλέον μπορούσε μόνος του να βγάλει την δουλειά που μέχρι πρότινος έβγαζαν διακόσιοι ή τριακόσιοι άνθρωποι.

Η ανέχεια, όπως έγραφε το 1819 η εφημερίδα Μάντσεστερ Μέρκουρι, «έχει φτάσει σε τρομακτικά επίπεδα και η κατάσταση πάει από το κακό στο χειρότερο καθημερινινά».

Είναι ενδεικτικό ότι περίπου 180.000 οικογένειες (γύρω στους 330.000 ανθρώπους) θεωρούνταν άστεγες το 1803 και επομένως δεν δικαιούνταν επιδόματος, ενώ γύρω στο 1810 ο αριθμός των απόρων ξεπερνούσε κατά πολύ τα 2 εκατομμύρια σε ένα συνολικό πληθυσμό 10.000.000 ανθρώπων.

Το βιβλίο του Κερκπάτρικ χωρίζεται σε δέκα κεφάλαια.

Το πρώτο κεφάλαιο έχει τον τίτλο «***Με τσεκούρι, δόρυ και τουφέκι***».

Το δεύτερο κεφάλαιο τιτλοφορείται «***Η ΠΡΩΤΗ ΒΙΟ-***

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Η παρουσίαση των εκάστοτε βιβλίων γίνεται στην βάση επιλογών του Κύκλου Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, χωρίς κάποια συνεννόηση με τον συγγραφέα ή τον εκδοτικό οίκο. Η επιλογή των βιβλίων αφορά την συμβολή στον εμπλουτισμό, τον προβληματισμό και την ανάπτυξη και εξέλιξη των απελευθερωτικών ιδεών. Είναι προφανές ότι τα βιβλία αυτά μπορεί να τα προμηθεύεται κάποιος, εφ' όσον το επιθυμεί, από τους εκδοτικούς οίκους και τα βιβλιοπωλεία και ΟΧΙ από την ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ, όπου διατίθενται ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ.

ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ» και εμπεριέχει τις εξής υποενότητες: «Η επιβολή της τεχνολογίας», «Η καταστροφή του περιβάλλοντος», «Η κατασκευή των αναγκών», «Η δοκιμασία των εργατών», «Το κράτος ως υπηρέτης», «Η κατάκτηση της φύσης».

Το τρίτο κεφάλαιο έχει τον τίτλο «***ΟΙ ΛΟΥΔΙΤΕΣ: Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1811***».

Το τέταρτο κεφάλαιο έχει τον τίτλο «***ΟΙ ΛΟΥΔΙΤΕΣ: Ιανουάριος-Απρίλιος 1812***».

Το πέμπτο κεφάλαιο έχει τον τίτλο «***ΟΙ ΛΟΥΔΙΤΕΣ: Απρίλιος-Μάιος 1812***».

Το έκτο κεφάλαιο έχει τον τίτλο «***ΟΙ ΛΟΥΔΙΤΕΣ: Μάιος 1812-Ιανουάριος 1813***».

Το έβδομο κεφάλαιο έχει τον τίτλο «**ΟΙ ΛΟΥΔΙΤΕΣ: 1813**».

Το όγδοο κεφάλαιο πραγματεύεται την «***ΔΕΥΤΕΡΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ***» και εμπεριέχει τις εξής υποενότητες: «Η επιβολή της τεχνολογίας», «Η καταστροφή του περιβάλλοντος», «Η κατασκευή των αναγκών», «Η δοκιμασία των εργατών», «Το κράτος ως υπηρέτης», «Η κατάκτηση της φύσης».

Εδώ, μεταξύ άλλων, ο συγγραφέας καταγράφει ορισμένες από τις καταστροφικές συνέπειες του βιομηχανισμού που προδιαγράφουν ένα ακόμη πιο ζοφερό «μέλλον»...

«*Η τεχνόσφαιρα γεννά περιβαλλοντικά κόστη σε όλες τις φάσεις της καθημερινής λειτουργίας της –εξαγωγή, καλλιέργεια, μεταφορά, επεξεργασία, παραγωγή, αποθήκευση, μάρκετινγκ, χρήση και απόρριψη- τα οποία επωμίζεται η βιόσφαιρα. Κάποια από αυτά πλέον είναι οφθαλμοφανή και αποτελούν υλικό για τους τίτλους ειδήσεων: εξάντληση των πόρων, που χαρακτηρίζεται από την απώλεια 26 δισεκατομμυρίων αρόσιμης γης κάθε χρόνο παγκοσμίως, καθώς και τα φθίνοντα αποθέματα χαλκού, μολύβδου, νικελίου, σιδήρου, βωξίτη, υδραργύρου, ψευδαργύρου, φωσφορικού άλατος, μαγγανίου, ουρανίου, κασσίτερου και βολφραμίου, που πιστεύεται ότι θα εξαντληθούν κάποια στιγμή μέσα στην επόμενη γενιά, ακόμη και με τους παρόντες ρυθμούς χρήσης· αποψίλωση, που μέχρι στιγμής έχει απογυμνώσει σχεδόν τα δύο τρίτα της επιφάνειας της γης που, όταν ξεκίνησε η πρώτη Βιομηχανική Επανάσταση, καλυπτόταν από δένδρα και επί του παρόντος συνεχίζει με ρυθμό 227 εκατομμυρίων στρεμμάτων τον χρόνο, ενώ στην ουσία θα εξαλείψει τα υπεραιωνόβια δάση του πλανήτη μέσα στην επόμενη δεκα-*

διεισδύουν και τα συμφέροντά του να διαφυλάσσονται με 14.000 στρατιώτες αν χρειαστεί ή ακόμη και με μια ολόκληρη Καταιγίδα της Ερήμου».

Καταλήγει, επίσης, στο συμπέρασμα ότι εάν το οικοδόμημα του βιομηχανισμού πολιτισμού δεν καταρρεύσει τελικά από το αποτέλεσμα μιας αποφασιστικής αντίστασης, φαίνεται ότι θα καταρρεύσει λόγω των συσσωρευμένων «υπερβολών και ασταθειών» του μέσα σε λίγες δεκαετίες:

«*Η ιστορική καταγραφή των τελευταίων πέντε χιλιάδων ετών υποδηλώνει ξεκάθαρα ότι όλοι οι προηγούμενοι αφανίστηκαν, ανεξαρτήτως από το που ή για πόσο ήκμασαν, ως αποτέλεσμα της συνεχούς επίθεσης τους στο περιβάλλον που συνήθως κατέληγε σε απώλεια εδάφους, πλημμύρες και λιμό, αλλά και μιας διαδοχικής διόγκωσης όλων των κοινωνικών στρωμάτων που συνήθως κατέληγε σε εξέγερση, πόλεμο και διάλυση. Οι πολιτισμοί και οι αυτοκρατορίες που τους δίνουν σχήμα και μορφή μπορούν να επιτύχουν πολλά χρήσιμα και αξιόλογα πράγματα –ή αυτό θέλουν να πιστέψουμε οι ιστορικοί των μεταγενέστερων πολιτισμών– φαίνονται όμως ανίκανοι να αντιληφθούν τη σημασία της κλίμακας ή των ορίων, ενώ κατά την ανάπτυξη και διόγκωσή τους δεν μπορούν να διατηρήσουν την ισορροπία και τη συνέχεια εντός ή εκτός. Ο βιομηχανικός πολιτισμός διαφέρει μόνο ως προς το ότι πλέον είναι πολύ μεγαλύτερος και πολύ ισχυρότερος απ' οποιονδήποτε άλλον στην ιστορία, με γεωμετρικές διαφορές σε όλες τις διαστάσεις και η κατάρρευσή του θα είναι πολύ πιο εκτενής και ολοσχερής, πολύ πιο καταστροφική*».

Ο Κέρκπατρικ θεωρεί ότι μια τέτοια «κατάρρευση» θα συνοδευτεί από μια τέτοιας έκτασης και σφοδρότητας περιβαλλοντική και κοινωνική αποδιάρθρωση ώστε θα απειληθεί σε σοβαρότατο βαθμό η συνέχιση της ίδιας της ζωής, της ανθρώπινης τουλάχιστον, πάνω στον πλανήτη.

Ο συγγραφέας συνάμα όμως «βλέπει» και την σταδιακή διάβρωση των μηχανισμών των κρατών-εθνών που θα έχουν καταστεί «παρωχημένοι και ανεφάρμοστοι», που θα συνοδευτεί από την επίσης σταδιακή αναβίωση και την επανενδυνάμωση των μικρών βιοπεριοχών και των συνεκτικών κοινοτήτων.

«*Σε κάθε περίπτωση, οι επιζήσαντες θα πρέπει οπωσδήποτε να έχουν ένα σώμα παραδόσεων και κάποιο όραμα για την αναγέννηση του ανθρωπίνου είδους που θα τους καθοδηγεί από εκείνο το σημείο και μετά στο πώς να*

1812

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] Σπάζονται 300+ μηχανές – Συλλήψεις Λουδιτών – Στέλνονται 1.000+ στρατιώτες. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Καίγεται 1 εργοστάσιο. Σπάζονται μηχανές.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] Σπάζονται γύρω στις 30 μηχανές. [ΛΑΝΚΑΣΑΪΡ/ΤΣΕΣΑΪΡ] Καίγεται 1 αποθήκη. Επίθεση σε 1 εργοστάσιο. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Επίθεση σε 3 εργαστήρια, σπάζονται μηχανές. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Συζήτηση νομοσχεδίου που επισύρει τη θανατική ποινή για το σπάσιμο μηχανών· ο Μπάιρον εκφωνεί ομιλία για να εκφράσει την αντίθεσή του.

ΜΑΡΤΙΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] Σπάζονται 12 μηχανές. –Ασσίζες: Εξορίζονται 12 άτομα. [ΛΑΝΚΑΣΑΪΡ/ΤΣΕΣΑΪΡ] Επίθεση σε 1 εργοστάσιο. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Επίθεση σε περίπου 12 εργαστήρια, σπάζονται μηχανές –Επίθεση σε 2 εργοστάσια. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Γεννιέται ο Ντίκενς –Το νομοσχέδιο για το σπάσιμο μηχανών γίνεται νόμος του κράτους –Δημοσιεύεται το Τσάιλντ Χάρολντ.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] Πυροβολείται 1 εργοστασιάρχης [ΛΑΝΚΑΣΑΪΡ/ΤΣΕΣΑΪΡ] Ταραχές στο Εμπορικό Ανταλλακτήριο –15+ ταραχές για τρόφιμα –Επιθέσεις σε 10 εργοστάσια, τα 2 καταστρέφονται -10+ Λουδίτες νεκροί. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Επιθέσεις σε 4 σπίτια, 2 εργαστήρια, 2 εργοστάσια –1 εργοστασιάρχης νεκρός –4 Λουδίτες νεκροί –Επίθεση σε 1 εργοστασιάρχη. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Ο Μάλθους εκλέγεται μέλος της διάσημης λέσχης των Ουίγων King of Clubs.

ΜΑΪΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] 1 ταραχή για τα τρόφιμα –Στέλνονται 2.000 στρατιώτες. [ΛΑΝΚΑΣΑΪΡ/ΤΣΕΣΑΪΡ] Επίθεση σε 1 εργοστασιάρχη –Ασσίζες: Απαγχονίζονται 10 άτομα, 38 φυλακίζονται –Τοποθέτηση 6.900 στρατιωτών. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Επιδρομές για όπλα, ληστείες –Τοποθέτηση 4.000 στρατιωτών. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Δολοφονείται ο πρωθυπουργός Πέρσιβαλ –Ανοίγει η έκθεση του ζωγράφου Ουίλιαμ Τέρνερ –Γεννιέται ο συγγραφέας και ζωγράφος Έντουαρντ Λίαρ.

ΙΟΥΝΙΟΣ [ΛΑΝΚΑΣΑΪΡ/ΤΣΕΣΑΪΡ] 38 άτομα συλλαμβάνονται για παράνομη ορκωμοσία. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Επιδρομές για όπλα, ληστείες. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Ο λόρδος Λίβερπουλ αναλαμβάνει πρωθυπουργός· οι ΗΠΑ κηρύσσουν πόλεμο στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Το πέμπτο κεφάλαιο έχει τον τίτλο «***ΟΙ ΛΟΥΔΙΤΕΣ: Απρίλιος-Μάιος 1812***».

Το έκτο κεφάλαιο έχει τον τίτλο «***ΟΙ ΛΟΥΔΙΤΕΣ: Μάιος 1812-Ιανουάριος 1813***».

Το έβδομο κεφάλαιο έχει τον τίτλο «**ΟΙ ΛΟΥΔΙΤΕΣ: 1813**».

Το όγδοο κεφάλαιο πραγματεύεται την «***ΔΕΥΤΕΡΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ***» και εμπεριέχει τις εξής υποενότητες: «Η επιβολή της τεχνολογίας», «Η καταστροφή του περιβάλλοντος», «Η κατασκευή των αναγκών», «Η δοκιμασία των εργατών», «Το κράτος ως υπηρέτης», «Η κατάκτηση της φύσης».

Εδώ, μεταξύ άλλων, ο συγγραφέας καταγράφει ορισμένες από τις καταστροφικές συνέπειες του βιομηχανισμού που προδιαγράφουν ένα ακόμη πιο ζοφερό «μέλλον»...

«Η τεχνόσφαιρα γεννά περιβαλλοντικά κόστη σε όλες τις φάσεις της καθημερινής λειτουργίας της –εξαγωγή, καλλιέργεια, μεταφορά, επεξεργασία, παραγωγή, αποθήκευση, μάρκετινγκ, χρήση και απόρριψη- τα οποία επωμίζεται η βιόσφαιρα. Κάποια από αυτά πλέον είναι οφθαλμοφανή και αποτελούν υλικό για τους τίτλους ειδήσεων: εξάντληση των πόρων, που χαρακτηρίζεται από την απώλεια 26 δισεκατομμυρίων αρόσιμης γης κάθε χρόνο παγκοσμίως, καθώς και τα φθίνοντα αποθέματα χαλκού, μολύβδου, νικελίου, σιδήρου, βωξίτη, υδραργύρου, ψευδαργύρου, φωσφορικού άλατος, μαγγανίου, ουρανίου, κασσίτερου και βολφραμίου, που πιστεύεται ότι θα εξαντληθούν κάποια στιγμή μέσα στην επόμενη γενιά, ακόμη και με τους παρόντες ρυθμούς χρήσης· αποψίλωση, που μέχρι στιγμής έχει απογυμνώσει σχεδόν τα δύο τρίτα της επιφάνειας της γης που, όταν ξεκίνησε η πρώτη Βιομηχανική Επανάσταση, καλυπτόταν από δένδρα και επί του παρόντος συνεχίζει με ρυθμό 227 εκατομμυρίων στρεμμάτων τον χρόνο, ενώ στην ουσία θα εξαλείψει τα υπεραιωνόβια δάση του πλανήτη μέσα στην επόμενη δεκαετία· μόλυνση της ατμόσφαιρας, του νερού, της φυτικής κάλυψης και του εδάφους, η οποία ήδη (μεταξύ πολλών άλλων) κατέστρεψε το στρώμα του όζοντος, κατέστρεψε μεγάλο κόμματι των ωκεανών και τους ζωτικής σημασίας υφάλους εντός τους, κατέστησε την μισή ποσότητα του παγκόσμιου αποθέματος πόσιμου νερού ακατάλληλη προς πόση ή κυριολεκτικά δηλητηριώδη, ενώ εξόντωσε ολόκληρα είδη με εκτιμώμενο ρυθμό 5000 την ημέρα κατά τα τελευταία είκοσι χρόνια· απερήμωση, που έχει ήδη μετατρέψει τα τρία τέταρτα της άλλοτε αρόσιμης γης του πλανήτη σε άγονη, αποξηραμένη έρημο, ενώ επί του παρόντος απειλεί άλλα 32 δισεκατομμύρια στρέμματα ανά τον κόσμο».

Το ένατο κεφάλαιο τιτλοφορείται «***ΟΙ ΝΕΟ-ΛΟΥΔΙΤΕΣ***»

Το δέκατο και τελευταίο κεφάλαιο ασχολείται με τα «***ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΤΩΝ ΛΟΥΔΙΤΩΝ***».

Εδώ ο συγγραφέας χωρίς να έχει την παραμικρή αυ-

«Η ιστορική καταγραφή των τελευταίων πέντε χιλιάδων ετών υποδηλώνει ξεκάθαρα ότι όλοι οι προηγούμενοι αφανίστηκαν, ανεξαρτήτως από το πού ή για πόσο ήκμασαν, ως αποτέλεσμα της συνεχούς επίθεσης τους στο περιβάλλον που συνήθως κατέληγε σε απώλεια εδάφους, πλημμύρες και λιμό, αλλά και μιας διαδοχικής διόγκωσης όλων των κοινωνικών στρωμάτων που συνήθως κατέληγε σε εξέγερση, πόλεμο και διάλυση. Οι πολιτισμοί και οι αυτοκρατορίες που τους δίνουν σχήμα και μορφή μπορούν να επιτύχουν πολλά χρήσιμα και αξιόλογα πράγματα –ή αυτό θέλουν να πιστέψουμε οι ιστορικοί των μεταγενέστερων πολιτισμών– φαίνονται όμως ανίκανοι να αντιληφθούν τη σημασία της κλίμακας ή των ορίων, ενώ κατά την ανάπτυξη και διόγκωσή τους δεν μπορούν να διατηρήσουν την ισορροπία και τη συνέχεια εντός ή εκτός. Ο βιομηχανικός πολιτισμός διαφέρει μόνο ως προς το ότι πλέον είναι πολύ μεγαλύτερος και πολύ ισχυρότερος απ' οποιονδήποτε άλλον στην ιστορία, με γεωμετρικές διαφορές σε όλες τις διαστάσεις και η κατάρρευσή του θα είναι πολύ πιο εκτενής και ολοσχερής, πολύ πιο καταστροφική».

Ο Κέρκπατρικ θεωρεί ότι μια τέτοια «κατάρρευση» θα συνοδευτεί από μια τέτοιας έκτασης και σφοδρότητας περιβαλλοντική και κοινωνική αποδιάρθρωση ώστε θα απειληθεί σε σοβαρότατο βαθμό η συνέχιση της ίδιας της ζωής, της ανθρώπινης τουλάχιστον, πάνω στον πλανήτη.

Ο συγγραφέας συνάμα όμως «βλέπει» και την σταδιακή διάβρωση των μηχανισμών των κρατών-εθνών που θα έχουν καταστεί «παρωχημένοι και ανεφάρμοστοι», που θα συνοδευτεί από την επίσης σταδιακή αναβίωση και την επανενδυνάμωση των μικρών βιοπεριοχών και των συνεκτικών κοινοτήτων.

«Σε κάθε περίπτωση, οι επιζήσαντες θα πρέπει οπωσδήποτε να έχουν ένα σώμα παραδόσεων και κάποιο όραμα για την αναγέννηση του ανθρωπίνου είδους που θα τους καθοδηγεί από εκείνο το σημείο και μετά στο πώς να ζουν σε αρμονία με τη φύση και στο πως και γιατί να κατασκευάζουν τις τεχνολογίες τους, σε συνύφανση με τους περιορισμούς και τις υποχρεώσεις τους απέναντι σ' αυτήν, επιδιώκοντας όχι να κατακτήσουν, να κυριαρχήσουν και να ελέγξουν τα είδη και τα συστήματα του φυσικού κόσμου –γιατί η αποτυχία του βιομηχανισμού θα τους έχει διδάξει πόσο απερίσκεπτο είναι αυτό– αλλά μάλλον να κατανοήσουν, να υπακούσουν, να αγαπήσουν και να ενσωματώσουν τη φύση τόσο στην ψυχή όσο και στα εργαλεία τους.

Είναι τώρα καθήκον των νέο-Λουδιτών, οπλισμένων με το παρελθόν, να προετοιμάσουν, να διαφυλάξουν και να συναρθρώσουν αυτό το σώμα παραδόσεων, αυτή την έμπνευση, για εκείνες τις διαφορετικές γενιές που μπορεί να υπάρξουν στο μέλλον».

Ακολουθεί το χρονολόγιο το οποίο και παραθέτουμε.

ΛΕΙΟ] Συζήτηση νομοσχεδίου που επισύρει τη θανατική ποινή για το σπάσιμο μηχανών· ο Μπάιρον εκφωνεί ομιλία για να εκφράσει την αντίθεση του.

ΜΑΡΤΙΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] Σπάζονται 12 μηχανές. –Ασσίζες: Εξορίζονται 12 άτομα. [ΛΑΝΚΑΣΑΪΡ/ΤΣΕΣΑΪΡ] Επίθεση σε 1 εργοστάσιο. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Επίθεση σε περίπου 12 εργαστήρια, σπάζονται μηχανές –Επίθεση σε 2 εργοστάσια. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Γεννιέται ο Ντίκενς –Το νομοσχέδιο για το σπάσιμο μηχανών γίνεται νόμος του κράτους –Δημοσιεύεται το Τσάιλντ Χάρολντ.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] Πυροβολείται 1 εργοστασιάρχης [ΛΑΝΚΑΣΑΪΡ/ΤΣΕΣΑΪΡ] Ταραχές στο Εμπορικό Ανταλλακτήριο –15+ ταραχές για τρόφιμα –Επιθέσεις σε 10 εργοστάσια, τα 2 καταστρέφονται -10+ Λουδίτες νεκροί. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Επιθέσεις σε 4 σπίτια, 2 εργαστήρια, 2 εργοστάσια –1 εργοστασιάρχης νεκρός –4 Λουδίτες νεκροί –Επίθεση σε 1 εργοστασιάρχη. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Ο Μάλθους εκλέγεται μέλος της διάσημης λέσχης των Ουίγων King of Clubs.

ΜΑΪΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] 1 ταραχή για τα τρόφιμα –Στέλνονται 2.000 στρατιώτες. [ΛΑΝΚΑΣΑΪΡ/ΤΣΕΣΑΪΡ] Επίθεση σε 1 εργοστασιάρχη –Ασσίζες: Απαγχονίζονται 10 άτομα, 38 φυλακίζονται –Τοποθέτηση 6.900 στρατιωτών. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Επιδρομές για όπλα, ληστείες –Τοποθέτηση 4.000 στρατιωτών. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Δολοφονείται ο πρωθυπουργός Πέρσιβαλ –Ανοίγει η έκθεση του ζωγράφου Ουίλιαμ Τέρνερ –Γεννιέται ο συγγραφέας και ζωγράφος Έντουαρντ Λίαρ.

ΙΟΥΝΙΟΣ [ΛΑΝΚΑΣΑΪΡ/ΤΣΕΣΑΪΡ] 38 άτομα συλλαμβάνονται για παράνομη ορκωμοσία. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Επιδρομές για όπλα, ληστείες. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Ο λόρδος Λίβερπουλ αναλαμβάνει πρωθυπουργός· οι ΗΠΑ κηρύσσουν πόλεμο στο Ηνωμένο Βασίλειο.

ΙΟΥΛΙΟΣ [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Επιδρομές για όπλα, ληστείες. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Η Βουλή των Λόρδων απορρίπτει το νομοσχέδιο του Χένσον για την παροχή βοήθειας στους καλτσοπλέκτες.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ [ΛΑΝΚΑΣΑΪΡ] Αθωώνονται 38 άτομα που είχαν συλληφθεί για παράνομη ορκωμοσία. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] 3+ταραχές για τρόφιμα.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] 1 ταραχή για τα τρόφιμα. [ΛΑΝΚΑΣΑΪΡ/ΤΣΕΣΑΪΡ] Καίγεται 1 εργοστάσιο. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] 2 εργαστήρια δέχονται επίθεση, σπάζονται μηχανές –Επιδρομές για όπλα. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Ο Ναπολέων μπαίνει στη Μόσχα.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Συλλήψεις Λουδιτών. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Ο Ναπολέων αποσύρει τα στρατεύματά του από τη Μόσχα.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] 1 ταραχή για τα τρόφιμα –

καλλιέργεια, μεταφορά, επεξεργασία, παραγωγή, αποθήκευση, μάρκετινγκ, χρήση και απόρριψη- τα οποία επωμίζεται η βιόσφαιρα. Κάποια από αυτά πλέον είναι οφθαλμοφανή και αποτελούν υλικό για τους τίτλους ειδήσεων: εξάντληση των πόρων, που χαρακτηρίζεται από την απώλεια 26 δισεκατομμυρίων αρόσιμης γης κάθε χρόνο παγκοσμίως, καθώς και τα φθίνοντα αποθέματα χαλκού, μολύβδου, νικελίου, σιδήρου, βωξίτη, υδραργύρου, ψευδαργύρου, φωσφορικού άλατος, μαγγανίου, ουρανίου, κασσίτερου και βολφραμίου, που πιστεύεται ότι θα εξαντληθούν κάποια στιγμή μέσα στην επόμενη γενιά, ακόμη και με τους παρόντες ρυθμούς χρήσης· αποψίλωση, που μέχρι στιγμής έχει απογυμνώσει σχεδόν τα δύο τρίτα της επιφάνειας της γης που, όταν ξεκίνησε η πρώτη Βιομηχανική Επανάσταση, καλυπτόταν από δένδρα και επί του παρόντος συνεχίζει με ρυθμό 227 εκατομμυρίων στρεμμάτων τον χρόνο, ενώ στην ουσία θα εξαλείψει τα υπεραιωνόβια δάση του πλανήτη μέσα στην επόμενη δεκαετία· μόλυνση της ατμόσφαιρας, του νερού, της φυτικής κάλυψης και του εδάφους, η οποία ήδη (μεταξύ πολλών άλλων) κατέστρεψε το στρώμα του όζοντος, κατέστρεψε μεγάλο κόμματι των ωκεανών και τους ζωτικής σημασίας υφάλους εντός τους, κατέστησε την μισή ποσότητα του παγκόσμιου αποθέματος πόσιμου νερού ακατάλληλη προς πόση ή κυριολεκτικά δηλητηριώδη, ενώ εξόντωσε ολόκληρα είδη με εκτιμώμενο ρυθμό 5000 την ημέρα κατά τα τελευταία είκοσι χρόνια· απερήμωση, που έχει ήδη μετατρέψει τα τρία τέταρτα της άλλοτε αρόσιμης γης του πλανήτη σε άγονη, αποξηραμένη έρημο, ενώ επί του παρόντος απειλεί άλλα 32 δισεκατομμύρια στρέμματα ανά τον κόσμο».

Το ένατο κεφάλαιο τιτλοφορείται «***ΟΙ ΝΕΟ-ΛΟΥΔΙΤΕΣ***»

Το δέκατο και τελευταίο κεφάλαιο ασχολείται με τα «***ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΤΩΝ ΛΟΥΔΙΤΩΝ***».

Εδώ ο συγγραφέας χωρίς να έχει την παραμικρή αυταπάτη για τον ρόλο του έθνους-κράτους όσον αφορά την στήριξη και την προάσπιση με κάθε μέσο του βιομηχανισμού με ιδιαίτερη διαύγεια αποφαίνεται ότι το βιομηχανικό καθεστώς «*μπορεί να προσαρμοστεί σε οποιοδήποτε εθνικό σύστημα –τη μαρξική Ρωσία, την καπιταλιστική Ιαπωνία, την Κίνα υπό έναν στυγερό δικτάτορα, τη Σιγκαπούρη υπό έναν καλοκάγαθο, τη χαώδη και σπαρασσόμενη Ινδία, τη νοικοκυρεμένη και συνεκτική Νορβηγία, το Ιουδαϊκό Ισραήλ, την ισλαμική Αίγυπτο– και το μόνο που ζητά ως αντάλλαγμα είναι οι προτεραιότητές του να επικρατούν, οι αγορές του να εξουσιάζουν, οι αξίες του να δήποτε άλλον στην ιστορία, με γεωμετρικές διαφορές σε όλες τις διαστάσεις και η κατάρρευσή του θα είναι πολύ πιο εκτενής και ολοσχερής, πολύ πιο καταστροφική*».

Ο Κέρκπατρικ θεωρεί ότι μια τέτοια «κατάρρευση» θα συνοδευτεί από μια τέτοιας έκτασης και σφοδρότητας περιβαλλοντική και κοινωνική αποδιάρθρωση ώστε θα απειληθεί σε σοβαρότατο βαθμό η συνέχιση της ίδιας της ζωής, της ανθρώπινης τουλάχιστον, πάνω στον πλανήτη.

Ο συγγραφέας συνάμα όμως «βλέπει» και την σταδιακή διάβρωση των μηχανισμών των κρατών-εθνών που θα έχουν καταστεί «παρωχημένοι και ανεφάρμοστοι», που θα συνοδευτεί από την επίσης σταδιακή αναβίωση και την επανενδυνάμωση των μικρών βιοπεριοχών και των συνεκτικών κοινοτήτων.

«Σε κάθε περίπτωση, οι επιζήσαντες θα πρέπει οπωσδήποτε να έχουν ένα σώμα παραδόσεων και κάποιο όραμα για την αναγέννηση του ανθρωπίνου είδους που θα τους καθοδηγεί από εκείνο το σημείο και μετά στο πώς να ζουν σε αρμονία με τη φύση και στο πως και γιατί να κατασκευάζουν τις τεχνολογίες τους, σε συνύφανση με τους περιορισμούς και τις υποχρεώσεις τους απέναντι σ' αυτήν, επιδιώκοντας όχι να κατακτήσουν, να κυριαρχήσουν και να ελέγξουν τα είδη και τα συστήματα του φυσικού κόσμου –γιατί η αποτυχία του βιομηχανισμού θα τους έχει διδάξει πόσο απερίσκεπτο είναι αυτό– αλλά μάλλον να κατανοήσουν, να υπακούσουν, να αγαπήσουν και να ενσωματώσουν τη φύση τόσο στην ψυχή όσο και στα εργαλεία τους.

Είναι τώρα καθήκον των νέο-Λουδιτών, οπλισμένων με το παρελθόν, να προετοιμάσουν, να διαφυλάξουν και να συναρθρώσουν αυτό το σώμα παραδόσεων, αυτή την έμπνευση, για εκείνες τις διαφορετικές γενιές που μπορεί να υπάρξουν στο μέλλον».

Ακολουθεί το χρονολόγιο το οποίο και παραθέτουμε.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ

1811

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] Σπάζονται γύρω στις 400 μηχανές –1 νεκρός Λουδίτης– Στέλνονται 1.900 στρατιώτες –Συλλήψεις Λουδιτών.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] Σπάζονται γύρω στις 400 μηχανές –Στέλνονται 500+ στρατιώτες –Συλλήψεις Λουδιτών. [ΛΑΝΚΑΣΑΪΡ/ΤΣΕΣΑΪΡ] Συνάντηση Λουδιτών.

ρια, 2 εργοστάσια –1 εργοστασιάρχης νεκρος –4 Λουδίτες νεκροί –Επίθεση σε 1 εργοστασιάρχη. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Ο Μάλθους εκλέγεται μέλος της διάσημης λέσχης των Ουίγων King of Clubs.

ΜΑΪΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] 1 ταραχή για τα τρόφιμα –Στέλνονται 2.000 στρατιώτες. [ΛΑΝΚΑΣΑΪΡ/ΤΣΕΣΑΪΡ] Επίθεση σε 1 εργοστασιάρχη –Ασσίζες: Απαγχονίζονται 10 άτομα, 38 φυλακίζονται –Τοποθέτηση 6.900 στρατιωτών. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Επιδρομές για όπλα, ληστείες –Τοποθέτηση 4.000 στρατιωτών. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Δολοφονείται ο πρωθυπουργός Πέρσιβαλ –Ανοίγει η έκθεση του ζωγράφου Ουίλιαμ Τέρνερ –Γεννιέται ο συγγραφέας και ζωγράφος Έντουαρντ Λίαρ.

ΙΟΥΝΙΟΣ [ΛΑΝΚΑΣΑΪΡ/ΤΣΕΣΑΪΡ] 38 άτομα συλλαμβάνονται για παράνομη ορκωμοσία. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Επιδρομές για όπλα, ληστείες. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Ο λόρδος Λίβερπουλ αναλαμβάνει πρωθυπουργός· οι ΗΠΑ κηρύσσουν πόλεμο στο Ηνωμένο Βασίλειο.

ΙΟΥΛΙΟΣ [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Επιδρομές για όπλα, ληστείες. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Η Βουλή των Λόρδων απορρίπτει το νομοσχέδιο του Χένσον για την παροχή βοήθειας στους καλτσοπλέκτες.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ [ΛΑΝΚΑΣΑΪΡ] Αθωώνονται 38 άτομα που είχαν συλληφθεί για παράνομη ορκωμοσία. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] 3+ταραχές για τρόφιμα.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] 1 ταραχή για τα τρόφιμα. [ΛΑΝΚΑΣΑΪΡ/ΤΣΕΣΑΪΡ] Καίγεται 1 εργοστάσιο. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] 2 εργαστήρια δέχονται επίθεση, σπάζονται μηχανές –Επιδρομές για όπλα. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Ο Ναπολέων μπαίνει στη Μόσχα.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Συλλήψεις Λουδιτών. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Ο Ναπολέων αποσύρει τα στρατεύματά του από τη Μόσχα.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] 1 ταραχή για τα τρόφιμα – Σπάζεται 1 μηχανή. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Συλλήψεις Λουδιτών.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] Σπάζονται γύρω στις 5 μηχανές. [ΓΙΟΡΚΣΑΪΡ] Ασσίζες: Απαγχονίζονται 14 άτομα, εξορίζονται 6. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Ο χημικός και εφευρέτης Χάμφρεϊ Ντέιβι χρίζεται ιππότης.

1813

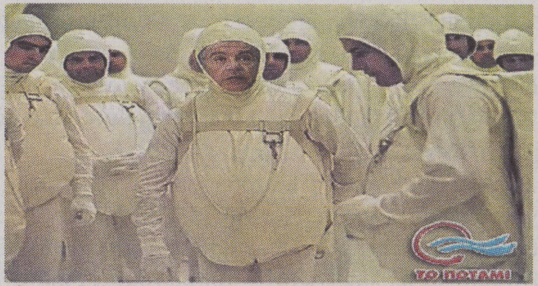
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ [ΝΟΤΙΓΧΑΜΣΑΪΡ] Σπάζονται γύρω στις 14 μηχανές. [ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ] Ο Σέλεϊ ιδρύει ταμείο αρωγής για τα παιδιά των Λουδιτών.

Συσπείρωση Αναρχικών

Ποτάμι τα Σπερματοζωάρια

Ο Σταύρος Θεοδωράκης βλέποντας πως το Ποτάμι στερεύει με αποτέλεσμα να εμφανίζονται οι κροκάλες του, σκέφτηκε να δηλώσει στους ψηφοφόρους του ότι το Ποτάμι έχει ακόμα ορμή αλλά όχι ποταμιού αλλά σπερματοζωαρίου: *«Για να γεννηθούμε ένα σπερματοζωάριο δεν δείλιασε. Έφυγε μπροστά. Δεν έμεινε να κοιτάει τι κάνουν τα άλλα. Ξεκίνησε και τελικά τα κατάφερε. Αποφάσισέ το λοιπόν, μην μείνεις πίσω, ψήφισε!»*. Περήφανα σπεματοζωάρια του ελλαδικού χώρου τρέξτε να δημιουργήσετε έναν ακόμα καλοπληρωμένο πεοκρούστη στης ευρωβουλής τις καρέκλες!

Stavros Theodorakis
@St_Theodorakis

Για να γεννηθούμε ένα σπερματοζωάριο δεν δείλιασε. Έφυγε μπροστά. Δεν έμεινε να κοιτάει τι κάνουν τα άλλα. Ξεκίνησε και τελικά τα κατάφερε. Αποφάσισέ το λοιπόν, μην μείνεις πίσω, ψήφισε!
#ekloges2019 #Ευρωεκλογες2019

Το γαλλικό κράτος απειλεί με φυλάκιση τρεις δημοσιογράφους εξαιτίας της αποκάλυψής τους ότι γαλλικά όπλα χρησιμοποιούνται στην ανθρωποσφαγή στην Υεμένη

Τρεις δημοσιογράφοι απειλούνται με φυλάκιση και τεράστια πρόστιμα για τη δημοσίευση εκθέσεων σχετικά με τη χρήση των γαλλικών όπλων στην Υεμένη. Οι δημοσιογράφοι χρησιμοποίησαν απόρρητα έγγραφα για να αποκαλύψουν τη συμμετοχή της Γαλλίας στον πόλεμο στην Υεμένη.

Οι δημοσιογράφοι Geoffrey Livoldi, Mathias Destal και Benoît Collombat απ'το Radio France αρνήθηκαν να αποκαλύψουν τις πηγές τους. Εάν καταδικαστούν, θα μπορούσαν να φυλακιστούν για πέντε χρόνια και πρόστιμο 83.000 $.

Η Amazon καταστρέφει εκατομμύρια απούλητα προϊόντα, όπως βιβλία, τηλεοράσεις και παιχνίδια

Ένας Γάλλος δημοσιογράφος πήγε μυστικός σε μια αποθήκη της Amazon και διαπίστωσε ότι η εταιρεία καταστρέφει απούλητα αντικείμενα, πιθανώς εκατομμύρια των στοιχείων. Μερικά από αυτά τα αχρησιμοποίητα στοιχεία είναι ύψους εκατοντάδων δολαρίων.

Ο ρεπόρτερ κινηματογράφησε μια καθορισμένη ζώνη καταστροφής που περιλαμβάνονται παιχνίδια, βιβλία και τηλεόρασεις επίπεδης οθόνης. Το συγκεκριμένο βίντεο μέσα από την αποθήκη της Amazon έχει αφαιρεθεί από το YouTube.

Η πρακτική αυτή είναι διαδεδομένη στις γαλλικές αποθήκες της Amazon. Μία από τις μικρότερες αποθήκες της Amazon στη χώρα έστειλε σχεδόν 300.000 στοιχεία για παλιοσίδερα σε μόλις εννέα μήνες. Πάνω από τρία εκατομμύρια προϊόντα καταστράφηκαν στη Γαλλία το περασμένο έτος. Η πρακτική αυτή εννοείται ότι δεν θα συμβαίνει μόνο στις αποθήκες της Γαλλίας.

Ξηρασία στην Ανγκόλα

Η Νότια Ανγκόλα αντιμετωπίζει τη χειρότερη ξηρασία των τελευταίων δεκαετιών, με τουλάχιστον 2,3 εκατομμύρια άτομα να διατρέχουν υψηλό κίνδυνο υποσιτισμού. Δεν έχει βρέξει από το Νοέμβριο και χιλιάδες αγρότες έχουν

Οι άνθρωποι στην Βόρεια Κορέα αγωνίζονται με την χειρότερη ξηρασία του αιώνα

Οι άνθρωποι της Βόρειας Κορέας ούτως ή άλλως δοκιμάζονται από ελλείψεις τροφίμων, υποσιτισμό και πείνα. Τώρα η χώρα αντιμετωπίζει τη χειρότερη ξηρασία του αιώνα. Οι λίμνες και οι ταμιευτήρες νερού στερεύουν, καθώς η χώρα έλαβε μόνο 56,3 χιλιοστά βροχής φέτος, το χαμηλότερο επίπεδο των βροχοπτώσεων από το 1917. Η συνεχιζόμενη ξηρασία προκαλεί σημαντική επίδραση στην καλλιέργεια του σιταριού, του κριθαριού, του καλαμποκιού, της πατάτας και των φασολιών. Πάνω από 10 εκατομμύρια άνθρωποι ή το 40 τοις εκατό του πληθυσμού υποσιτίζονται.

Ο υποψήφιος δήμαρχος Αθηνών ψήφισε ... για δήμαρχο Καρπενησίου

Ο υποψήφιος δήμαρχος Αθηνών Κώστας Μπακογιάννης προσήλθε και αυτός να ψηφίσει για δήμαρχο Καρπενησίου! Ναι καλά ακούσατε, ούτε ο ίδιος δεν θέλησε να ψηφίσει τον εαυτό του στην Αθήνα. Το σουρεαλιστικό θέατρο ολοκληρώθηκε με δηλώσεις έξω από εκλογικό κέντρο της Αθήνας αφού είχε ψηφίσει στο χωριό Βελωτά Ευρυτανίας.

Κηραλοιφές δια πάσα νόσον και πάσαν μαλακίαν

Μετά τους φραπέδες και τις πίτσες του Λεβέντη και τα νανοβιονικά γιλέκα και τα tamplet του Γεωργιάδη, ήρθε η ώρα των κηραλοιφών και των επιστολών του Ιησού Χριστού του Βελόπουλου. Όλοι χωράνε στον βουλευτικό μπερντέ, ελλαδικό και ευρωπαϊκό.

5ος θάνατος παιδιού στα κέντρα κράτησης μεταναστών στις ΗΠΑ

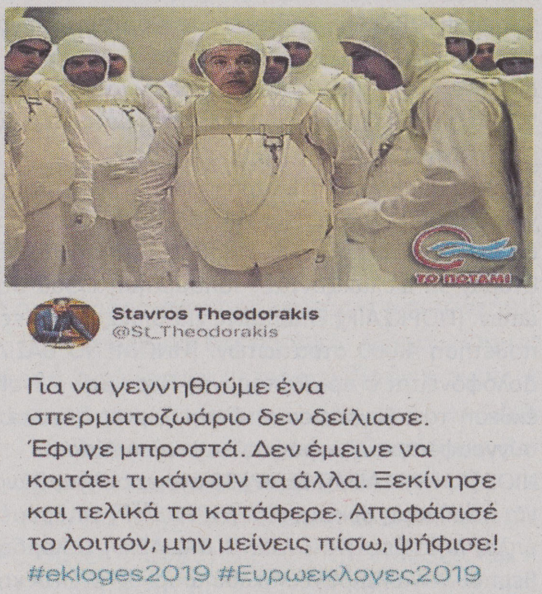
Ένα αγόρι 16 χρονών από τη Γουατεμάλα έχασε τη ζωή του στις φυλακές των ΗΠΑ τη Δευτέρα. Το αγόρι είχε συλληφθεί στην προσπάθειά του να περάσει τα σύνορα. Παρέμεινε έξι ημέρες σε φυλακή και στη συνέχεια μεταφέρθηκε σε άλλη εγκατάσταση, παρά το γεγονός ότι ήταν άρρωστο με γρίπη.

Το υπουργείο Εξωτερικών της Γουατεμάλας, δήλωσε ότι ο έφηβος ήταν από την Baja Verapaz, βόρεια της Πόλης της Γουατεμάλας, και επιδίωκε να επανενωθεί με την οικογένειά του στις ΗΠΑ.

Ποτάμι τα Σπερματοζωάρια

Ο Σταύρος Θεοδωράκης βλέποντας πως το Ποτάμι στερεύει με αποτέλεσμα να εμφανίζονται οι κροκάλες του, σκέφτηκε να δηλώσει στους ψηφοφόρους του ότι το Ποτάμι έχει ακόμα ορμή αλλά όχι ποταμιού αλλά σπερματοζωαρίου: *«Για να γεννηθούμε ένα σπερματοζωάριο δεν δείλιασε. Έφυγε μπροστά. Δεν έμεινε να κοιτάει τι κάνουν τα άλλα. Ξεκίνησε και τελικά τα κατάφερε. Αποφάσισέ το λοιπόν, μην μείνεις πίσω, ψήφισε!»*. Περήφανα σπεματοζωάρια του ελλαδικού χώρου τρέξτε να δημιουργήσετε έναν ακόμα καλοπληρωμένο πεοκρούστη στης ευρωβουλής τις καρέκλες!

Στρατιωτικές βάσεις των ΗΠΑ δηλητηριάζουν κοινότητες ινδιάνων

Σε δεκάδες στρατιωτικές βάσεις σε ολόκληρες τις ΗΠΑ το δίκτυο νερού έχει δηλητηριαστεί με υπερφθοριωμένες ενώσεις. Στο Κολοράντο Σπρινγκς, ο στρατός έχει μηνυθεί για υπερφθοριωμένες ενώσεις που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή πυροσβεστικού αφρού. Οι ενώσεις αυτές έχουν μολύνει το νερό, ίσως και για δεκαετίες.

Αλλά το πρόβλημα δεν περιορίζεται μόνο σε περιοχές κοντά σε στρατιωτικές εγκαταστάσεις. Μια μελέτη του 2007 εκτιμά ότι αυτές οι ενώσεις είναι στο αίμα του 98% των Αμερικανών. Περισσότερα από 1.500 δίκτυα πόσιμου νερού στις ΗΠΑ θα μπορούσαν να μολυνθούν από αυτές τις ενώσεις, επηρεάζοντας πάνω από 100 εκατομμύρια ανθρώπους σε τουλάχιστον 43 πολιτείες. Μελέτες έχουν δείξει ότι ορισμένες PFAS μπορούν να επηρεάσουν

μοσιογράφοι χρησιμοποίησαν απόρρητα έγγραφα για να αποκαλύψουν τη συμμετοχή της Γαλλίας στον πόλεμο στην Υεμένη.

Οι δημοσιογράφοι Geoffrey Livoldi, Mathias Destal και Benoît Collombat απ'το Radio France αρνήθηκαν να αποκαλύψουν τις πηγές τους. Εάν καταδικαστούν, θα μπορούσαν να φυλακιστούν για πέντε χρόνια και πρόστιμο 83.000 $.

Η Amazon καταστρέφει εκατομμύρια απούλητα προϊόντα, όπως βιβλία, τηλεοράσεις και παιχνίδια

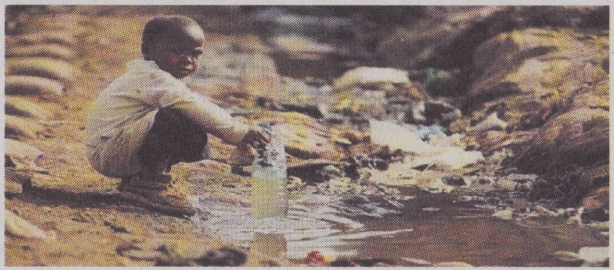
Ένας Γάλλος δημοσιογράφος πήγε μυστικός σε μια αποθήκη της Amazon και διαπίστωσε ότι η εταιρεία καταστρέφει απούλητα αντικείμενα, πιθανώς εκατομμύρια των στοιχείων. Μερικά από αυτά τα αχρησιμοποίητα στοιχεία είναι ύψους εκατοντάδων δολαρίων.

Ο ρεπόρτερ κινηματογράφησε μια καθορισμένη ζώνη καταστροφής που περιλαμβάνονται παιχνίδια, βιβλία και τηλεόρασεις επίπεδης οθόνης. Το συγκεκριμένο βίντεο μέσα από την αποθήκη της Amazon έχει αφαιρεθεί από το YouTube.

Η πρακτική αυτή είναι διαδεδομένη στις γαλλικές αποθήκες της Amazon. Μία από τις μικρότερες αποθήκες της Amazon στη χώρα έστειλε σχεδόν 300.000 στοιχεία για παλιοσίδερα σε μόλις εννέα μήνες. Πάνω από τρία εκατομμύρια προϊόντα καταστράφηκαν στη Γαλλία το περασμένο έτος. Η πρακτική αυτή εννοείται ότι δεν θα συμβαίνει μόνο στις αποθήκες της Γαλλίας.

Ξηρασία στην Ανγκόλα

Η Νότια Ανγκόλα αντιμετωπίζει τη χειρότερη ξηρασία των τελευταίων δεκαετιών, με τουλάχιστον 2,3 εκατομμύρια άτομα να διατρέχουν υψηλό κίνδυνο υποσιτισμού. Δεν έχει βρέξει από το Νοέμβριο και χιλιάδες αγρότες έχουν μείνει χωρίς συγκομιδή. Καλλιέργειες καταστρέφονται και οι κτηνοτρόφοι αγωνίζονται να βρουν αρκετό γρασίδι και νερό για τα ζώα τους. Οι κτηνοτρόφοι αναγκάστηκαν να κάνουν το καθιερωμένο ετήσιο ταξίδι με τα ζώα τους

τρεις μήνες νωρίτερα, στην απελπισμένη αναζήτηση τροφής. Πολύ λίγα από τα ζώα αναμένεται να επιβιώσουν ενώ χιλιάδες από αυτά έχουν πεθάνει ήδη.

στην καλλιέργεια του σιταριού, του κριθαριού, του καλαμποκιού, της πατάτας και των φασολιών. Πάνω από 10 εκατομμύρια άνθρωποι ή το 40 τοις εκατό του πληθυσμού υποσιτίζονται.

Ο υποψήφιος δήμαρχος Αθηνών ψήφισε ... για δήμαρχο Καρπενησίου

Ο υποψήφιος δήμαρχος Αθηνών Κώστας Μπακογιάννης προσήλθε να και αυτός να ψηφίσει για δήμαρχο Καρπενησίου! Ναι καλά ακούσατε, ούτε ο ίδιος δεν θέλησε να ψηφίσει τον εαυτό του στην Αθήνα. Το σουρεαλιστικό θέατρο ολοκληρώθηκε με δηλώσεις έξω από εκλογικό κέντρο της Αθήνας αφού είχε ψηφίσει στο χωριό Βελωτά Ευρυτανίας.

Κηραλοιφές δια πάσα νόσον και πάσαν μαλακίαν

Μετά τους φραπέδες και τις πίτσες του Λεβέντη και τα νανοβιονικά γιλέκα και τα tamplet του Γεωργιάδη, ήρθε η ώρα των κηραλοιφών και των επιστολών του Ιησού Χριστού του Βελόπουλου. Όλοι χωράνε στον βουλευτικό μπερντέ, ελλαδικό και ευρωπαϊκό.

5ος θάνατος παιδιού στα κέντρα κράτησης μεταναστών στις ΗΠΑ

Ένα αγόρι 16 χρονών από τη Γουατεμάλα έχασε τη ζωή του στις φυλακές των ΗΠΑ τη Δευτέρα. Το αγόρι είχε συλληφθεί στην προσπάθειά του να περάσει τα σύνορα. Παρέμεινε έξι ημέρες σε φυλακή και στη συνέχεια μεταφέρθηκε σε άλλη εγκατάσταση, παρά το γεγονός ότι ήταν άρρωστο με γρίπη.

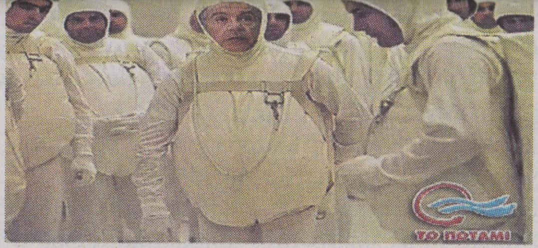
Το υπουργείο Εξωτερικών της Γουατεμάλας, δήλωσε ότι ο έφηβος ήταν από την Baja Verapaz, βόρεια της Πόλης της Γουατεμάλας, και επιδίωκε να επανενωθεί με την οικογένειά του στις ΗΠΑ.

Το αγόρι, που αναγνωρίστηκε ως ο Carlos Hernandez Gregorio Vasquez, ήταν το πέμπτο παιδί που πέθανε από τον Δεκέμβριο μετά από κράτηση από τους συνοριακούς πράκτορες των ΗΠΑ.

Ο Carlos συνελήφθη στις 13η Μαΐου στο Τέξας, μετά τη διέλευση των συνόρων. Οδηγήθηκε σε μια πρώην αποθήκη όπου εκατοντάδες ενήλικες και παιδιά κοιμούνται στοιβαγμένοι. Ο Κάρλος ανέφερε ότι δεν αισθανόταν καλά και είχε διαγνωστεί με τη γρίπη.

Την περασμένη εβδομάδα ένα παιδί 2 χρονών, επίσης,

Stavros Theodorakis
@St_Theodorakis

Για να γεννηθούμε ένα σπερματοζωάριο δεν δείλιασε. Έφυγε μπροστά. Δεν έμεινε να κοιτάει τι κάνουν τα άλλα. Ξεκίνησε και τελικά τα κατάφερε. Αποφάσισέ το λοιπόν, μην μείνεις πίσω, ψήφισε! #ekloges2019 #Ευρωεκλογες2019

Στρατιωτικές βάσεις των ΗΠΑ δηλητηριάζουν κοινότητες ινδιάνων

Σε δεκάδες στρατιωτικές βάσεις σε ολόκληρες τις ΗΠΑ το δίκτυο νερού έχει δηλητηριαστεί με υπερφθοριωμένες ενώσεις. Στο Κολοράντο Σπρινγκς, ο στρατός έχει μηνυθεί για υπερφθοριωμένες ενώσεις που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή πυροσβεστικού αφρού. Οι ενώσεις αυτές έχουν μολύνει το νερό, ίσως και για δεκαετίες.

Αλλά το πρόβλημα δεν περιορίζεται μόνο σε περιοχές κοντά σε στρατιωτικές εγκαταστάσεις. Μια μελέτη του 2007 εκτιμά ότι αυτές οι ενώσεις είναι στο αίμα του 98% των Αμερικανών. Περισσότερα από 1.500 δίκτυα πόσιμου νερού στις ΗΠΑ θα μπορούσαν να μολυνθούν από αυτές τις ενώσεις, επηρεάζοντας πάνω από 100 εκατομμύρια ανθρώπους σε τουλάχιστον 43 πολιτείες. Μελέτες έχουν δείξει ότι ορισμένες PFAS μπορούν να επηρεάσουν την ανάπτυξη των παιδιών, να παρουσιάσουν προβλήματα συμπεριφοράς και μάθησης, να επηρεάσουν τη γονιμότητα των γυναικών διαταράσσοντας τις ορμόνες, το ανοσοποιητικό σύστημα και να αυξήσουν τον κίνδυνο πολλών μορφών καρκίνου. Οι υπερφθωριωμένες ενώσεις βρίσκονται σε υψηλά επίπεδα γύρω από βιομηχανικές εγκαταστάσεις, αεροδρόμια και στρατιωτικές βάσεις, χρησιμοποιούνται σε πολλά προϊόντα οικιακής χρήσης και βρίσκονται σε συσκευασίες τροφίμων, χαλιά, έπιπλα, είδη ένδυσης και μαγειρικά σκεύη.

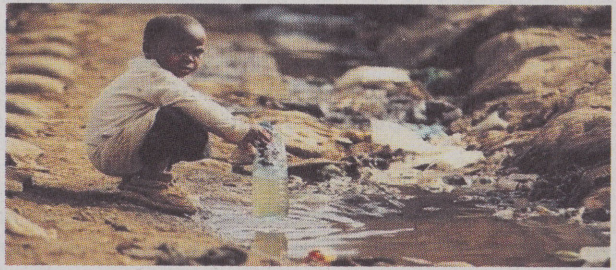
στοιχεία είναι ύψους εκατοντάδων δολαρίων.

Ο ρεπόρτερ κινηματογράφησε μια καθορισμένη ζώνη καταστροφής που περιλαμβάνονται παιχνίδια, βιβλία και τηλεοράσεις επίπεδης οθόνης. Το συγκεκριμένο βίντεο μέσα από την αποθήκη της Amazon έχει αφαιρεθεί από το YouTube.

Η πρακτική αυτή είναι διαδεδομένη στις γαλλικές αποθήκες της Amazon. Μία από τις μικρότερες αποθήκες της Amazon στη χώρα έστειλε σχεδόν 300.000 στοιχεία για παλιοσίδερα σε μόλις εννέα μήνες. Πάνω από τρία εκατομμύρια προϊόντα καταστράφηκαν στη Γαλλία το περασμένο έτος. Η πρακτική αυτή εννοείται ότι δεν θα συμβαίνει μόνο στις αποθήκες της Γαλλίας.

Ξηρασία στην Ανγκόλα

Η Νότια Ανγκόλα αντιμετωπίζει τη χειρότερη ξηρασία των τελευταίων δεκαετιών, με τουλάχιστον 2,3 εκατομμύρια άτομα να διατρέχουν υψηλό κίνδυνο υποσιτισμού. Δεν έχει βρέξει από το Νοέμβριο και χιλιάδες αγρότες έχουν μείνει χωρίς συγκομιδή. Καλλιέργειες καταστρέφονται και οι κτηνοτρόφοι αγωνίζονται να βρουν αρκετό γρασίδι και νερό για τα ζώα τους. Οι κτηνοτρόφοι αναγκάστηκαν να κάνουν το καθιερωμένο ετήσιο ταξίδι με τα ζώα τους

τρεις μήνες νωρίτερα, στην απελπισμένη αναζήτηση τροφής. Πολύ λίγα από τα ζώα αναμένεται να επιβιώσουν ενώ χιλιάδες από αυτά έχουν πεθάνει ήδη.

17 ποινικές κατηγορίες εναντίον του Julian Assange

Το κράτος των ΗΠΑ ανακοίνωσε 17 ποινικές κατηγορίες εναντίον του Julian Assange ιδρυτή των WikiLeaks στο πλαίσιο του νόμου κατασκοπείας, για την απόκτηση και την αποκάλυψη αποδεικτικών στοιχείων των ΗΠΑ για εγκλήματα πολέμου. Αν ο Julian Assange εκδοθεί από την Βρετανία στις ΗΠΑ τότε θα κινδυνέψει με ποινή κάθειρξης 170 ετών.

Μετά τους φραπέδες και τις πίτσες του Λεβέντη και τα νανοβιονικά γιλέκα και τα tamplet του Γεωργιάδη, ήρθε η ώρα των κηραλοιφών και των επιστολών του Ιησού Χριστού του Βελόπουλου. Όλοι χωράνε στον βουλευτικό μπερντέ, ελλαδικό και ευρωπαϊκό.

5ος θάνατος παιδιού στα κέντρα κράτησης μεταναστών στις ΗΠΑ

Ένα αγόρι 16 χρονών από τη Γουατεμάλα έχασε τη ζωή του στις φυλακές των ΗΠΑ τη Δευτέρα. Το αγόρι είχε συλληφθεί στην προσπάθειά του να περάσει τα σύνορα. Παρέμεινε έξι ημέρες σε φυλακή και στη συνέχεια μεταφέρθηκε σε άλλη εγκατάσταση, παρά το γεγονός ότι ήταν άρρωστο με γρίπη.

Το υπουργείο Εξωτερικών της Γουατεμάλας, δήλωσε ότι ο έφηβος ήταν από την Baja Verapaz, βόρεια της Πόλης της Γουατεμάλας, και επιδίωκε να επανενωθεί με την οικογένειά του στις ΗΠΑ.

Το αγόρι, που αναγνωρίστηκε ως ο Carlos Hernandez Gregorio Vasquez, ήταν το πέμπτο παιδί που πέθανε από τον Δεκέμβριο μετά από κράτηση από τους συνοριακούς πράκτορες των ΗΠΑ.

Ο Carlos συνελήφθη στις 13η Μαΐου στο Τέξας, μετά τη διέλευση των συνόρων. Οδηγήθηκε σε μια πρώην αποθήκη όπου εκατοντάδες ενήλικες και παιδιά κοιμούνται στοιβαγμένοι. Ο Κάρλος ανέφερε ότι δεν αισθανόταν καλά και είχε διαγνωστεί με τη γρίπη.

Την περασμένη εβδομάδα ένα παιδί 2 χρονών, επίσης,

πέθανε αφού πιάστηκε με την μητέρα του να περνάει τα σύνορα. Το παιδί μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο όπου παρέμεινε για αρκετές εβδομάδες πριν πεθάνει. Ο Juan de León Gutiérrez, ένας 16χρονος από τη Γουατεμάλα έχασε τη ζωή του στις φυλακές των ΗΠΑ στις 30 Απριλίου. Δύο άλλοι πρόσφυγες από τη Γουατεμάλα, η επτά ετών Jakelin CAAL και ο 8 ετών Felipe Alonzo-Gomez, πέθαναν το Δεκέμβριο ενώ κρατούνταν σε φυλακές των ΗΠΑ.

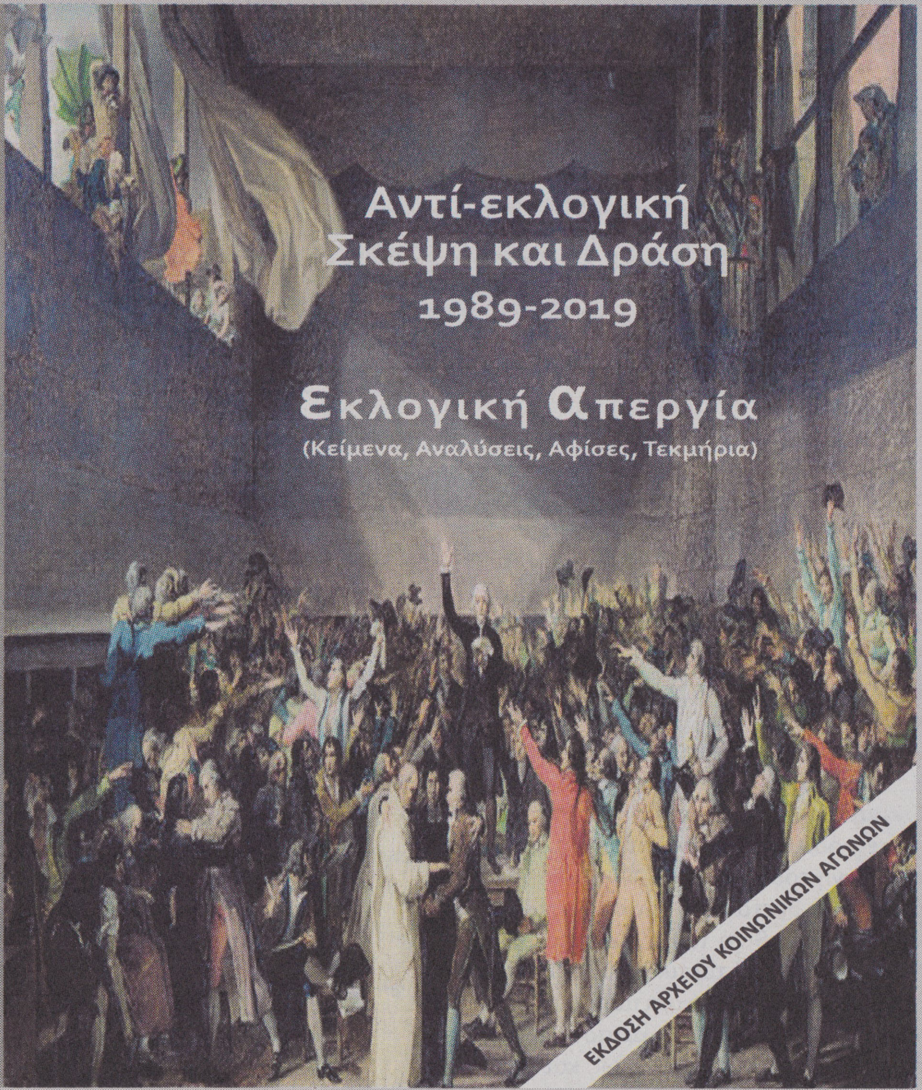
Έκδοση για τα 31 χρόνια της Συσπείρωσης Αναρχικών

Σε αυτήν την έκδοση περιλαμβάνονται κείμενα, απόψεις, αναλύσεις, αφίσες, προκηρύξεις και τεκμήρια που αφορούν την αντί-εκλογική σκέψη και δράση κατά την τριακονταετία από το 1989 έως το 2019. Σε αυτό το διάστημα, που αναφερόμαστε, υπάρχει μία καταγεγραμμένη διαρκής και συνεπής αναρχική παρουσία, λόγος, στάση και δράση –κατά του εκλογικού - κοινοβουλευτικού συστήματος εξουσίας–, της οποίας κεντρικός άξονας είναι η ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ. Παράλληλα, μέσα από τα κείμενα εκτυλίσσεται μία καταγραφή των προθέσεων και των σχεδιασμών των εκάστοτε κρατούντων και των πολιτικών και οικονομικών διαχειριστών του συστήματος, καθώς και η συμπόρευσή τους αναλόγως προς την κατεύθυνση, η οποία χαράσσεται από τον συνασπισμό ή τους συνασπισμούς της ευρύτερης κυριαρχίας.

ISBN 978-960-9617-04-8

ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ · ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ · ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Αντί-εκλογική Σκέψη και Δράση 1989-2019

Το βιβλίο διατίθεται στα βιβλιοπωλεία:

Πολιτεία (Ασκληπιού 1-3),
Ναυτίλος (Τρικούπη Χαρίλαου 28),
Πρωτοπορεία (Γραβιάς 3),
Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο (Θεμιστοκλέους 37),
Βιβλιοπωλείο των Συναδέλφων (Καλλιδρομίου 30Α),
Επί λέξει (Ακαδημίας 32),
Ιανός (Σταδίου 24),
Books Plus (Πανεπιστημίου 37),
Κεντρί (Θεσσαλονίκη),
Σαιξπηρικόν (Θεσσαλονίκη)
Πρωτοπορεία (Θεσσαλονίκη),
Πορθμός (Χαλκίδα),
καθώς και
στην Αναρχική Αρχειοθήκη (Σαριπόλου 8, τηλ. 6973799207)
επίσης, **Αποστέλλεται ταχυδρομικά κατόπιν συνενοήσεως.**

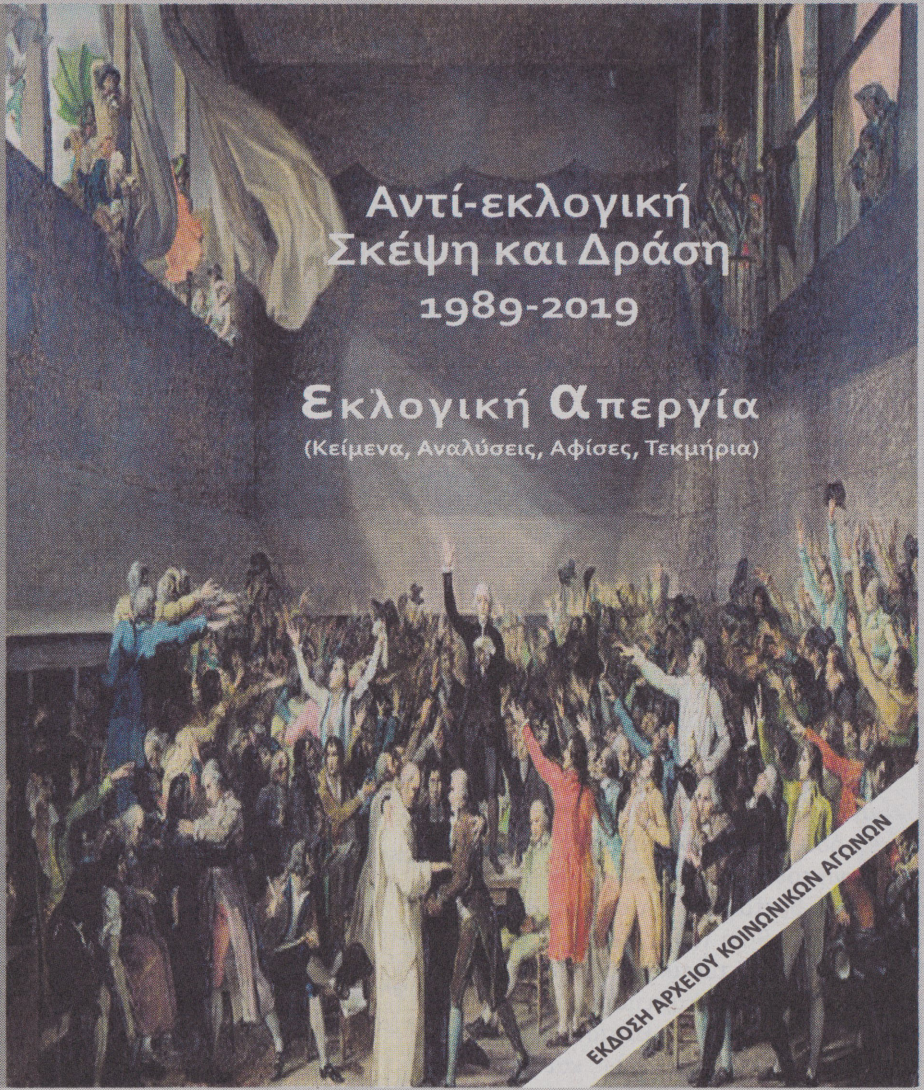
Έκδοση για τα 31 χρόνια της Συσπείρωσης Αναρχικών

Σε αυτήν την έκδοση περιλαμβάνονται κείμενα, απόψεις, αναλύσεις, αφίσες, προκηρύξεις και τεκμήρια που αφορούν την αντί-εκλογική σκέψη και δράση κατά την τριακονταετία από το 1989 έως το 2019. Σε αυτό το διάστημα, που αναφερόμαστε, υπάρχει μία καταγεγραμμένη διαρκής και συνεπής αναρχική παρουσία, λόγος, στάση και δράση –κατά του εκλογικού - κοινοβουλευτικού συστήματος εξουσίας–, της οποίας κεντρικός άξονας είναι η ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ. Παράλληλα, μέσα από τα κείμενα εκτυλίσσεται μία καταγραφή των προθέσεων και των σχεδιασμών των εκάστοτε κρατούντων και των πολιτικών και οικονομικών διαχειριστών του συστήματος, καθώς και η συμπόρευσή τους αναλόγως προς την κατεύθυνση, η οποία χαράσσεται από τον συνασπισμό ή τους συνασπισμούς της ευρύτερης κυριαρχίας.

ISBN 978-960-9617-04-8

ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ • ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ • ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Αντι-εκλογική Σκέψη και Δράση 1989-2019

Το βιβλίο διατίθεται στα βιβλιοπωλεία:

Πολιτεία (Ασκληπιού 1-3),
Ναυτίλος (Τρικούπη Χαρίλαου 28),
Πρωτοπορεία (Γραβιάς 3),
Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο (Θεμιστοκλέους 37),
Βιβλιοπωλείο των Συναδέλφων (Καλλιδρομίου 30Α),
Επί λέξει (Ακαδημίας 32),
Ιανός (Σταδίου 24),
Books Plus (Πανεπιστημίου 37),
Κεντρί (Θεσσαλονίκη),
Σαιξπηρικόν (Θεσσαλονίκη)
Πρωτοπορεία (Θεσσαλονίκη),
Πορθμός (Χαλκίδα),
καθώς και
στην Αναρχική Αρχειοθήκη (Σαριπόλου 8, τηλ. 6973799207)

επίσης, **Αποστέλλεται ταχυδρομικά κατόπιν συνενοήσεως.**

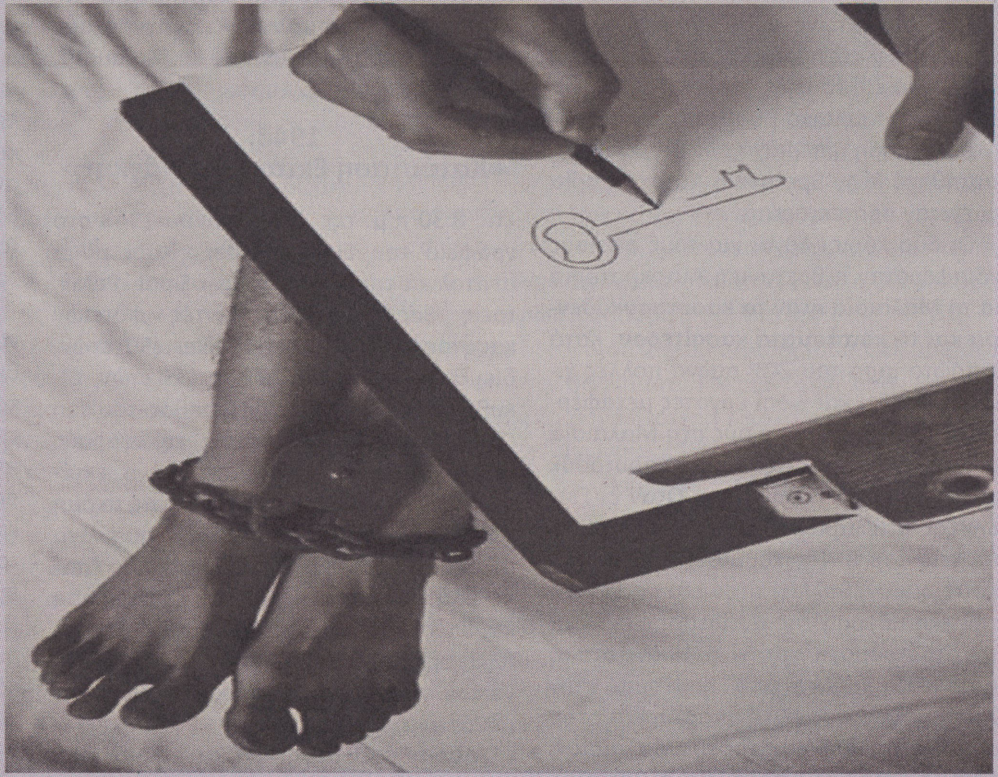
Το βιβλίο διατίθεται στα βιβλιοπωλεία:

Πολιτεία (Ασκληπιού 1-3),
Ναυτίλος (Τρικούπη Χαρίλαου 28),
Πρωτοπορεία (Γραβιάς 3),
Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο (Θεμιστοκλέους 37),
Βιβλιοπωλείο των Συναδέλφων (Καλλιδρομίου 30Α),
Επί λέξει (Ακαδημίας 32),
Ιανός (Σταδίου 24),
Books Plus (Πανεπιστημίου 37),
Κεντρί (Θεσσαλονίκη),
Σαιξπηρικόν (Θεσσαλονίκη)
Πρωτοπορεία (Θεσσαλονίκη),
Πορθμός (Χαλκίδα),
καθώς και
στην Αναρχική Αρχειοθήκη (Σαριπόλου 8, τηλ. 6973799207)
επίσης, **Αποστέλλεται ταχυδρομικά κατόπιν συνενοήσεως.**

Μπορείς να πετάξεις;

Πεθαίνεις όλη την ώρα,
κάθε στιγμή που κρυφοκοιτάζεις πίσω από τις κουρτίνες,
σε κάθε σου άγγιγμα πεθαίνεις,
σε κάθε σου σκέψη και επιθυμία.
Είσαι ανάλαφρος, μα δεν μπορείς να πετάξεις.
Υπάρχουν δούλοι λένε που αν σπάσεις τις αλυσίδες τους
θα εξεγερθούν
φορώντας τες πάλι,
όπως μας φορούσαν τα καλά μας όταν ήμασταν παιδιά,
και εμείς μέναμε εκεί,
με τα μάτια στην καρδιά, και την καρδιά στον ουρανό.
Γι' αυτό σου λέω ότι ίσως να μην μπορείς να πετάξεις όσο
χρησιμοποιείς τα πόδια σου.
Τα πόδια υπάρχουν για να πεθάνεις.
Σαν δυο άγκυρες. κρατάνε την καρδιά στην γη, για να πεθάνεις.

Ευξύ

1948-1960, Μαλαισία:

Η ΣΦΑΓΗ που ονομάστηκε Κατάσταση Εκτάκτου Ανάγκης

Η Μαλαισιανή «Κατάσταση Εκτάκτου Ανάγκης» (1948-60) ήταν ο μακρύτερος πόλεμος που διεξήγαγαν οι δυνάμεις της Βρετανίας και της Κοινοπολιτείας στον εικοστό αιώνα. Αυτός ο αδήλωτος «πόλεμος χωρίς όνομα», ενάντια στους αντάρτες στις ζούγκλες της Μαλαισίας, καθώς και η βάναυση καταστολή του, αποτέλεσαν πρότυπο για τις επιχειρήσεις των ΗΠΑ στο Βιετνάμ. Η αποκάλυψη της σφαγής στη Μαλαισία βασίζεται σε πρόσφατα δημοσιευμένα στοιχεία από τα βρετανικά αρχεία, καθώς και σε καταθέσεις αυτοπτών μαρτύρων τόσο από τις κυβερνητικές δυνάμεις όσο και από αντάρτες. Η περιβόητη «Σφαγή του Batang Kali» –γνωστή ως «My Lai της Βρετανίας»– η οποία έλαβε χώρα τον Δεκέμβριο του 1948, αποκαλύπτει ότι η βρετανική τακτική στη Μαλαισία ήταν πιο αδίστακτη από ό,τι παραδέχονται πολλοί ιστορικοί. Για την καταστολή της εξέγερσης στη Μαλαισία, όπως και στην Κένυα κατά την ίδια περίοδο, χρησιμοποιήθηκαν μαζικά προγράμματα επανεγκατάστασης και εθνοκάθαρσης, εναέριες βομβιστικές επιθέσεις χωρίς διακρίσεις, κακομεταχείριση και εκμετάλλευση των αυτοχθόνων πληθυσμών, των Orang Asli. Η «Κατάσταση Έκτακτης Ανάγκης» ήταν ένας ανελέητος πόλεμος. Στη Μαλαισία, οι Βρετανοί δημιούργησαν ένα γενικευμένα βίαιο κράτος ασφαλείας –και το κληροδότησαν στη σύγχρονη Μαλαισία. Η «Κατάσταση Εκτάκτου Ανάγκης» ήταν ένας σφοδρός πόλεμος που εξακολουθεί

αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη Μαλαισία, όπως και πολλές άλλες αποικίες της, αλλά ήθελε ταυτόχρονα να προστατεύσει τα συμφέροντά της στη χώρα: οι περισσότερες φυτείες καουτσούκ ανήκαν σε βρετανικές εταιρείες.

Μετά από συμφωνία, οι αντάρτες παραδίδουν τα όπλα τους, όχι, όμως και αυτά που έχουν πάρει από τους ηττημένους Γιαπωνέζους. Οι αντάρτες σύντομα συνειδητοποιούν ότι οι Βρετανοί σχεδιάζουν να εγκαταστήσουν μία κυβέρνηση

κτης Ανάγκης, πρώτα στο Perak ως απάντηση στο περιστατικό Sungai Siput και στη συνέχεια, τον Ιούλιο, σε ολόκληρη τη χώρα. Σύμφωνα με τα μέτρα, το Κομμουνιστικό Κόμμα της Μαλαισίας (MCP) και άλλα αριστερά κόμματα τίθενται εκτός νόμου.

Οι αντάρτες επιστέφουν στη ζούγκλα το 1948 και αρχίζουν ένα μακροχρόνιο δεύτερο αντάρτικο.

Η βρετανική ηγεσία χαρακτηρίζει τον πόλεμο στη Μαλαισία ως «Έκτακτη Ανάγκη». Και αυτό γιατί οι ασφαλιστικές εται-

οι κάτοικοί τους ξεριζώνονται και εγκαθίστανται σε προσωρινά στρατόπεδα ή «νέα χωριά», τοποθετημένα κοντά σε κεντρικούς δρόμους, εύκολα προσβάσιμα στις κυβερνητικές δυνάμεις ασφαλείας.

Οι κρατικές αρχές προσέφεραν μεγάλα χρηματικά ποσά, ακόμα και σπίτια, σε όσους ήταν διατεθειμένοι να καταδώσουν αντάρτες. Τα ποσά αυξήθηκαν σημαντικά όταν η τιμή του καουτσούκ και του κασσίτερου ανέβηκε υπερβολικά λόγω του πολέμου στην Κορέα, και οι αρχές είχαν πολύ περισσότερα χρήματα στη διάθεσή τους.

Η βρετανική στρατιωτική ηγεσία προσπάθησε να εξουθενώσει τους αντάρτες με **ισοπεδωτικούς βομβαρδισμούς (carpet bombing)** και χρησιμοποιώντας την πείνα ως όπλο. Είναι η πρώτη στρατιωτική Δύναμη που εφαρμόζει ολοκληρωτικό χημικό πόλεμο. Οι μικρές καλλιέργειες μέσα στη ζούγκλα από τις οποίες τρέφονται οι αντάρτες, ψεκάζονται τακτικά από αεροπλάνα και ελικόπτερα με χημικά ζιζανιοκτόνα τα οποία καταστρέφουν τα σπαρτά, αλλά ταυτόχρονα δηλητηριάζουν και τους κατοίκους της περιοχής. Υπολογίζεται ότι ψεκάστηκαν περί τα 1.250 στρέμματα με διαφόρων ειδών δηλητήρια. Υπάρχουν αναφορές για δέκα χιλιάδες δηλητηριασμένους ανθρώπους. Οι βομβαρδισμοί και οι ψεκασμοί αποτέλεσαν το πρότυπο για τη μετέπειτα χρήση του λεγόμενου carpet bombing και του Agent Orange στο Βιετνάμ από τις ΗΠΑ. Αυτή η μορφή αντιμετώπισης του αντάρτικου από τις βρετανικές δυνάμεις και τις δυνάμεις της Κοινοπολιτείας χρησιμοποιήθηκε ως πρότυπο για την καταστολή εξεγέρσεων και σε άλλες χώρες. Ένας ανώτατος αξιωματικός του βρετανικού στρατού που είχε άμεσο ρόλο είναι ο Σερ Φρανκ Κίτσον, ο οποίος συμμετείχε στην καταστολή των εξεγέρσεων στην Κένυα,

Η Ανάγκης» (1948-60) ήταν ο μακρύτερος πόλεμος που διεξήγαγαν οι δυνάμεις της Βρετανίας και της Κοινοπολιτείας στον εικοστό αιώνα. Αυτός ο αδήλωτος «πόλεμος χωρίς όνομα», ενάντια στους αντάρτες στις ζούγκλες της Μαλαισίας, καθώς και η βάναυση καταστολή του, αποτέλεσαν πρότυπο για τις επιχειρήσεις των ΗΠΑ στο Βιετνάμ. Η αποκάλυψη της σφαγής στη Μαλαισία βασίζεται σε πρόσφατα δημοσιευμένα στοιχεία από τα βρετανικά αρχεία, καθώς και σε καταθέσεις αυτοπτών μαρτύρων τόσο από τις κυβερνητικές δυνάμεις όσο και από αντάρτες. Η περιβόητη «Σφαγή του Batang Kali» –γνωστή ως «My Lai της Βρετανίας»– η οποία έλαβε χώρα τον Δεκέμβριο του 1948, αποκαλύπτει ότι η βρετανική τακτική στη Μαλαισία ήταν πιο αδίστακτη από ό,τι παραδέχονται πολλοί ιστορικοί. Για την καταστολή της εξέγερσης στη Μαλαισία, όπως και στην Κένυα κατά την ίδια περίοδο, χρησιμοποιήθηκαν μαζικά προγράμματα επανεγκατάστασης και εθνοκάθαρσης, εναέριες βομβιστικές επιθέσεις χωρίς διακρίσεις, κακομεταχείριση και εκμετάλλευση των αυτοχθόνων πληθυσμών, των Orang Asli. Η «Κατάσταση Έκτακτης Ανάγκης» ήταν ένας ανελέητος πόλεμος. Στη Μαλαισία, οι Βρετανοί δημιούργησαν ένα γενικευμένα βίαιο κράτος ασφαλείας –και το κληροδότησαν στη σύγχρονη Μαλαισία. Η «Κατάσταση Εκτάκτου Ανάγκης» ήταν ένας σφοδρός πόλεμος που εξακολουθεί να στοιχειώνει το παρόν.

Ιστορική Αναφορά

Η Μαλαισία εκτείνεται σε δύο διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές, τη Μαλαισιανή χερσόνησο και το νησί Βόρνεο. Έχει τις ρίζες της στα Μαλαϊκά βασίλεια. Τον 18ο αιώνα ολόκληρη η περιοχή των στενών προσαρτήθηκε στην Βρετανική Αυτοκρατορία και έγιναν προτεκτοράτα.

Οι δύο κύριοι λόγοι για τους οποίους ενδιαφερόταν η Βρετανική Αυτοκρατορία για τη Μαλαισία ήταν **τα καουτσουκόδενδρα και τα κοιτάσματα κασσίτερου**. Κατά το πρώτο μισό του 20ου αιώνα πολλές χιλιάδες Κινέζοι και Ινδοί εργάτες μεταφέρθηκαν από τους Βρετανούς στη Μαλαισία

αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη Μαλαισία, όπως και πολλές άλλες αποικίες της, αλλά ήθελε ταυτόχρονα να προστατεύσει τα συμφέροντά της στη χώρα: οι περισσότερες φυτείες καουτσούκ ανήκαν σε βρετανικές εταιρείες.

Μετά από συμφωνία, οι αντάρτες παραδίδουν τα όπλα τους, όχι, όμως και αυτά που έχουν πάρει από τους ηττημένους Γιαπωνέζους. Οι αντάρτες σύντομα συνειδητοποιούν ότι οι Βρετανοί σχεδιάζουν να εγκαταστήσουν μία κυβέρνηση που θα εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους και ότι δεν είναι διατεθειμένοι να κάνουν οποιαδήποτε παραχώρηση. Το 1947 οργανώνονται, ούτε λίγο ούτε πολύ, 300 απεργίες σε μια προσπάθεια να αναγκαστούν οι Βρετανοί να φύγουν από τη Μαλαισία, χωρίς, όμως, αποτέλεσμα.

1948: «Κατάσταση Εκτάκτου Ανάγκης»

Στις 8:30 π.μ. της 16ης Ιουνίου 1948 στο γραφείο του Elphil Estate, είκοσι μίλια ανατολικά της πόλης Sungai Siput, Perak, τρεις Ευρωπαίοι διευθυντές φυτειών καουτσούκ, ο Arthour Walker (50 ετών, διευθυντής), ο John Allison (55 ετών, διευθυντής) και ο νεαρός βοηθός του Ian Christian εκτελούνται από τρεις νεαρούς

κτης Ανάγκης, πρώτα στο Perak ως απάντηση στο περιστατικό Sungai Siput και στη συνέχεια, τον Ιούλιο, σε ολόκληρη τη χώρα. Σύμφωνα με τα μέτρα, το Κομμουνιστικό Κόμμα της Μαλαισίας (MCP) και άλλα αριστερά κόμματα τίθενται εκτός νόμου.

Οι αντάρτες επιστρέφουν στη ζούγκλα το 1948 και αρχίζουν ένα μακροχρόνιο δεύτερο αντάρτικο.

Η βρετανική ηγεσία χαρακτηρίζει τον πόλεμο στη Μαλαισία ως «Έκτακτη Ανάγκη». Και αυτό γιατί οι ασφαλιστικές εταιρείες δεν θα κάλυπταν ζημιές σε κτίρια και καλλιέργειες που θα ήταν αποτέλεσμα πολεμικών συγκρούσεων. Ο πόλεμος παρουσιάστηκε σαν ένας ευγενής αγώνας κατά «κομμουνιστών τρομοκρατών»!

Μία μέθοδος αντιμετώπισης των ανταρτών ήταν το γνωστό «διαίρει και βασίλευε». Η βρετανική ηγεσία εκμεταλλεύτηκε συστηματικά τις πολιτιστικές διαφορές ανάμεσα στους γηγενείς μουσουλμάνους Μαλαισιανούς και τους μετανάστες Κινέζους. Η μυστική υπηρεσία της χώρας στρατολόγησε πληθώρα πληροφοριοδοτών.

Ολόκληρα χωριά εκκενώθηκαν για να αποκοπούν οι αντάρτες από τον πληθυσμό που τους υποστήριζε. Οι κινέζοι καταληψίες, που ζούσαν σε κρησφύγετα στη ζούγκλα, απομακρύνθηκαν βίαια

σίτερου ανέβηκε υπερβολικά λόγω του πολέμου στην Κορέα, και οι αρχές είχαν πολύ περισσότερα χρήματα στη διάθεσή τους.

Η βρετανική στρατιωτική ηγεσία προσπάθησε να εξουθενώσει τους αντάρτες με **ισοπεδωτικούς βομβαρδισμούς (carpet bombing)** και χρησιμοποιώντας την πείνα ως όπλο. Είναι η πρώτη στρατιωτική Δύναμη που εφαρμόζει ολοκληρωτικό χημικό πόλεμο. Οι μικρές καλλιέργειες μέσα στη ζούγκλα από τις οποίες τρέφονται οι αντάρτες, ψεκάζονται τακτικά από αεροπλάνα και ελικόπτερα με χημικά ζιζανιοκτόνα τα οποία καταστρέφουν τα σπαρτά, αλλά ταυτόχρονα δηλητηριάζουν και τους κατοίκους της περιοχής. Υπολογίζεται ότι ψεκάστηκαν περί τα 1.250 στρέμματα με διαφόρων ειδών δηλητήρια. Υπάρχουν αναφορές για δέκα χιλιάδες δηλητηριασμένους ανθρώπους. Οι βομβαρδισμοί και οι ψεκασμοί αποτέλεσαν το πρότυπο για τη μετέπειτα χρήση του λεγόμενου carpet bombing και του Agent Orange στο Βιετνάμ από τις ΗΠΑ. Αυτή η μορφή αντιμετώπισης του αντάρτικου από τις βρετανικές δυνάμεις και τις δυνάμεις της Κοινοπολιτείας χρησιμοποιήθηκε ως πρότυπο για την καταστολή εξεγέρσεων και σε άλλες χώρες. Ένας ανώτατος αξιωματικός του βρετανικού στρατού που είχε άμεσο ρόλο είναι ο Σερ Φρανκ Κίτσον, ο οποίος συμμετείχε στην καταστολή των εξεγέρσεων στην Κένυα, την Μαλαισία, το Ομάν, την Κύπρο και την Βόρεια Ιρλανδία. Μάλιστα, το 1971 ο Κίτσον εξέδωσε τις εμπειρίες του σε βιβλίο με τίτλο «Επιχειρήσεις Χαμηλής Έντασης», που αποτελεί ένα κλασικό στρατιωτικό εγχειρίδιο για την καταστολή εξεγέρσεων.

Η σφαγή του Batang Kali

Πρόκειται για την δολοφονία 24 άοπλων χωρικών από την 7η διμοιρία σκωτσέζων στρατιωτών των βρετανικών δυνάμεων, το Δεκέμβριο του 1948. Οι στρατιώτες περικυκλώνουν μια φυτεία καουτσούκ στο Sungai Rimoh, κοντά στο Batang Kali της περιφέρειας Selangor. Οι άνθρωποι που δουλεύουν εκεί περικυκλώνονται από τους στρατιώτες. Οι άνδρες χωρίζονται

χώρα τον Δεκέμβριο του 1948, αποκαλύπτει ότι η βρετανική τακτική στη Μαλαισία ήταν πιο αδίστακτη από ό,τι παραδέχονται πολλοί ιστορικοί. Για την καταστολή της εξέγερσης στη Μαλαισία, όπως και στην Κένυα κατά την ίδια περίοδο, χρησιμοποιήθηκαν μαζικά προγράμματα επανεγκατάστασης και εθνοκάθαρσης, εναέριες βομβιστικές επιθέσεις χωρίς διακρίσεις, κακομεταχείριση και εκμετάλλευση των αυτοχθόνων πληθυσμών, των Orang Asli. Η «Κατάσταση Έκτακτης Ανάγκης» ήταν ένας ανελέητος πόλεμος. Στη Μαλαισία, οι Βρετανοί δημιούργησαν ένα γενικευμένα βίαιο κράτος ασφαλείας –και το κληροδότησαν στη σύγχρονη Μαλαισία. Η «Κατάσταση Εκτάκτου Ανάγκης» ήταν ένας σφοδρός πόλεμος που εξακολουθεί να στοιχειώνει το παρόν.

Ιστορική Αναφορά

Η Μαλαισία εκτείνεται σε δύο διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές, τη Μαλαισιανή χερσόνησο και το νησί Βόρνεο. Έχει τις ρίζες της στα Μαλαϊκά βασίλεια. Τον 18ο αιώνα ολόκληρη η περιοχή των στενών προσαρτήθηκε στην Βρετανική Αυτοκρατορία και έγιναν προτεκτοράτα.

Οι δύο κύριοι λόγοι για τους οποίους ενδιαφερόταν η Βρετανική Αυτοκρατορία για τη Μαλαισία ήταν **τα καουτσουκόδενδρα και τα κοιτάσματα κασσίτερου**. Κατά το πρώτο μισό του 20ου αιώνα πολλές χιλιάδες Κινέζοι και Ινδοί εργάτες μεταφέρθηκαν από τους Βρετανούς στη Μαλαισία για να δουλέψουν στις φυτείες καουτσούκ και στα ορυχεία κασσίτερου. Όταν οι Γιαπωνέζοι κατέλαβαν τη Μαλαισία κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, οι Βρετανοί συνέβαλλαν στον εξοπλισμό και στην εκπαίδευση της αντίστασης ενάντια στα στρατεύματα κατοχής. Η αντίσταση αποτελείτο κυρίως από Κινέζους, στην πλειοψηφία τους μέλη ή υποστηρικτές του Κομμουνιστικού Κόμματος της Μαλαισίας. Μετά το τέλος του πολέμου, η Βρετανία

αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη Μαλαισία, όπως και πολλές άλλες αποικίες της, αλλά ήθελε ταυτόχρονα να προστατεύσει τα συμφέροντά της στη χώρα: οι περισσότερες φυτείες καουτσούκ ανήκαν σε βρετανικές εταιρείες.

Μετά από συμφωνία, οι αντάρτες παραδίδουν τα όπλα τους, όχι, όμως και αυτά που έχουν πάρει από τους ηττημένους Γιαπωνέζους. Οι αντάρτες σύντομα συνειδητοποιούν ότι οι Βρετανοί σχεδιάζουν να εγκαταστήσουν μία κυβέρνηση που θα εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους και ότι δεν είναι διατεθειμένοι να κάνουν οποιαδήποτε παραχώρηση. Το 1947 οργανώνονται, ούτε λίγο ούτε πολύ, 300 απεργίες σε μια προσπάθεια να αναγκαστούν οι Βρετανοί να φύγουν από τη Μαλαισία, χωρίς, όμως, αποτέλεσμα.

1948: «Κατάσταση Εκτάκτου Ανάγκης»

Στις 8:30 π.μ. της 16ης Ιουνίου 1948 στο γραφείο του Elphil Estate, είκοσι μίλια ανατολικά της πόλης Sungai Siput, Perak, τρεις Ευρωπαίοι διευθυντές φυτειών καουτσούκ, ο Arthour Walker (50 ετών, διευθυντής), ο John Allison (55 ετών, διευθυντής) και ο νεαρός βοηθός του Ian Christian εκτελούνται από τρεις νεαρούς Κινέζους. Στην προγραμματισμένη εκτέλεση ήταν να συμπεριληφθεί ένας ακόμη Βρετανός διευθυντής σε ένα κτήμα λίγα μίλια από τη Sungai Siput. Το τζιπ του έπαθε βλάβη κατά την πρωινή επιθεώρηση και επέστρεψε αργά στο γραφείο. Έτσι, η άλλη ομάδα ένοπλων που είχε σταλεί για να τον σκοτώσει, μη μπορώντας να περιμένει, αναχώρησε.

Δύο ημέρες αργότερα, στις 18 Ιουνίου 1948, οι Βρετανοί κηρύσσουν μέτρα Έκτακτης Ανάγκης, πρώτα στο Perak ως απάντηση στο περιστατικό Sungai Siput και στη συνέχεια, τον Ιούλιο, σε ολόκληρη τη χώρα. Σύμφωνα με τα μέτρα, το Κομμουνιστικό Κόμμα της Μαλαισίας (MCP) και άλλα αριστερά κόμματα τίθενται εκτός νόμου.

Οι αντάρτες επιστρέφουν στη ζούγκλα το 1948 και αρχίζουν ένα μακροχρόνιο δεύτερο αντάρτικο.

Η βρετανική ηγεσία χαρακτηρίζει τον πόλεμο στη Μαλαισία ως «Έκτακτη Ανάγκη». Και αυτό γιατί οι ασφαλιστικές εταιρείες δεν θα κάλυπταν ζημιές σε κτίρια και καλλιέργειες που θα ήταν αποτέλεσμα πολεμικών συγκρούσεων. Ο πόλεμος παρουσιάστηκε σαν ένας ευγενής αγώνας κατά «κομμουνιστών τρομοκρατών»!

Μία μέθοδος αντιμετώπισης των ανταρτών ήταν το γνωστό «διαίρει και βασίλευε». Η βρετανική ηγεσία εκμεταλλεύτηκε συστηματικά τις πολιτιστικές διαφορές ανάμεσα στους γηγενείς μουσουλμάνους Μαλαισιανούς και τους μετανάστες Κινέζους. Η μυστική υπηρεσία της χώρας στρατολόγησε πληθώρα πληροφοριοδοτών.

Ολόκληρα χωριά εκκενώθηκαν για να αποκοπούν οι αντάρτες από τον πληθυσμό που τους υποστήριζε. Οι κινέζοι καταληψίες, που ζούσαν σε κρησφύγετα στη ζούγκλα, απομακρύνθηκαν βίαια από την κυβέρνηση και μεταφέρθηκαν σε «νέα χωριά» που ήταν περιφραγμένα και ελέγχονταν από τον κυβερνήτη. Με το ονομαζόμενο σχέδιο Briggs, από τον εμπνευστή του βρετανό στρατηγό Sir(!) Harold Briggs, περίπου μισό εκατομμύριο αγρότες κρίθηκαν ύποπτοι ως φιλικά προσκείμενοι στους αντάρτες. Έτσι, χωριά ολόκληρα, που βρίσκονται κοντά σε ζούγκλες και λόφους που θεωρούνται «ζώνες ασφαλείας», καταστρέφονται και τηριάζουν και τους κατοίκους της περιοχής. Υπολογίζεται ότι ψεκάστηκαν περί τα 1.250 στρέμματα με διαφόρων ειδών δηλητήρια. Υπάρχουν αναφορές για δέκα χιλιάδες δηλητηριασμένους ανθρώπους.

Οι βομβαρδισμοί και οι ψεκασμοί αποτέλεσαν το πρότυπο για τη μετέπειτα χρήση του λεγόμενου carpet bombing και του Agent Orange στο Βιετνάμ από τις ΗΠΑ. Αυτή η μορφή αντιμετώπισης του αντάρτικου από τις βρετανικές δυνάμεις και τις δυνάμεις της Κοινοπολιτείας χρησιμοποιήθηκε ως πρότυπο για την καταστολή εξεγέρσεων και σε άλλες χώρες. Ένας ανώτατος αξιωματικός του βρετανικού στρατού που είχε άμεσο ρόλο είναι ο Σερ Φρανκ Κίτσον, ο οποίος συμμετείχε στην καταστολή των εξεγέρσεων στην Κένυα, την Μαλαισία, το Ομάν, την Κύπρο και την Βόρεια Ιρλανδία. Μάλιστα, το 1971 ο Κίτσον εξέδωσε τις εμπειρίες του σε βιβλίο με τίτλο «Επιχειρήσεις Χαμηλής Έντασης», που αποτελεί ένα κλασικό στρατιωτικό εγχειρίδιο για την καταστολή εξεγέρσεων.

Η σφαγή του Batang Kali

Πρόκειται για την δολοφονία 24 άοπλων χωρικών από την 7η διμοιρία σκωτσέζων στρατιωτών των βρετανικών δυνάμεων, το Δεκέμβριο του 1948. Οι στρατιώτες περικυκλώνουν μια φυτεία καουτσούκ στο Sungai Rimoh, κοντά στο Batang Kali της περιφέρειας Selangor. Οι άνθρωποι που δουλεύουν εκεί περικυκλώνονται από τους στρατιώτες. Οι άνδρες χωρίζονται από τις γυναίκες και τα παιδιά για ανάκριση. Συνολικά 24 άνδρες από το χωριό εκτελούνται με αυτόματα όπλα πριν πυρποληθούν όλα τα σπίτια του χωριού. Ο μόνος επιζών ενήλικος άνδρας είναι ένας 20χρονος ονόματι Chong Hong, ο οποίος λιποθύμησε και θεωρήθηκε νεκρός. Τα σώματα των νεκρών βρέθηκαν ακρωτηριασμένα. Ο αποκεφαλισμός και ο ακρωτηριασμός των ανταρτών από τις βρετανικές δυνάμεις ήταν κοινή πρακτική και ένας

Ο χορός της φωτιάς που μετατράπηκε σε ένα θανατηφόρο φολκλόρ προϊόν για τουρίστες

Με αφορμή τον θάνατο του εικονολήπτη Κώστα Θεοδωρακάκη από σαΐτα στην Καλαμάτα την ημέρα του Πάσχα, ξεδιπλώθηκε μια μεγάλη συζήτηση γύρω απ' τα έθιμα και τις παραδόσεις. Ο θανών εικονολήπτης τραβούσε επί 30 χρόνια τον σαϊτοπόλεμο. Στην συζήτηση αυτή ειπώθηκαν πολλές ανακρίβειες και ψεύδη γύρω από τον σαϊτοπόλεμο, που σκοπό είχαν την πολιτική εκμετάλλευση του θανάτου του εικονολήπτη που συνέπεσε με την προεκλογική περίοδο των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών. Οι πολιτικοί ανέκαθεν χρησιμοποιούσαν τις παραδόσεις ώστε να διατηρήσουν ή να φτιάξουν το κοινωνικό τους προφίλ και έτσι να έχουν μεγαλύτερο έρεισμα στην κοινωνία. Όσοι κατά καιρούς θέλησαν να διακόψουν μια παράδοση κόντρα στο κοινωνικό σύνολο πλήρωσαν πολιτικά την επιλογή τους αυτή, ενώ όσοι στήριξαν μακροημέρευσαν. Αυτό ο επί σχεδόν 12 χρόνια δήμαρχος Καλαμάτας Παναγιώτης Νίκας και φαβορί για τον θώκο της περιφέρειας Πελοποννήσου φάνηκε να το ξέρει καλά. Για το λόγο αυτό αρχικά υπερασπίσθηκε του σαϊτοπόλεμου με την γνωστή δήλωση ότι *«ο σαϊτοπόλεμος είναι καταγεγραμμένος στο DNA των Μεσσήνιων οπότε δύσκολα μπορεί να απαγορευτεί γιατί θα υπάρξουν αντιδράσεις. Ωστόσο ο δήμος προσπαθεί όλα αυτά τα χρόνια να λάβει μέτρα για να αποφευχθούν τέτοιου είδους περιστατικά».* Η παραπάνω δήλωση λίγες ώρες μετά τον θάνατο του εικονολήπτη ήταν λογικό να φέρει αντιδράσεις αλλά ήταν και επίσης λογικό να την κάνει, για το λόγο ότι ο Νίκας λόγω εκλογών δεν θα ήθελε να πήγαινε κόντρα σε ένα έθιμο που για πολλά χρόνια το στήριξε πολιτικά. Δεν θα ήθελε μια αναίρεση του εαυτού του και συγχρόνως θέλησε να υπερασπιστεί τους Μεσσήνιους ψηφοφόρους του. **Μάλιστα υπήρχε χρονιά που ο δήμαρχος δεν ήθελε να χρηματοδοτήσει τον σαϊτοπόλεμο και αντιμετώπισε σφοδρή κριτική από ΜΜΕ και όλες τις αντιπολιτευόμενες παρατάξεις, γεγονός το οποίο ξεχνάνε, όπως ξεχνάνε και τις ομόφωνες αποφά-**

αν δεν αλλάξει το θεσμικό πλαίσιο από την πολιτεία». Είναι προφανές ότι το θέμα κάνει τζίζ και κανείς δήμαρχος δεν θα θελήσει να βάλει την υπογραφή του στην λήξη του σαϊτοπόλεμου και γι αυτό το λόγο όλοι πλέον μεταθέτουν τις αρμοδιότητες στο Κράτος, όπου θα πρέπει να βρει ένα νομοθετικό πλαίσιο ώστε ο σαϊτοπόλεμος να συνεχίσει να γίνεται και να συνεχιστεί η παράδοση. Σ' αυτό το σημείο να ξεκαθαρίσουμε ότι η λέξη παράδοση είναι ένας νεωτερικός, κατασκευασμένος όρος. *«Αυτό που έφτασε σήμερα να ονομάζεται "παράδοση" κάποτε δεν ήταν σηματοδοτημένο και ξεχωριστό. Υπήρχε όπου ζούσαν οι άνθρωποι, εξελισσόταν ή χανόταν μαζί τους. Αυτή ή άυλη συνθήκη, αλλά και η υλική πραγματικότητα, έφτασε στο σημείο να σηματοδοτηθεί και να ξεχωρίσει την στιγμή της δημιουργίας της πόλης, όπως την γνωρίζουμε σήμερα, και πιο συγκεκριμένα με την διαδικασία της λεγόμενης αστικοποίησης. Η μετακίνηση μεγάλου ανθρωπίνου πληθυσμού από την ύπαιθρο στην πόλη, συντέλεσε στην οριοθέτηση των άυλων πρακτικών καθώς και διαφόρων αντικειμένων της υπαίθρου, που μέχρι τότε δεν ήταν και δεν χρειάζονταν να ήταν παραδοσιακά. Ουσιαστικά πρόκειται για την ανάγκη της σύνδεσης του ξενιτεμένου της πόλης, με τις πρότερες συνθήκες βίου της υπαίθρου και κατά επέκταση την αναπόληση της κοινοτικής ζωής μέσα στην μη κοινοτική συνθήκη της πόλης. Με αυτό τον τρόπο δημιουργείται ο όρος*

αναφοράς, όπως ο σαϊτοπόλεμος, χωρίς να υπάρχει σύνδεση με την ύπαιθρο αλλά μόνο με ένα κατασκευασμένο «ένδοξο» συνήθως παρελθόν.

Ιστορία

Μια τέτοια κατασκευασμένη παράδοση είναι και ο σαϊτοπόλεμος. Η κατασκευασμένη ρητορική ορίζει τελείως αυθαίρετα την γέννηση της σαΐτας στα χρόνια της επανάστασης και ποιο συγκεκριμένα στην μάχη μεταξύ Μανιατών και Ιμπραήμ στον Αλμυρό μεταξύ 22-25 Ιουνίου το 1826, όπου υποτίθεται οι Μανιάτες με τις σαΐτες έδιωχναν το ιππικό του Ιμπραήμ. Το παραπάνω γεγονός δεν έχει καταγραφεί πουθενά και από καμία αυτοβιογραφία μαχητή ή κάποιο ιστορικό ντοκουμέντο της εποχής. Μάλιστα, σε επιστολές μεταξύ Ιμπραήμ και Μαυρομιχαλαίων αλλά και εκκλήσεις και αναφορές για την μάχη που έχουν δημοσιευτεί[2], οι Μανιάτες είχαν τρομερές ελλείψεις σε μπαρούτι και πολεμοφόδια. Πέραν του γεγονότος ότι στις επιστολές δεν αναφέρεται κάτι για τέτοιο όπλο, η έλλειψη μπαρουτιού αποκλείει την σπατάλη του μόνο και μόνο για την κατασκευή σαΐτας για την απώθηση κάποιων αλόγων. Επίσης, το σημείο της μάχης ήταν ένα ρέμα με μια ψηλή μάντρα όπου τα άλογα ήταν αδύνατον να την προσπεράσουν.

Από πού όμως προήλθε αυτή η κατασκευασμένη «ηρωική» παράδοση; Το 1926 στον εορτασμό των 100 χρόνων της μάχης ρίχτηκαν πάνω από 100 σαΐτες στο τόπο που συντελέστηκε. Οι εφημερίδες της εποχής αναφέρουν ότι όσοι παρακολούθησαν αυτή την τελετή ήταν σαν να έζησαν την μάχη. Μετά από αυτό το γεγονός δημιουργήθηκε ο θρύλος και η αρθογραφία έκανε συνεχώς συνδέσεις της σαΐτας με την συγκεκριμένη μάχη.

Η αλήθεια πίσω από όλα αυτά βρίσκεται κάπου στα μέσα του 19ου αιώνα. Η πιο παλιά αναφορά βρίσκεται στην εφημερίδα Ακρόπολις το 1887, ενώ έρευνα για την προέλευση του σαϊτοπόλεμου έχουμε το 1936 από τον Ορέστη Χρυσοσπάθη σε βιβλίο του[3] που μιλάει για τα έθιμα της πόλης από τα μέσα του 19ου αιώνα. Το πυροτέχνημα της σαΐτας, λοιπόν, δεν προήλθε από τους επαναστατημένους Μανιάτες αλλά πιθανότητα από τους πολλούς Ιταλούς εργάτες της Πάτρας, του Πύργου και της Καλα-

έθιμα και τις παραδόσεις. Ο θανών εικονολήπτης τραβούσε επί 30 χρόνια τον σαϊτοπόλεμο. Στην συζήτηση αυτή ειπώθηκαν πολλές ανακρίβειες και ψεύδη γύρω από τον σαϊτοπόλεμο, που σκοπό είχαν την πολιτική εκμετάλλευση του θανάτου του εικονολήπτη που συνέπεσε με την προεκλογική περίοδο των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών. Οι πολιτικοί ανέκαθεν χρησιμοποιούσαν τις παραδόσεις ώστε να διατηρήσουν ή να φτιάξουν το κοινωνικό τους προφίλ και έτσι να έχουν μεγαλύτερο έρεισμα στην κοινωνία. Όσοι κατά καιρούς θέλησαν να διακόψουν μια παράδοση κόντρα στο κοινωνικό σύνολο πλήρωσαν πολιτικά την επιλογή τους αυτή, ενώ όσοι στήριξαν μακροημέρευσαν. Αυτό ο επί σχεδόν 12 χρόνια δήμαρχος Καλαμάτας Παναγιώτης Νίκας και φαβορί για τον θώκο της περιφέρειας Πελοποννήσου φάνηκε να το ξέρει καλά. Για το λόγο αυτό αρχικά υπεραμύνθηκε του σαϊτοπόλεμου με την γνωστή δήλωση ότι *«ο σαϊτοπόλεμος είναι καταγεγραμμένος στο DNA των Μεσσήνιων οπότε δύσκολα μπορεί να απαγορευτεί γιατί θα υπάρξουν αντιδράσεις. Ωστόσο ο δήμος προσπαθεί όλα αυτά τα χρόνια να λάβει μέτρα για να αποφευχθούν τέτοιου είδους περιστατικά»*. Η παραπάνω δήλωση λίγες ώρες μετά τον θάνατο του εικονολήπτη ήταν λογικό να φέρει αντιδράσεις αλλά ήταν και επίσης λογικό να την κάνει, για το λόγο ότι ο Νίκας λόγω εκλογών δεν θα ήθελε να πήγαινε κόντρα σε ένα έθιμο που για πολλά χρόνια το στήριξε πολιτικά. Δεν θα ήθελε μια αναίρεση του εαυτού του και συγχρόνως θέλησε να υπερασπιστεί τους Μεσσήνιους ψηφοφόρους του. **Μάλιστα υπήρχε χρονιά που ο δήμαρχος δεν ήθελε να χρηματοδοτήσει τον σαϊτοπόλεμο και αντιμετώπισε σφοδρή κριτική από ΜΜΕ και όλες τις αντιπολιτευόμενες παρατάξεις, γεγονός το οποίο ξεχνάνε, όπως ξεχνάνε και τις ομόφωνες αποφάσεις για την χρηματοδότηση του σαϊτοπόλεμου και την διεξαγωγή του.** Η πολιτική έχει την ιδιότητα να έχει κοντή μνήμη για κάποια γεγονότα, μακριά για άλλα και καθόλου σε κάποια άλλα.

Η Μεσσηνία έχει τους περισσότερους ψηφοφόρους σε όλη την Περιφέρεια Πελοποννήσου και ο Νίκας δεν ήθελε να τους χάσει. Οπότε προτίμησε τον ρόλο του Πόντιου Πιλάτου παρά την σίγουρη αντίθεσή του. Μετά τον σάλο που δημιουργήθηκε από την παραπάνω δήλωση ο δήμαρχος ζήτησε συγγνώμη και ανασκεύασε συνεχίζοντας το ναι μεν αλλά: «*το έθιμο δε θα μπορέσει να συνεχιστεί, αν δεν αλλάξει το θεσμικό πλαίσιο από την πολιτεία*». Είναι προφανές ότι το θέμα κάνει τζίζ και κανείς δήμαρχος δεν θα θελήσει να βάλει την υπογραφή του στην λήξη του σαϊτοπόλεμου και γι αυτό το λόγο όλοι πλέον μεταθέτουν τις αρμοδιότητες στο Κράτος, όπου θα πρέπει να βρει ένα νομοθετικό πλαίσιο ώστε ο σαϊτοπόλεμος να συνεχίσει να γίνεται και να συνεχιστεί η παράδοση. Σ' αυτό το σημείο να ξεκαθαρίσουμε ότι η λέξη παράδοση είναι ένας νεωτερικός, κατασκευασμένος όρος. *«Αυτό που έφτασε σήμερα να ονομάζεται "παράδοση" κάποτε δεν ήταν σηματοδοτημένο και ξεχωριστό. Υπήρχε όπου ζούσαν οι άνθρωποι, εξελισσόταν ή χανόταν μαζί τους. Αυτή ή άυλη συνθήκη, αλλά και η υλική πραγματικότητα, έφτασε στο σημείο να σηματοδοτηθεί και να ξεχωρίσει την στιγμή της δημιουργίας της πόλης, όπως την γνωρίζουμε σήμερα, και πιο συγκεκριμένα με την διαδικασία της λεγόμενης αστικοποίησης. Η μετακίνηση μεγάλου ανθρωπίνου πληθυσμού από την ύπαιθρο στην πόλη, συντέλεσε στην οριοθέτηση των άυλων πρακτικών καθώς και διαφόρων αντικειμένων της υπαίθρου, που μέχρι τότε δεν ήταν και δεν χρειάζονταν να ήταν παραδοσιακά. Ουσιαστικά πρόκειται για την ανάγκη της σύνδεσης του ξενιτεμένου της πόλης, με τις πρότερες συνθήκες βίου της υπαίθρου και κατά επέκταση την αναπόληση της κοινοτικής ζωής μέσα στην μη κοινοτική συνθήκη της πόλης. Με αυτό τον τρόπο δημιουργείται ο όρος "παράδοση" και "παραδοσιακό"».*[1] Οι κατασκευασμένες παραδόσεις ανάγονται σ' ένα ένδοξο παρελθόν μόνο και μόνο για να μπορέσουν να στηριχτούν και να διατηρηθούν. Στις ελληνικές παραδόσεις το παρελθόν αυτό, σχεδόν ολοκληρωτικά, είναι η επαναστατική περίοδος του 1821. Βέβαια οι παραδόσεις δεν ακολουθούν αυστηρά την διαδρομή ύπαιθρο-πόλη αλλά υπάρχουν και αυτές που διαδραματίζονται στην πόλη και την έχουν ως σημείο

σαϊτοπόλεμος

στάσης και ποιο συγκεκριμένα στην μάχη μεταξύ Μανιατών και Ιμπραήμ στον Αλμυρό μεταξύ 22-25 Ιουνίου το 1826, όπου υποτίθεται οι Μανιάτες με τις σαΐτες έδιωχναν το ιππικό του Ιμπραήμ. Το παραπάνω γεγονός δεν έχει καταγραφεί πουθενά και από καμία αυτοβιογραφία μαχητή ή κάποιο ιστορικό ντοκουμέντο της εποχής. Μάλιστα, σε επιστολές μεταξύ Ιμπραήμ και Μαυρομιχαλαίων αλλά και εκκλήσεις και αναφορές για την μάχη που έχουν δημοσιευτεί[2], οι Μανιάτες είχαν τρομερές ελλείψεις σε μπαρούτι και πολεμοφόδια. Πέραν του γεγονότος ότι στις επιστολές δεν αναφέρεται κάτι για τέτοιο όπλο, η έλλειψη μπαρουτιού αποκλείει την σπατάλη του μόνο και μόνο για την κατασκευή σαΐτας για την απώθηση κάποιων αλόγων. Επίσης, το σημείο της μάχης ήταν ένα ρέμα με μια ψηλή μάντρα όπου τα άλογα ήταν αδύνατον να την προσπεράσουν.

Από πού όμως προήλθε αυτή η κατασκευασμένη «ηρωική» παράδοση; Το 1926 στον εορτασμό των 100 χρόνων της μάχης ρίχτηκαν πάνω από 100 σαΐτες στο τόπο που συντελέστηκε. Οι εφημερίδες της εποχής αναφέρουν ότι όσοι παρακολούθησαν αυτή την τελετή ήταν σαν να έζησαν την μάχη. Μετά από αυτό το γεγονός δημιουργήθηκε ο θρύλος και η αρθογραφία έκανε συνεχώς συνδέσεις της σαΐτας με την συγκεκριμένη μάχη.

Η αλήθεια πίσω από όλα αυτά βρίσκεται κάπου στα μέσα του 19ου αιώνα. Η πιο παλιά αναφορά βρίσκεται στην εφημερίδα Ακρόπολις το 1887, ενώ έρευνα για την προέλευση του σαϊτοπόλεμου έχουμε το 1936 από τον Ορέστη Χρυσοσπάθη σε βιβλίο του[3] που μιλάει για τα έθιμα της πόλης από τα μέσα του 19ου αιώνα. Το πυροτέχνημα της σαΐτας, λοιπόν, δεν προήλθε από τους επαναστατημένους Μανιάτες αλλά πιθανότητα από τους πολλούς Ιταλούς εργάτες της Πάτρας, του Πύργου και της Καλαμάτας. Οι Ιταλοί πάντα ήταν λάτρεις των πυροτεχνημάτων και μετέδωσαν τον τρόπο κατασκευής στις περιοχές αυτές. Μάλιστα, ο Χρυσοσπάθης κάνει λόγο και για τον γνωστό αστυνομικό διευθυντή Μπαϊρακτάρη που δεν κατόρθωσε να σταματήσει την συνήθεια του σαϊτοπόλεμου: *«Η σαΐτα, ως πυροτέχνημα που είναι, εισήχθη κατ' αρχάς*

1. *Το Αποτύπωμα της Κυριαρχίας στην Κουλτούρα*, ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, φ. 156, Ιανουάριος 2016.
2. Βαγιακάκου Δικαίου Β., *Ὁ Ἴμβραημ ἐναντίον τῆς Μάνης*, Ἐκδ. Πέτρου Μ. Πατσιλινάκου, Ἀθῆναι 1961.
3. Χρυσοσπάθης Ορέστης, Ιστορία της παλαιάς Καλαμάτας, Καλαμάτα 1936.

τρόπος για τον εντοπισμό των νεκρών ανταρτών όταν δεν ήταν δυνατόν να φέρουν τα πτώματά τους από τη ζούγκλα. Η φωτογραφία ενός Αρχηγού του Βασιλικού Ναυτικού που κρατούσε δύο κεφάλια των ανταρτών προκάλεσε

κράτος το 1957, αλλά το αντάρτικο συνεχίστηκε μέχρι το 1960. Ένας μικρός αριθμός ανταρτών άρχισε ένα τρίτο αντάρτικο το 1967 που διήρκεσε μέχρι το 1989.

μετάφραση-απόδοση Π.

φάνηκε να το ξέρει καλά. Για το λόγο αυτό αρχικά υπεραμύνθηκε του σαϊτοπόλεμου με την γνωστή δήλωση ότι *«ο σαϊτοπόλεμος είναι καταγεγραμμένος στο DNA των Μεσσήνιων οπότε δύσκολα μπορεί να απαγορευτεί γιατί θα υπάρξουν αντιδράσεις. Ωστόσο ο δήμος προσπαθεί όλα αυτά τα χρόνια να λάβει μέτρα για να αποφευχθούν τέτοιου είδους περιστατικά»*. Η παραπάνω δήλωση λίγες ώρες μετά τον θάνατο του εικονολήπτη ήταν λογικό να φέρει αντιδράσεις αλλά ήταν και επίσης λογικό να την κάνει, για το λόγο ότι ο Νίκας λόγω εκλογών δεν θα ήθελε να πήγαινε κόντρα σε ένα έθιμο που για πολλά χρόνια το στήριξε πολιτικά. Δεν θα ήθελε μια αναίρεση του εαυτού του και συγχρόνως θέλησε να υπερασπιστεί τους Μεσσήνιους ψηφοφόρους του. **Μάλιστα υπήρχε χρονιά που ο δήμαρχος δεν ήθελε να χρηματοδοτήσει τον σαϊτοπόλεμο και αντιμετώπισε σφοδρή κριτική από ΜΜΕ και όλες τις αντιπολιτευόμενες παρατάξεις, γεγονός το οποίο ξεχνάνε, όπως ξεχνάνε και τις ομόφωνες αποφάσεις για την χρηματοδότηση του σαϊτοπόλεμου και την διεξαγωγή του.** Η πολιτική έχει την ιδιότητα να έχει κοντή μνήμη για κάποια γεγονότα, μακριά για άλλα και καθόλου σε κάποια άλλα.

Η Μεσσηνία έχει τους περισσότερους ψηφοφόρους σε όλη την Περιφέρεια Πελοποννήσου και ο Νίκας δεν ήθελε να τους χάσει. Οπότε προτίμησε τον ρόλο του Πόντιου Πιλάτου παρά την σίγουρη αντίθεσή του. Μετά τον σάλο που δημιουργήθηκε από την παραπάνω δήλωση ο δήμαρχος ζήτησε συγγνώμη και ανασκεύασε συνεχίζοντας το ναι μεν αλλά: *«το έθιμο δε θα μπορέσει να συνεχιστεί,*

να ξεκαθαρίσουμε ότι η λέξη παράδοση είναι ένας νεωτερικός, κατασκευασμένος όρος. *«Αυτό που έφτασε σήμερα να ονομάζεται "παράδοση" κάποτε δεν ήταν σηματοδοτημένο και ξεχωριστό. Υπήρχε όπου ζούσαν οι άνθρωποι, εξελισσόταν ή χανόταν μαζί τους. Αυτή ή άυλη συνθήκη, αλλά και η υλική πραγματικότητα, έφτασε στο σημείο να σηματοδοτηθεί και να ξεχωρίσει την στιγμή της δημιουργίας της πόλης, όπως την γνωρίζουμε σήμερα, και πιο συγκεκριμένα με την διαδικασία της λεγόμενης αστικοποίησης. Η μετακίνηση μεγάλου ανθρωπίνου πληθυσμού από την ύπαιθρο στην πόλη, συντέλεσε στην οριοθέτηση των άυλων πρακτικών καθώς και διαφόρων αντικειμένων της υπαίθρου, που μέχρι τότε δεν ήταν και δεν χρειάζονταν να ήταν παραδοσιακά. Ουσιαστικά πρόκειται για την ανάγκη της σύνδεσης του ξενιτεμένου της πόλης, με τις πρότερες συνθήκες βίου της υπαίθρου και κατά επέκταση την αναπόληση της κοινοτικής ζωής μέσα στην μη κοινοτική συνθήκη της πόλης. Με αυτό τον τρόπο δημιουργείται ο όρος "παράδοση" και "παραδοσιακό"».*[1] Οι κατασκευασμένες παραδόσεις ανάγονται σ' ένα ένδοξο παρελθόν μόνο και μόνο για να μπορέσουν να στηριχτούν και να διατηρηθούν. Στις ελληνικές παραδόσεις το παρελθόν αυτό, σχεδόν ολοκληρωτικά, είναι η επαναστατική περίοδος του 1821. Βέβαια οι παραδόσεις δεν ακολουθούν αυστηρά την διαδρομή ύπαιθρο-πόλη αλλά υπάρχουν και αυτές που διαδραματίζονται στην πόλη και την έχουν ως σημείο

1. *Το Αποτύπωμα της Κυριαρχίας στην Κουλτούρα*, ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, φ. 156, Ιανουάριος 2016.

ήταν ένα ρέμα με μια ψηλή μάντρα όπου τα άλογα ήταν αδύνατον να την προσπεράσουν.

Από πού όμως προήλθε αυτή η κατασκευασμένη «ηρωική» παράδοση; Το 1926 στον εορτασμό των 100 χρόνων της μάχης ρίχτηκαν πάνω από 100 σαΐτες στο τόπο που συντελέστηκε. Οι εφημερίδες της εποχής αναφέρουν ότι όσοι παρακολούθησαν αυτή την τελετή ήταν σαν να έζησαν την μάχη. Μετά από αυτό το γεγονός δημιουργήθηκε ο θρύλος και η αρθογραφία έκανε συνεχώς συνδέσεις της σαΐτας με την συγκεκριμένη μάχη.

Η αλήθεια πίσω από όλα αυτά βρίσκεται κάπου στα μέσα του 19ου αιώνα. Η πιο παλιά αναφορά βρίσκεται στην εφημερίδα Ακρόπολις το 1887, ενώ έρευνα για την προέλευση του σαϊτοπόλεμου έχουμε το 1936 από τον Ορέστη Χρυσοσπάθη σε βιβλίο του[3] που μιλάει για τα έθιμα της πόλης από τα μέσα του 19ου αιώνα. Το πυροτέχνημα της σαΐτας, λοιπόν, δεν προήλθε από τους επαναστατημένους Μανιάτες αλλά πιθανότητα από τους πολλούς Ιταλούς εργάτες της Πάτρας, του Πύργου και της Καλαμάτας. Οι Ιταλοί πάντα ήταν λάτρεις των πυροτεχνημάτων και μετέδωσαν τον τρόπο κατασκευής στις περιοχές αυτές. Μάλιστα, ο Χρυσοσπάθης κάνει λόγο και για τον γνωστό αστυνομικό διευθυντή Μπαϊρακτάρη που δεν κατόρθωσε να σταματήσει την συνήθεια του σαϊτοπόλεμου: *«Η σαΐτα, ως πυροτέχνημα που είναι, εισήχθη κατ' αρχάς*

2. Βαγιακάκου Δικαίου Β., *Ὁ Ἰμβραὴμ ἐναντίον τῆς Μάνης*, Ἐκδ. Πέτρου Μ. Πατσιλινάκου, Ἀθῆναι 1961.

3. Χρυσοσπάθης Ορέστης, Ιστορία της παλαιάς Καλαμάτας, Καλαμάτα 1936.

τρόπος για τον εντοπισμό των νεκρών ανταρτών όταν δεν ήταν δυνατόν να φέρουν τα πτώματά τους από τη ζούγκλα. Η φωτογραφία ενός Αρχηγού του Βασιλικού Ναυτικού που κρατούσε δύο κεφάλια των ανταρτών προκάλεσε δημόσια κατακραυγή τον Απρίλιο του 1952.

Η αντίσταση των ανταρτών διήρκεσε 12 χρόνια (1948-1960), παρά τις αντίξοες συνθήκες και την αριθμητική υπεροχή των αντιπάλων δυνάμεων: 4.000 αντάρτες απέναντι σε 15.000 στρατιώτες από την Βρετανία και την Κοινοπολιτεία (Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία, Φίτζι, Κένυα, Βόρεια και Νότια Ροδεσία), 50.000 αστυνομικούς και 300.000 εθνοφρουρούς.

Το 1955 ο αρχηγός των ανταρτών Τσιν Πενγκ πρότεινε ειρήνη με την προϋπόθεση αναγνώρισης του Κ.Κ. Μαλαισίας, η οποία δεν έγινε δεκτή. Η Μαλαισία έγινε ανεξάρτητο

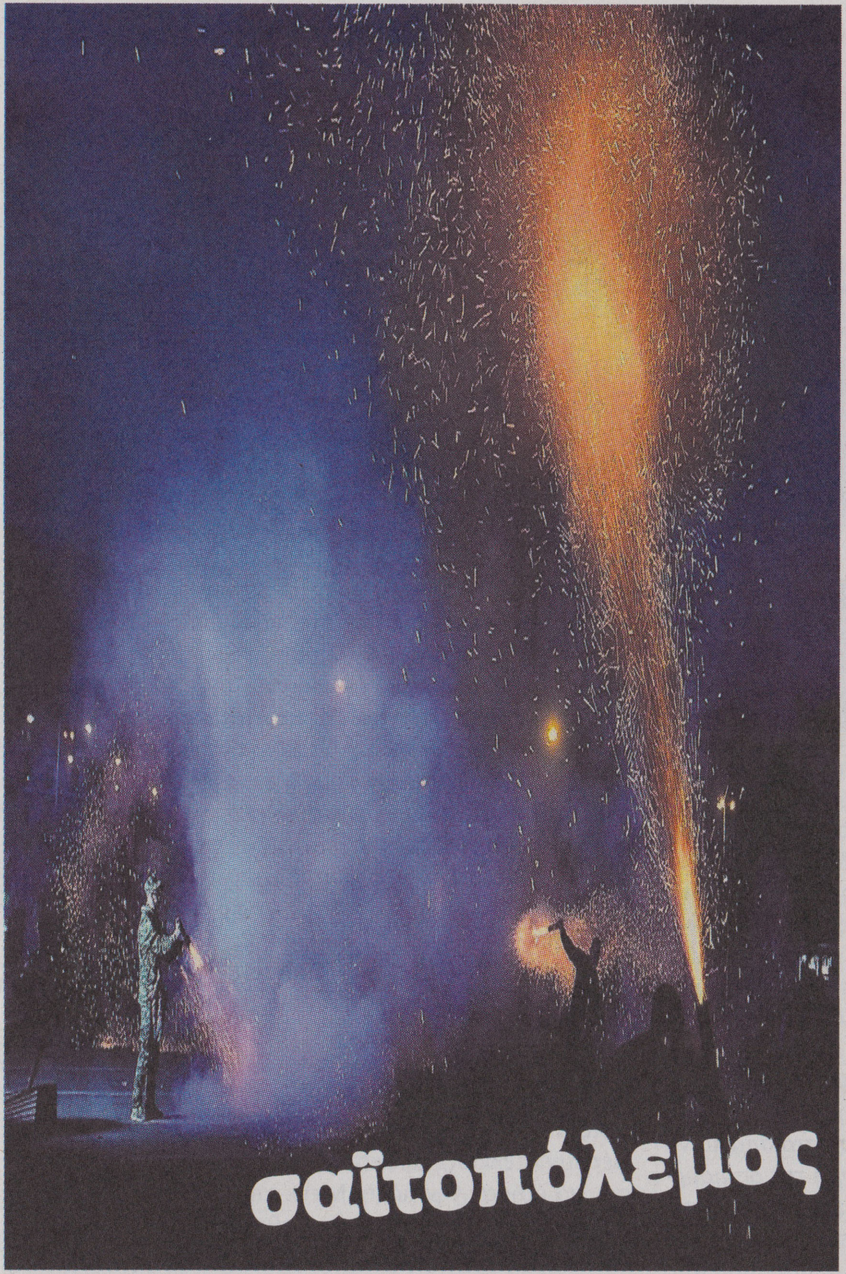

κράτος το 1957, αλλά το αντάρτικο συνεχίστηκε μέχρι το 1960. Ένας μικρός αριθμός ανταρτών άρχισε ένα τρίτο αντάρτικο το 1967 που διήρκεσε μέχρι το 1989.

μετάφραση-απόδοση Π.

Πηγές:

- Hale, C., (2013), *Massacre in Malaya – Exposing Britain's Mai Lai*, The History Press, Stroud.
- Jackson, R., (1991), *The Malayan Emergency: the Commonwealth Wars 1948-1966*, Routledge, London.
- Kitson, F., (1971), *Low Intensity Operations: Subversion, Insurgency and Peacekeeping*, Faber & Faber, London.
- διαδίκτυο

εξ Ιταλίας πιθανόν, μέσω Πατρών ομού με άλλα πυροτεχνήματα. Εις τας Πάτρας μάλιστα ήκμασε πολύ και εξακολουθεί όπως εις Καλαμάταν με το όνομα «χαλκούνια» , διότι εκεί κατεσκεύαζον τις σαΐτες από φύλλα χαλκού και όχι χαρτονίου όπως στην Καλαμάταν. Φαίνεται λοιπόν ότι από όλα τα είδη των εισαχθέντων πυροτεχνημάτων εξ Ευρώπης αυτό εθεωρήθη ως μάλλον αρμόζον για πολεμικούς ανθρώπους όπως είναι οι Πελοποννήσιοι οι οποίοι ντα όπου εκεί εδίδετο η μάχη πολλάκις καταλήγουσα εις αληθινήν τοιαύτη με όπλα. Η συνήθεια αυτή χρονολογείται εντεύθεν του έτους 1870 και συνεχίζεται δε και σήμερον όχι όμως με το παλαιόν μένος και με την γνωστήν συνήθειαν να καίουν τον Ιούδαν έχοντες ως ομοίωμα τύπον Παπά κρεμασμένον εις ένα ικρίωμα...». Η συνήθεια των πυροβολισμών μαζί με το άναμμα της σαΐτας φαίνεται να κράτησε μέχρι το 1903, όπου και απαγορεύτηκε απ' την αστυνομία: «*Το είπε και το έκαμε. Τιμά τούτο την αστυνομίαν μας. Η άλλοτε πληθώρα εκείνων των πυροβολισμών ήτις εσήμαινε πόλιν εν εμπολέμω καταστάσει εξέλιπεν. Από της πρωίας αραιότατοι τινές ηκούσθησαν πυροβολισμοί ανά τας μεμακρυσμένας εκ των κέντρων συνοικίας της πόλεως, αλλά και ούτοι μετά καταδίωξιν συστηματικήν εξέλιπον. Το άγριον έθιμον μέχρι της στιγμής ταύτης καθ' ην γράφομεν τας ολίγας ταύτας γραμμάς περιεστάλη αξιεπαίνως, χάρις εις την δραστηριότητα και την επιμονήν της αστυνομίας*» (Θάρρος, Φύλλο 1209. Πάσχα 1903). Σαΐτες, βέβαια, δεν έπεφταν μόνο το Πάσχα άλλα και σε ποδοσφαιρικούς αγώνες, σε επισκέψεις επισήμων και σε μεγάλες γιορτές. Μέχρι και τις αρχές του 20ου αιώνα ο σαϊτοπόλεμος γινόταν άτυπα χωρίς κάποια δημοτική ή κρατική υποστήριξη με «αυτοχρηματοδότηση» των ίδιων των μπουλουκιών και μετά ήρθε η στήριξη από εύπορους καλαματιανούς. Η συνήθεια του σαϊτοπόλεμου ποτέ δεν είχε μια δεδομένη ροή λόγω των απαγορεύσεων αλλά και των διαφόρων κοινωνικών καταστάσεων (πολέμων, κατοχής κτλ).

Η φολκοροποίηση του σαϊτοπόλεμου

Η ραγδαία τουριστική προβολή της Καλαμάτας αναπόφευκτα παρέσυρε και τον σαϊτοπόλεμο όπου με την συγκυρία του πλαστικού χλοοτάπητα μεταφέρθηκε στο κέντρο της πόλης ως τουριστικό προϊόν ώστε να μπορούν να το δουν όλοι. Η μεταφορά δικαιολογήθηκε από τον Δήμο και από το γεγονός ότι στις αρχές του αιώνα το έθιμο γινόταν στο κέντρο της πόλης. Έτσι μαζί με την κατασκευασμένη σύνδεση του σαϊτοπόλεμου με την επανάσταση του 1821 δημιουργήθηκε ένα ολοκληρωμένο προϊόν που ήταν έτοιμο προς πώληση και μάλιστα με πολλές εκπτώσεις στην ασφάλεια. Τις δεκαετίες του '80 και του '90 ο κόσμος έψαχνε για τον σαϊτοπόλεμο να μάθει αν θα γίνει, τι ώρα και πού, ενώ τώρα όλοι γνωρίζουν και το θεωρούν δεδομένο ότι θα γίνει. **Ο τουρισμός φολκλοροποιεί ήθη και έθιμα και τα μετατρέπει σε εμπόρευμα.**

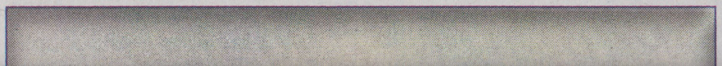
Έτσι, λοιπόν, τα ΜΜΕ και διάφοροι πολιτικοί σπεκούλαραν ψάχνοντας μέσα από γενικεύσεις και απλουστεύσεις ενόχους, ενδιαφερόμενοι τάχα για την ανθρώπινη ζωή. Αλλά τελικά είναι ξεδιάντροπα υποκριτές. **Αλήθεια, γιατί τα κανάλια στήριξαν και πρόβαλαν για χρόνια ένα έθιμο που τώρα λυσσάνε να καταργηθεί; Τότε δεν ήταν επικίνδυνο; Στον ίδιο επικίνδυνο χώρο δεν γινόταν και πριν από λίγα χρόνια το έθιμο; Το κονδύλι για την αγορά μπαρουτιού και χαρτιού για την κατασκευή σαϊτών προέρχεται από το υπουργείο οικονομικών και έχει εγκριθεί ομόφωνα από όλες τις δημοτικές παρατάξεις. Ακόμα και η αστυνομία στηρίζει τον σαϊτοπόλεμο και αφήνει το έθιμο να διεξαχθεί κάνοντας τα στραβά μάτια. Οπότε για ποια παρανομία μιλούν τα ΜΜΕ όταν όλο το Κράτος συμμετέχει και βοηθά στην διεξαγωγή αυτού του εθίμου;**

Αντί, λοιπόν, ο Δήμος να προστατεύσει τον σαϊτοπόλεμο βρίσκοντας κάποιο ανοιχτό χώρο, από τους τόσους που κατέχει, να τον περιφράξει και να τον διαμορφώσει με ελάχιστα χρήματα ώστε να γίνεται εκεί, επέλεξε το κοσμοπολίτικο και αφύλαχτο κέντρο της πόλης. Αντί, λοιπόν, ο δήμαρχος Νίκας να βάζει κάγκελα στο πάρκο Σιδηροδρόμων, με το 1/10 αυτών των χρημάτων θα μπορούσε να είχε περιφράξει ένα χώρο έξω από την Καλαμάτα, ώστε να γίνεται με ασφάλεια για τους θεατές ο σαϊτοπόλεμος. Με αυτό τον τρόπο οι σαϊτολόγοι θα εισέρχονταν στον χώρο με δική τους ευθύνη και έτσι οι θεατές θα ήταν απόλυτα ασφαλείς. Στην επιλογή του χώρου βέβαια, δεν

εξ Ιταλίας πιθανόν, μέσω Πατρών ομού με άλλα πυροτεχνήματα. Εις τας Πάτρας μάλιστα ήκμασε πολύ και εξακολουθεί όπως εις Καλαμάταν με το όνομα «χαλκούνια» , διότι εκεί κατεσκεύαζον τις σαίτες από φύλλα χαλκού και όχι χαρτονίου όπως στην Καλαμάταν. Φαίνεται λοιπόν ότι από όλα τα είδη των εισαχθέντων πυροτεχνημάτων εξ Ευρώπης αυτό εθεωρήθη ως μάλλον αρμόζον για πολεμικούς ανθρώπους όπως είναι οι Πελοποννήσιοι οι οποίοι και το καθιέρωσαν ως συνήθειαν την οποίαν ούτε και τα καταδιωκτικά αποσπάσματα δεν κατόρθωσαν να καταργήσουν, ούτε και ο ονομαστός διώκτης Μπαϊρακτάρης με τους ευσταλείς και αυστηρούς ευζώνους του».

Επίσης, από τα γραφόμενα του Χρυσοπάθη πληροφορούμαστε ότι ο σαϊτοπόλεμος ήταν όντως μια μάχη μεταξύ παρεών από διάφορες γειτονιές της πόλης και όχι μια φολκλόρ παράσταση: «*Εκ των παλαιών αρχηγών γνωστοί ήσαν οι σαϊτολόγοι Καρνέρης, Κατασχετής, Χαλές, Καλαμάτας, Γαλλικός, Μανδραγούδας, Κουραμάνας και άλλοι, όλοι δε αυτοί με φεσάκια εις την κεφαλήν, και με κάπες ανταρτικές, έχοντες ανηρτημένους ντορβάδες γεμάτους από σαΐτες και με την σάλπιγκα και τον μασαλά κατά την νύκτα μετέβαινον κατ' ενορίας παρά τον ποταμόν Νέδο-*

βολισμών μαζί με το άναμμα της σαΐτας φαίνεται να κράτησε μέχρι το 1903, όπου και απαγορεύτηκε απ' την αστυνομία: «*Το είπε και το έκαμε. Τιμά τούτο την αστυνομίαν μας. Η άλλοτε πληθώρα εκείνων των πυροβολισμών ήτις εσήμαινε πόλιν εν εμπολέμω καταστάσει εξέλιπεν. Από της πρωίας αραιότατοι τινές ηκούσθησαν πυροβολισμοί ανά τας μεμακρυσμένας εκ των κέντρων συνοικίας της πόλεως, αλλά και ούτοι μετά καταδίωξιν συστηματικήν εξέλιπον. Το άγριον έθιμον μέχρι της στιγμής ταύτης καθ' ην γράφομεν τας ολίγας ταύτας γραμμάς περιεστάλη αξιεπαίνως, χάρις εις την δραστηριότητα και την επιμονήν της αστυνομίας*» (Θάρρος, Φύλλο 1209. Πάσχα 1903). Σαΐτες, βέβαια, δεν έπεφταν μόνο το Πάσχα άλλα και σε ποδοσφαιρικούς αγώνες, σε επισκέψεις επισήμων και σε μεγάλες γιορτές. Μέχρι και τις αρχές του 20ου αιώνα ο σαϊτοπόλεμος γινόταν άτυπα χωρίς κάποια δημοτική ή κρατική υποστήριξη με «αυτοχρηματοδότηση» των ίδιων των μπουλουκιών και μετά ήρθε η στήριξη από εύπορους καλαματιανούς. Η συνήθεια του σαϊτοπόλεμου ποτέ δεν είχε μια δεδομένη ροή λόγω των απαγορεύσεων αλλά και των διαφόρων κοινωνικών καταστάσεων (πολέμων, κατοχής κτλ).

Η φολκοροποίηση του σαϊτοπόλεμου

Ο θάνατος του Κώστα Θεοδωρακάκη είναι ο πρώτος στην ιστορία του σαϊτοπόλεμου. Είχαν υπάρξει κατά καιρούς τραυματισμοί αλλά μόνο μεταξύ σαϊτολόγων και ποτέ μεταξύ θεατών. Κύρια αιτία είναι ο χώρος διεξαγωγής και εκεί θα πρέπει να εστιαστεί το ενδιαφέρον και όχι στον ίδιο τον σαϊτοπόλεμο. Ο λόγος, λοιπόν, στο ότι για έναν αιώνα σχεδόν δεν είχε υπάρξει νεκρός ή τραυματισμένος θεατής είναι ότι το έθιμο, ακόμα και τις εποχές όπου ο σαϊτοπόλεμος διεξαγόταν στον ανοιχτό χώρο της κεντρικής πλατείας, δεν είχε αποκτήσει ποτέ τόση προβολή με την συσσώρευση χιλιάδων θεατών και ότι για πολλές δεκαετίες σε γήπεδα υπήρχαν προστατευτικά κιγκλιδώματα και οι θεατές βρίσκονταν αρκετά μακριά από τους σαϊτολόγους.

Απ' την δεκαετία του '80 ο σαϊτοπόλεμος διεξάγονταν σε χωμάτινα γήπεδα με περίφραξη, στα όρια της πόλης και σε γειτονιές με στενούς

ήταν έτοιμο προς πώληση και μάλιστα με πολλές εκπτώσεις στην ασφάλεια. Τις δεκαετίες του '80 και του '90 ο κόσμος έψαχνε για τον σαϊτοπόλεμο να μάθει αν θα γίνει, τι ώρα και πού, ενώ τώρα όλοι γνωρίζουν και το θεωρούν δεδομένο ότι θα γίνει. **Ο τουρισμός φολκλοροποιεί ήθη και έθιμα και τα μετατρέπει σε εμπόρευμα.**

Έτσι, λοιπόν, τα ΜΜΕ και διάφοροι πολιτικοί σπεκούλαραν ψάχνοντας μέσα από γενικεύσεις και απλουστεύσεις ενόχους, ενδιαφερόμενοι τάχα για την ανθρώπινη ζωή. Αλλά τελικά είναι ξεδιάντροπα υποκριτές. **Αλήθεια, γιατί τα κανάλια στήριξαν και πρόβαλαν για χρόνια ένα έθιμο που τώρα λυσσάνε να καταργηθεί; Τότε δεν ήταν επικίνδυνο; Στον ίδιο επικίνδυνο χώρο δεν γινόταν και πριν από λίγα χρόνια το έθιμο; Το κονδύλι για την αγορά μπαρουτιού και χαρτιού για την κατασκευή σαϊτών προέρχεται από το υπουργείο οικονομικών και έχει εγκριθεί ομόφωνα από όλες τις δημοτικές παρατάξεις. Ακόμα και η αστυνομία στηρίζει τον σαϊτοπόλεμο και αφήνει το έθιμο να διεξαχθεί κάνοντας τα στραβά μάτια. Οπότε για ποια παρανομία μιλούν τα ΜΜΕ όταν όλο το Κράτος συμμετέχει και βοηθά στην διεξαγωγή αυτού του εθίμου;**

Αντί, λοιπόν, ο Δήμος να προστατεύσει τον σαϊτοπόλεμο βρίσκοντας κάποιο ανοιχτό χώρο, από τους τόσους που κατέχει, να τον περιφράξει και να τον διαμορφώσει με ελάχιστα χρήματα ώστε να γίνεται εκεί, επέλεξε το κοσμοπολίτικο και αφύλαχτο κέντρο της πόλης. Αντί, λοιπόν, ο δήμαρχος Νίκας να βάζει κάγκελα στο πάρκο Σιδηροδρόμων, με το 1/10 αυτών των χρημάτων θα μπορούσε να είχε περιφράξει ένα χώρο έξω από την Καλαμάτα, ώστε να γίνεται με ασφάλεια για τους θεατές ο σαϊτοπόλεμος. Με αυτό τον τρόπο οι σαϊτολόγοι θα εισέρχονταν στον χώρο με δική τους ευθύνη και έτσι οι θεατές θα ήταν απόλυτα ασφαλείς. Στην επιλογή του χώρου βέβαια, δεν ευθύνεται μόνο ο Δήμος αλλά όλοι οι καλαματιανοί που δέχτηκαν χωρίς αντίδραση αυτή την μεταφορά του σαϊτοπόλεμου σε χώρο επικίνδυνο για τους ίδιους. Όλοι παρέβλεπαν το γεγονός ότι αργά ή γρήγορα θα προέκυπτε ένα σοβαρός ή θανατηφόρος τραυματισμός.

Η σπέκουλα του γεγονότος του θανάτου του Κώστα Θεοδωρακάκη για πολιτικούς-κομματικούς σκοπούς είναι χαρακτηριστική στο ότι έχει χαθεί το μέτρο. Η μονομέρεια των ευθυνών μόνο στον δήμαρχο Νίκα έγινε εκ του πονηρού και για καθαρά προεκλογικούς σκοπούς. Ο Νίκας κατάφερε μέσα από αυτή την κρίση όχι μόνο να σταθεί όρθιος αλλά και να διεκδικεί στον δεύτερο γύρο των εκλογών τον θώκο της Περιφέρειας Πελοποννήσου. Όλοι ανεξαιρέτως στήριζαν και στήριξαν τον σαϊτοπόλεμο. Ακόμα και οι ίδιοι οι κάτοικοι της πόλης ευθύνονται εξ' αιτίας της μη αντίδρασή τους για την επιλογή του συγκεκριμένου ακατάλληλου χώρου διεξαγωγής. Η ελαφρότητα και ο εντυπωσιασμός του τουρισμού έχει την ιδιότητα να πα-

εξ Ιταλίας πιθανόν, μέσω Πατρών ομού με άλλα πυροτεχνήματα. Εις τας Πάτρας μάλιστα ήκμασε πολύ και εξακολουθεί όπως εις Καλαμάταν με το όνομα «χαλκούνια» , διότι εκεί κατεσκεύαζον τις σαΐτες από φύλλα χαλκού και όχι χαρτονίου όπως στην Καλαμάταν. Φαίνεται λοιπόν ότι από όλα τα είδη των εισαχθέντων πυροτεχνημάτων εξ Ευρώπης αυτό εθεωρήθη ως μάλλον αρμόζον για πολεμικούς ανθρώπους όπως είναι οι Πελοποννήσιοι οι οποίοι και το καθιέρωσαν ως συνήθειαν την οποίαν ούτε και τα καταδιωκτικά αποσπάσματα δεν κατόρθωσαν να καταργήσουν, ούτε και ο ονομαστός διώκτης Μπαϊρακτάρης με τους ευσταλείς και αυστηρούς ευζώνους του».

Επίσης, από τα γραφόμενα του Χρυσοπάθη πληροφορούμαστε ότι ο σαϊτοπόλεμος ήταν όντως μια μάχη μεταξύ παρεών από διάφορες γειτονιές της πόλης και όχι μια φολκλόρ παράσταση: «*Εκ των παλαιών αρχηγών γνωστοί ήσαν οι σαϊτολόγοι Καρνέρης, Κατασχετής, Χαλές, Καλαμάτας, Γαλλικός, Μανδραγούδας, Κουραμάνας και άλλοι, όλοι δε αυτοί με φεσάκια εις την κεφαλήν, και με κάπες ανταρτικές, έχοντες ανηρτημένους ντορβάδες γεμάτους από σαΐτες και με την σάλπιγκα και τον μασαλά κατά την νύκτα μετέβαινον κατ' ενορίας παρά τον ποταμόν Νέδο-*

Είδος σαΐτας, «Λιτανεία του Αγίου Σπυρίδωνος στη Σπιανάδα της Κέρκυρας», Ζόζεφ Καρτράϊτ (1789 – 1829)

της αστυνομίας» (Φάρος, Φύλλο 1209. Πάσχα 1903). Σαΐτες, βέβαια, δεν έπεφταν μόνο το Πάσχα αλλά και σε ποδοσφαιρικούς αγώνες, σε επισκέψεις επισήμων και σε μεγάλες γιορτές. Μέχρι και τις αρχές του 20^{ου} αιώνα ο σαϊτοπόλεμος γινόταν άτυπα χωρίς κάποια δημοτική ή κρατική υποστήριξη με «αυτοχρηματοδότηση» των ίδιων των μπουλουκιών και μετά ήρθε η στήριξη από εύπορους καλαματιανούς. Η συνήθεια του σαϊτοπόλεμου ποτέ δεν είχε μια δεδομένη ροή λόγω των απαγορεύσεων αλλά και των διαφόρων κοινωνικών καταστάσεων (πολέμων, κατοχής κτλ).

Η φολκοροποίηση του σαϊτοπόλεμου

Ο θάνατος του Κώστα Θεοδωρακάκη είναι ο πρώτος στην ιστορία του σαϊτοπόλεμου. Είχαν υπάρξει κατά καιρούς τραυματισμοί αλλά μόνο μεταξύ σαϊτολόγων και ποτέ μεταξύ θεατών. Κύρια αιτία είναι ο χώρος διεξαγωγής και εκεί θα πρέπει να εστιαστεί το ενδιαφέρον και όχι στον ίδιο τον σαϊτοπόλεμο. Ο λόγος, λοιπόν, στο ότι για έναν αιώνα σχεδόν δεν είχε υπάρξει νεκρός ή τραυματισμένος θεατής είναι ότι το έθιμο, ακόμα και τις εποχές όπου ο σαϊτοπόλεμος διεξαγόταν στον ανοιχτό χώρο της κεντρικής πλατείας, δεν είχε αποκτήσει ποτέ τόση προβολή με την συσσώρευση χιλιάδων θεατών και ότι για πολλές δεκαετίες σε γήπεδα υπήρχαν προστατευτικά κιγκλιδώματα και οι θεατές βρίσκονταν αρκετά μακριά από τους σαϊτολόγους.

Απ' την δεκαετία του '80 ο σαϊτοπόλεμος διεξάγονταν σε χωμάτινα γήπεδα με περίφραξη, στα όρια της πόλης και σε γειτονιές με στενούς δρόμους και σχετικά δύσκολη πρόσβαση, ειδικά για άτομα που δεν ξέρουν την πόλη της Καλαμάτας. Δύο είναι οι λόγοι που τα γήπεδα της πόλης σταμάτησαν να φιλοξενούν τον σαϊτοπόλεμο: α) η τοποθέτηση πλαστικού χλοοτάπητα στα άλλοτε χωμάτινα γήπεδα και β) η τουριστικοποίηση της Καλαμάτας. Ενώ ο πρώτος λόγος φαντάζει προφανής, λόγω του ότι το πλαστικό είναι εύφλεκτο και η ρίψη σαΐτας θα μπορούσε να προκαλέσει πυρκαγιά, ο δεύτερος ίσως είναι πιο δυσνόητος αλλά τελικά εξ' ίσου προφανής και «εύφλεκτος».

κονομικών και έχει εγκριθεί ομόφωνα από όλες τις δημοτικές παρατάξεις. Ακόμα και η αστυνομία στηρίζει τον σαϊτοπόλεμο και αφήνει το έθιμο να διεξαχθεί κάνοντας τα στραβά μάτια. Οπότε για ποια παρανομία μιλούν τα ΜΜΕ όταν όλο το Κράτος συμμετέχει και βοηθά στην διεξαγωγή αυτού του εθίμου;

Αντί, λοιπόν, ο Δήμος να προστατεύσει τον σαϊτοπόλεμο βρίσκοντας κάποιο ανοιχτό χώρο, από τους τόσους που κατέχει, να τον περιφράξει και να τον διαμορφώσει με ελάχιστα χρήματα ώστε να γίνεται εκεί, επέλεξε το κοσμοπολίτικο και αφύλαχτο κέντρο της πόλης. Αντί, λοιπόν, ο δήμαρχος Νίκας να βάζει κάγκελα στο πάρκο Σιδηροδρόμων, με το 1/10 αυτών των χρημάτων θα μπορούσε να είχε περιφράξει ένα χώρο έξω από την Καλαμάτα, ώστε να γίνεται με ασφάλεια για τους θεατές ο σαϊτοπόλεμος. Με αυτό τον τρόπο οι σαϊτολόγοι θα εισέρχονταν στον χώρο με δική τους ευθύνη και έτσι οι θεατές θα ήταν απόλυτα ασφαλείς. Στην επιλογή του χώρου βέβαια, δεν ευθύνεται μόνο ο Δήμος αλλά όλοι οι καλαματιανοί που δέχτηκαν χωρίς αντίδραση αυτή την μεταφορά του σαϊτοπόλεμου σε χώρο επικίνδυνο για τους ίδιους. Όλοι παρέβλεπαν το γεγονός ότι αργά ή γρήγορα θα προέκυπτε ένα σοβαρός ή θανατηφόρος τραυματισμός.

Η σπέκουλα του γεγονότος του θανάτου του Κώστα Θεοδωρακάκη για πολιτικούς-κομματικούς σκοπούς είναι χαρακτηριστική στο ότι έχει χαθεί το μέτρο. Η μονομέρεια των ευθυνών μόνο στον δήμαρχο Νίκα έγινε εκ του πονηρού και για καθαρά προεκλογικούς σκοπούς. Ο Νίκας κατάφερε μέσα από αυτή την κρίση όχι μόνο να σταθεί όρθιος αλλά και να διεκδικεί στον δεύτερο γύρο των εκλογών τον θώκο της Περιφέρειας Πελοποννήσου. Όλοι ανεξαιρέτως στήριζαν και στήριξαν τον σαϊτοπόλεμο. Ακόμα και οι ίδιοι οι κάτοικοι της πόλης ευθύνονται εξ' αιτίας της μη αντίδρασή τους για την επιλογή του συγκεκριμένου ακατάλληλου χώρου διεξαγωγής. Η ελαφρότητα και ο εντυπωσιασμός του τουρισμού έχει την ιδιότητα να παραβλέπονται τα προφανή και να συμβαίνουν πράγματα χωρίς καμία αντίδραση.

Τελικά όταν μια «παράδοση» περνάει μέσα από τόσους ελέγχους και διαχειριστές (Δήμος, Κράτος, Υπουργεία, Νομοθεσίες) που συνεχώς επινοείται και παραλλάσσεται από την Εξουσία και αντιμετωπίζεται μόνο ως εμπόρευμα, αφού έχει χαθεί εκείνη η κοινωνική συνθήκη που την δημιούργησε, δεν έχει καμία σημασία εάν σταματήσει ή όχι γιατί ουσιαστικά έχει τελειώσει πολλά χρόνια πριν.

Ελευθερόκοκκος